

Liahona

A photograph of two young women with dark skin and braided hair, smiling warmly as they look at a laptop screen. They are sitting at a table, and the woman in the foreground is pointing at the screen. The background shows a window with light coming through, suggesting an indoor setting like a home or a community center.

**Unitate în lucrarea
de salvare, p. 14**

Ce am învățat din depresie, p. 26

**Trei binecuvântări ale decenței,
p. 36**

**Cinci căi prin care tinerii
realizează munca de întocmire
a istoriei familiei, p. 58**

„Cine poate găsi o femeie cinstită? Ea este mai de preț decât mărgăritarele.”

Proverbele 31:10

MESAJE

- 4** **Mesajul Primei Președinții: Rugăciunea făcută cu credință**
Președintele Henry B. Eyring
- 7** **Mesajul învățătoarelor vizitatoare: Misiunea divină a lui Isus Hristos – Pâinea vieții**

ARTICOLE DIN ACEST NUMĂR

- 14** **Munca misionară, munca de întocmire a istoriei familiei și munca în templu**
Vârstnicul David A. Bednar
Predicarea Evangheliei și căutarea morților noștri merg mână în mână.

- 20** **Căminul: locul principal de învățare**
Lecțiile învățate în cadrul căminului rămân cu noi toată viața și toată eternitatea.

- 26** **La suprafața apelor**
Jon Warner
Deși mă simțeam îngropat de valurile depresiei și anxietății, Dumnezeu m-a ținut la suprafață îndreptându-mă spre țara făgăduită.

- 28** **Pionieri în fiecare țară: Convertire și schimbare în Chile**
Néstor Curbelo
Astăzi, aproape unul din treizeci de chilieni este membru al Bisericii.

- 36** **Curajul de a alege decența**
Carol F. McConkie
Care sunt doctrinele și binecuvântările decenței?

RUBRICI

- 8** **Slujirea în Biserică: Vă mulțumesc, frate Jay!**
Kristine Purcell
- 9** **Profeți din Vechiul Testament: Ieremia**
- 10** **Noi vorbim despre Hristos: Varza din jadeit**
Ellen C. Jensen
- 12** **Căminele noastre, familiile noastre: Inima Lizochkăi**
Marina Petrova
- 40** **Glasuri ale sfinților din zilele din urmă**
- 80** **Până ce ne vom revedea: Induceri în eroare**
Vârstnicul M. Russell Ballard
Satana folosește momeli artificiale – foarte asemănător cu folosirea muștelor de către pescar – pentru a ne prinde.

PE COPERTĂ

Față: Fotografie de Leslie Nilsson. Interiorul primei coperti: ilustrație foto de Matthew Reier.

44

44 Să ne susținem convingerile
Tineri adulți împărtășesc cum au apărut cu tărie crezurile lor.

48 Evanghelia în viața mea:
Mărturia mea întrețesută
Ivy Noche
Faptul că nu aveam o mărturie despre Cartea lui Mormon m-a determinat să mă îndoiesc de credința mea în Biserică.

Vedeți dacă puteți găsi Liahona ascunsă în acest număr. Indiciu: Când este un timp bun pentru slujire?

58

- 50** Libertatea de a alege sau libertatea morală de a alege?
Michael R. Morris
Faptele prietenului meu l-au făcut să nu fie demn să slujească în misiune. Voi fi liber să aleg o misiune?
- 52** Întrebări și răspunsuri
Încerc să-mi controlez gândurile, dar sunt atât de multe ispite. Cum pot avea gânduri mai curate?
- 54** Cum să adresați întrebări eficiente
David A. Edwards
Învățați cum să adresați genul de întrebări care să-i ajute pe alții să învețe mai bine Evanghelia.
- 57** Cum să am tărie și succes
Vârstnicul Jeffrey R. Holland
Putem avea siguranță, succes și fericire urmându-L pe Isus Hristos.
- 58** Istoria familiei – lucrez la ea!
Acești tineri au avut binecuvântări neașteptate lucrând la istoria familiei.
- 61** Afiş: Descoperindu-i pe ei, vă descoperiți pe voi
- 62** Opoziție față de misiunea mea
Alcenir de Souza
Lucruri curioase au început să se întâmple în timp ce mă pregăteam să plec în misiune.
- 64** Să aflăm mai multe despre ce vă așteaptă
Cathrine Apelseth-Aanensen
Viața ca misionar cu timp deplin este diferită. Tineri din Oslo, Norvegia, au petrecut o zi pregătindu-se pentru tranziție.

78

- 66** Să slujim acum pentru a sluji mai târziu
Jessica Larsen
De ce a decis Mórmon să ajute la curățenia Bisericii în loc să joace fotbal cu prietenii săi?
- 68** Mathilde se pregătește să meargă la Tinerele Fete
Jenn Wilks
Aflați cum va fi la Tinerele Fete!
- 70** Muzică: A sosit momentul să strălucim!
Jan Pinborough și Janice Kapp Perry
- 71** Martor special: Cum pot să ajut în lucrarea de întocmire a istoriei familiei?
Vârstnicul Quentin L. Cook
- 72** Să aducem Societatea Primară acasă: „Familia: o declarație oficială către lume” a fost trimisă de Dumnezeu pentru a-mi ajuta familia
Erin Sanderson și Jean Bingham
- 74** Prieteni din întreaga lume: Eu sunt Barbara din Chile
Amie Jane Leavitt
- 76** Pagina noastră
- 77** Priviți în sus
Vârstnicul Adrián Ochoa
Ne-am pierdut în ploaie și caii noștri au fugit.
- 78** Pentru copiii mici: O echipă formată din membrii familiei
Sheralee Hardy

Ideii pentru seara în familie

Acest număr cuprinde articole și activități care pot fi folosite în cadrul serii în familie. Mai jos sunt două idei.

„Istoria familiei – lucrez la ea” p. 58: Fiți gazda unei activități jurnalistice! Încurajați membrii familiei să relateze orice din viața lor – o amintire mai veche sau ceva ce li s-a întâmplat în acea zi. Ajuțați-i pe membrii familiei să înțeleagă că sunt multe moduri de a ține un jurnal. Ei pot scrie, dactilografia sau desena în jurnal diverse întâmplări sau chiar se pot înregistra pe reportofon istorisind o poveste. Încurajați membrii familiei să continue să consemneze des în jurnalele lor.

„Să aflăm mai multe despre ce vă așteaptă” p. 64: Aveți în vedere desfășurarea unei activități de pregătire misionară asemănătoare celei făcute în Norvegia. Puteți preda aceleași lucruri făcute de ei – de exemplu, cum să începeți o discuție despre Evanghelie sau cum să călcați o cămașă albă – sau vă puteți concentra pe alte îndemănări de care credeți că vor beneficia membrii familiei voastre în cadrul misiunii.

ÎN LIMBA DUMNEAVOASTRĂ

Revista *Liahona* și alte materiale ale Bisericii sunt puse la dispoziția dumneavoastră în multe limbi la adresa languages.lds.org.

SUBIECTE DIN ACEST NUMĂR

Cifra se referă la prima pagină a articolului.

Biruirea ispitelor, p. 43, 44, 52, 80

Cartea lui Mormon, p. 48

Chemări, p. 8

Chile, p. 28, 74

Credință, p. 4, 26

Decență, p. 36

Depresie, p. 26, 42

Dragoste, p. 8, 41

Familie, p. 12, 20, 61, 72, 78

Har, p. 10

Ieremia, p. 9

Ispășire, p. 10, 80

Istoria Bisericii, p. 28

Istoria familiei, p. 14, 58, 71

Isus Hristos, p. 7, 57

Încercări, p. 12, 26, 62

Libertatea de a alege,

p. 50

Lucrare de salvare, p. 14, 20, 54, 58, 62, 64

Mărturie, p. 48

Munca în templu, p. 14, 58

Muncă misionară, p. 14, 28, 62, 64

Post, p. 4

Predare, p. 20, 36, 54

Rugăciune, p. 4, 40

Slăbiciune, p. 10

Slujire, p. 8, 66

Ținerile Fete, p. 68

**Președintele
Henry B. Eyring**

primul consilier în
Prima Președinție

RUGĂCIUNEA

FĂCUTĂ CU

CREDINȚĂ

Rugăciunea reprezintă mai mult decât cuvintele pe care I le adresăm lui Dumnezeu. Reprezintă un dialog între Dumnezeu și copiii Săi.

Când rugăciunea este adresată în mod corespunzător, noi ne exprimăm sentimentele inimii în cuvinte simple. Tatăl Ceresc, în mod normal, răspunde prin gândurile noastre însoțite de sentimente. El ascultă întotdeauna rugăciunea sinceră pe care o adresăm atunci când ne rugăm, luându-ne angajamentul de a ne supune Lui, indiferent de răspunsul Lui și de momentul în care ne va răspunde.

Tuturor celor care citesc Cartea lui Mormon și se roagă în legătură cu aceasta, Domnul le promite următorul lucru:

„Iar atunci când voi veți primi aceste lucruri, eu vă în-demn pe voi să-L întrebați pe Dumnezeu, Tatăl Veșnic, în numele lui Hristos, dacă aceste lucruri sunt adevărate; și dacă voi veți întreba cu inima sinceră, cu intenție adevă-rată, având credință în Hristos, El vă va arăta adevărul prin puterea Duhului Sfânt.

Și prin puterea Duhului Sfânt veți putea voi cunoaște adevărul tuturor lucrurilor” (Moroni 10:4-5).

Acea promisiune este sigură. Milioane de oameni au testat și au verificat acea minunată promisiune legată de rugăciune primind o binecuvântare care le-a umplut viața cu bucurie și fericire de durată. Acea promisiune este valabilă pentru toate rugăciunile noastre rostite cu scopul

de a cunoaște gândurile și voința Lui Dumnezeu în ceea ce ne privește. O putem pune în aplicare oricând primim un sfat de la un slujitor al lui Dumnezeu care este autorizat să ne ofere îndrumare. De exemplu, putem să ne bazăm pe această promisiune după ce am ascultat o cuvântare în timpul conferinței generale. O putem pune în practică și când primim învățături de la misionari umili chemați de Dumnezeu prin intermediul unui profet în viață. Este valabilă, de asemenea, în cazul sfatului pe care-l primim de la episcopul sau președintele nostru de ramură.

Pentru ca rugăciunea să aibă efect în viața noastră, regulile sunt simple. Noi trebuie să întrebăm pentru a ști ce este adevărat rugându-ne la Tatăl Ceresc în numele lui Isus Hristos. Trebuie să întrebăm cu inima sinceră, ceea ce în-seamnă că trebuie să avem intenția sinceră de a face orice este necesar potrivit răspunsului oferit de Dumnezeu. Iar intenția noastră adevărată trebuie să izvorască din credința noastră în Isus Hristos.

Simpatizantul care citește Cartea lui Mormon înainte de a fi botezat și confirmat poate primi atât o asigurare că această carte este adevărată, cât și o mărturie că Joseph Smith a tradus-o prin puterea lui Dumnezeu. După ce suntem confirmați membri ai Bisericii, noi Îl putem avea pe Duhul Sfânt ca însoțitor care să ne confirme alte adevăruri. Apoi, oricând ne rugăm cu credință, ne putem aștepta ca

În duminica de post îmbinăm rugăciunea cu postul. Pentru binecuvântarea celor săraci, noi înmănăm episcopului sau președintelui de ramură plicurile cu donații de post generoase, care să fie echivalentul a cel puțin două mese pe care nu le servim. Gândurile și rugăciunile noastre sunt îndreptate către Salvator și către aceia cărora El dorește să le slujim, îndeplinindu-le nevoile spirituale și temporale.

Rugăciunile și dorințele noastre devin, astfel, mai asemănătoare rugăciunilor și dorințelor Salvatorului atunci când postim pentru a deveni mai blânzi, mai docili și mai iubitori. Și, asemenea Lui, ne rugăm pentru a cunoaște voința Tatălui în ceea ce ne privește și pentru a o îndeplini. ■

SĂ PREDĂM DIN ACEST MESAJ

Președintele Eyring ne învață că rugăciunea și postul ne pot ajuta să „[cunoaștem] adevărul veșnic”. Gândiți-vă cum le puteți întări mărturiile celor pe care îi vizitați și pregătiți o lecție pe acea temă. De exemplu, dacă o persoană pe care o vizitați a pierdut un prieten apropiat sau un membru al familiei, luați în considerare să discutați despre familiile veșnice și viața de după moarte. Vă puteți oferi să postiiți împreună cu cei pe care îi vizitați pentru a-i ajuta să dobândească o mărturie despre acel principiu.

Duhul Sfânt să ne depună mărturie că Isus este Hristosul, că Dumnezeu Tatăl trăiește și că Ei ne iubesc pe noi și pe toți copiii Tatălui Ceresc.

Acesta este unul dintre motivele pentru care în Cartea lui Mormon există promisiunea că vom avea caritate în inima noastră atunci când Duhul Sfânt ne depune mărturie că Isus este Hristosul: „Dacă un om este blând și cu inima smerită și mărturișește prin puterea Duhului Sfânt că

Isus este Hristosul, atunci el trebuie să aibă caritate” (Moroni 7:44).

În fiecare duminică de post, există o mare ocazie de a crește din punct de vedere spiritual. Duminica de post ne poate ajuta să avem experiențe similare celor ale lui Alma și fiilor lui Mosia, care s-au rugat și au postit pentru a cunoaște adevărul veșnic astfel încât să le poată propovădui lamaniților cu putere, autoritate și dragoste (vezi Alma 17:3, 9).

Pregătiți-vă înainte de a vă ruga

Președintele Eyring ne aduce aminte că rugăciunea „este un dialog între Dumnezeu și copiii Săi”. Faptul de a ne face timp pentru a ne pregăti pentru rugăciunile noastre poate face posibil acel dialog. Vă puteți folosi jurnalul pentru a petrece câteva minute, în fiecare zi, pregătindu-vă să vă rugați. Puteți face liste cu binecuvântările pentru care doriți să îi mulțumiți Tatălui Ceresc, cu persoane care au nevoie de rugăciunile voastre și cu întrebări la care ați avea nevoie de un răspuns. Apoi, invitați Spiritul

cântând un imn sau citind câteva versete din scripturi. Când vă rugați, fiți atenți la modul în care Duhul Sfânt vă îndrumă ce să spuneți și fiți atenți la sentimentele și gândurile voastre (vezi D&L 8:2-3). Vă puteți consemna experiențele în jurnal și puteți trece în revistă răspunsurile pe care le primiți. Puteți, de asemenea, să faceți activitățile descrise la paginile 97-100 din *Predicați Evanghelia Mea: un ghid pentru slujirea misionară* pentru a vă ajuta să vă evaluați rugăciunile și pentru a învăța să-L recunoașteți pe Duhul Sfânt.

COPII

Sandviș cu rugăciune

Cum știți ce să spuneți atunci când vă rugați? Puteți să vă începeți rugăciunile spunând „Dragă Tată Ceresc” și să le încheiați spunând „În numele lui Isus Hristos, amin”. Ceea ce spuneți la mijloc este alegerea voastră, tot așa cum alegeți ce să puneți într-un sandviș.

Alegeți feliile pe care doriți să le conțină sandvișul vostru. Scrieți lângă ele lucrurile pentru care doriți să vă rugați. Puteți spune „mulțumesc” pentru binecuvântări, să vorbiți despre grijile voastre, să cereți binecuvântări și să vă rugați în legătură cu anumite întrebări.

Puteți decupa ilustrația cu acest sandviș sau puteți face alta. Expuneți-o în casă pentru a vă ajuta să vă aduceți aminte de lucrurile pe care le puteți spune în rugăciunile voastre.

Dragă Tată Ceresc

În numele lui Isus Hristos, amin.

Studiați, rugându-vă, acest material și căutați să aflați ce să împărtășiți. În ce mod înțelegerea vieții și misiunii Salvatorului va spori credința dumneavoastră în El și le va binecuvânta pe cele cărora le purtați de grijă prin învățământul prin vizite? Pentru mai multe informații, accesați reliefsociety.lds.org.

Misiunea divină a lui Isus Hristos – Pâinea vieții

Acest mesaj face parte dintr-o serie de mesaje ale învățătoarelor vizitatoare care prezintă aspecte ale misiunii Salvatorului.

Isus a spus: „Eu sunt Pâinea vie, care s-a pogorât din cer. Dacă mănâncă cineva din pâinea aceasta, va trăi în veac” (Ioan 6:51). „Isus ne învață pe noi, ucenicii Săi, că trebuie să ne îndreptăm spre Dumnezeu în fiecare zi pentru pâinea – pentru ajutorul și hrana – de care avem nevoie în acea zi” a spus vârstnicul D. Todd Christofferson, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli. „Invitația Domnului... ne vorbește despre un Dumnezeu iubitor, care cunoaște chiar și micile nevoi zilnice ale copiilor Săi și care este nerăbdător să-i ajute, unul câte unul. El ne spune că putem cere cu credință de la acea Ființă «care dă tuturor cu mâna largă și fără mustrare, și... îi va fi [dat]» (Iacov 1:5).”¹ Când înțelegem că Isus Hristos Se va îngriji de nevoile noastre, ne îndreptăm către El pentru hrana noastră spirituală.

Vârstnicul Jeffrey R. Holland, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli,

ne invită „să ne alăturăm experienței ucenicilor din vechime ai lui Hristos care au dorit și ei pâinea vieții – aceia care *nu* s-au întors dar care au venit la El, au stat cu El și care au înțeles că pentru siguranță și salvare nu există altul la care s-ar fi putut duce vreodată”.²

Scripturi suplimentare

Ioan 6:32-35; Alma 5:34; 3 Nefi 20:3-8

NOTE

1. D. Todd Christofferson, „Recognizing God's Hand in Our Daily Blessings”, *Liahona*, ian. 2012, p. 25.
2. Jeffrey R. Holland, „He Hath Filled the Hungry with Good Things”, *Liahona*, ian. 1998, p. 76.

Aveți în vedere următoarele întrebări:

Când venim la Hristos, cum ne hrănește El?

Credință, familie, alinare

Din scripturi

Isus Hristos propovăduia unei mulțimi de peste 4000 de oameni. După trei zile, El a spus ucenicilor Săi: „Mi-e milă de norodul acesta, căci iată... n-au ce mânca.

Dacă le voi da drumul acasă flămânzi, au să leșine de foame pe drum ...

Ucenicii l-au răspuns: «Cum ar putea cineva să sature cu pâine pe oamenii aceștia, aici într-un loc pustiu?».

«Câte pâini aveți?», i-a întrebat Isus. «Șapte», l-au răspuns ei”.

Apoi Hristos „a luat cele șapte pâini și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, le-a frânt și le-a dat ucenicilor Săi ca să le împartă...

Mai aveau și câțiva peștișori: și Isus, după ce i-a binecuvântat, a poruncit să-i împartă și pe aceia.

Au mâncat și s-au săturat; și au ridicat șapte coșnițe pline cu rămășițele de firimituri”. (Vezi Marcu 8:1-9.)

VĂ MULȚUMESC, FRATE JAY!

Kristine Purcell

Sunt foarte recunoscătoare pentru spiritul, devotamentul, pregătirea și dragostea nenumăraților slujitori onești din întreaga Biserică.

„Mâine este duminică”, i-am spus fiicei mele în vârstă de cinci ani în timp ce se cuibărea în brațele mele. Un zâmbet i-a apărut pe față.

„Ce bine!”, a spus ea. „Îl voi vedea pe fratele Jay.”

Inima mi s-a umplut de recunoștință. Am fost atât de recunoscătoare pentru învățătorul de la Societatea Primară iubitor, grijuliu care, în urma mutării noastre, a făcut ca tranziția la noua episcopie să ne fie mai ușoară. Faptul că ne-am lăsat în urmă căminul din Vestul Mijlociu al Statelor Unite și ne-am mutat la 2.173 de km depărtare a fost traumatizant pentru întreaga familie, mai ales pentru fetița noastră de vârstă preșcolară, Season. Timidă din fire, îi era teamă de situații noi și, în prima noastră săptămână în noua episcopie, avea emoții în legătură cu mersul la biserică.

Fratele Jay, un bărbat blând, devotat, a folosit cantitatea potrivită de umor și afecțiune pentru a câștiga încrederea lui Season. În acea primă duminică, s-a lăsat în jos, a luat-o de mână, a privit-o în ochi și a spus: „Vino scumpo! Te vei distra în clasa noastră!”.

Pe măsură ce săptămânile treceau, Season aștepta ziua de duminică mai nerăbdătoare decât aștepta oricare altă

zi a săptămânii. De îndată ce ajungeam la Biserică, ea îl căuta cu privirea pe învățătorul ei. El o saluta cu un zâmbet.

De-a lungul anilor, fratele Jay își amintea de fiecare cursant pentru a-i oferi mici daruri cu ocazia sărbătorilor sau zilei de naștere. Când se apropia ziua de naștere a lui Season, musafirul cel mai important pe care dorea să-l invite la petrecerea ei era fratele Jay.

Oare își dădea el seama ce influență mare avea în viața fetiței noastre? Avea să știe vreodată cât de mult erau asimilate vorbele și faptele sale de grupul său de cursanți în vârstă de cinci ani de la Societatea Primară? Era cu puțință ca el să știe cât de mult însemna pentru mine, ca mamă, faptul că făcea parte din viața fiicei mele?

Mai târziu, Season a trecut mai departe în clasa fratelui Edward și experiența ei minunată din cadrul Societății Primare a continuat. Cât sunt de recunoscătoare pentru femeile și bărbații conștiincioși, bine pregătiți, umili, care au avut o influență spirituală pozitivă în viața lui Season!

Întreaga noastră familie a fost binecuvântată datorită unor persoane devotate care ne-au slujit pe cărarea progresului spiritual. Îmi amintesc de un conducător extraordinar al

cercetașilor, un consultant plin de răbdare al Cvorumului preoților, un învățător răbdător de la seminar, o președinție nemaipomenită a Tinereilor Fete și un episcop grijuliu.

Știu că familia noastră a fost mult binecuvântată, dar ea nu este singura. Există mulți oameni ca fratele Jay, mulți frați devotați și multe surori devotate a căror slujire a influențat viețile multor familii precum a noastră. Sunt foarte recunoscătoare pentru spiritul, dedicarea, pregătirea și dragostea lor.

Vă mulțumesc dumneavoastră, nenumărați slujitori devotați din Biserică, pentru ajutorul pe care l-ați oferit familiei noastre! ■

Autoarea locuiește în Nevada, SUA.

SĂ NE STRĂDUIM SĂ SCHIMBĂM VIEȚI

„Să ne concentrăm asupra modalităților simple în care putem sluji în împărăția lui Dumnezeu, străduindu-ne întotdeauna să schimbăm vieți, inclusiv pe a noastră.”

Vârstnicul M. Russell Ballard, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, „O, fiți înțelepți!”, *Liahona*, nov. 2006, p. 20.

IEREMIA

„Ieremia a trăit într-o vreme și într-un loc dificil, însă Domnul i-a îngăduit să prevadă «o perioadă de speranță în perioada adunării din zilele din urmă a lui Israel».”¹ – Linda K. Burton, președinta generală a Societății de Alinare

Eu sunt fiul lui Hilchia, un preot din Anatot, de lângă Ierusalim. În timpul tinereții mele, „cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

«Mai înainte ca să te fi întocmit în pântecele mamei tale, te cunoscteam, și mai înainte ca să fi ieșit tu din pântecele ei, Eu te pusesem deoparte și te făcusem proroc al neamurilor».

Eu m-am simțit nepregătit pentru această chemare și am spus: «Ah! Doamne Dumnezeule, vezi că eu nu știu să vorbesc, căci sunt un copil».

Domnul a răspuns: „Nu zice: «Sunt un copil», căci te vei duce la toți aceia la care te voi trimite, și vei spune tot ce-ți voi porunci.

Nu te teme de ei; căci Eu sunt cu tine ca să te scap. Apoi, Domnul «mi-a atins gura» și mi-a pus cuvinte în ea.²

Am profețit în Ierusalim timp de 40 de ani, din anul 626 până în anul 586 î. H., în timpul domniilor lui Iosia, Ioiachim și Zedechia.³ Am fost contemporan cu Lehi, profetul din Cartea lui Mormon. Amândoi am condamnat ticăloșia oamenilor

din Ierusalim și am prezis distrugerea acestui mare oraș.⁴

Domnul mi-a poruncit să consemnez profețiile mele pe „un sul de carte”.⁵ Când împăratul Ioiachim a auzit profețiile, el a ars sulul. Domnul mi-a poruncit să scriu profețiile din nou și să mai adaug multe altele.⁶

Am avut de înfruntat o opoziție continuă în timp ce am propovăduit cuvântul Domnului. Pașhur, fiul guvernatorului, m-a lovit și m-a aruncat în butuci. Gloatele au dorit să mă omoare din cauza propovăduirii mele. Am

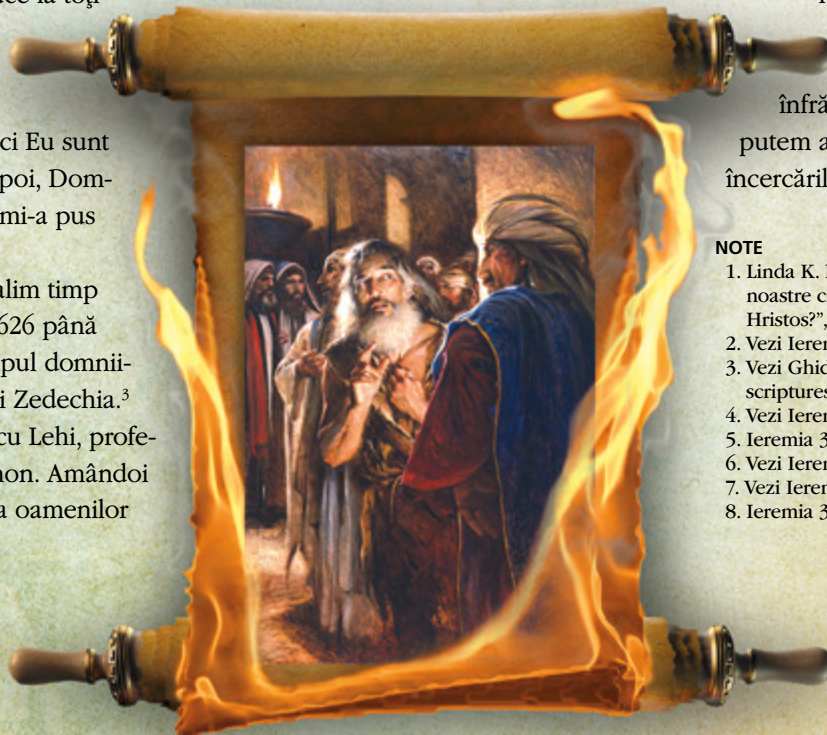
fost un profet impopular, fiind deseori aruncat în temnițe și închisori. Am trăit într-o perioadă de mare ticăloșie.⁷

Dar, în pofida faptului că am trăit în mijlocul greutăților, Domnul mi-a permis să prevăd că israeliții vor fi adunați în ultima zi, că Domnul Își va scrie legea „în inimile lor” și că El va aduce „pe unul dintr-o cetate, pe doi dintr-o familie” în Sion.⁸

Pe măsură ce am continuat să propovăduiesc cuvântul Domnului – chiar și când acest lucru era dificil – am învățat că devotamentul personal față de Evanghelia aduce pace. Pe măsură ce dezvoltăm o relație de înfrățire cu Domnul, cu toții putem avea speranță în mijlocul încercărilor și greutăților. ■

NOTE

1. Linda K. Burton, „Este scrisă în inimile noastre credința în ispășirea lui Isus Hristos?”, *Liahona*, nov. 2012, p. 111.
2. Vezi Ieremia 1:1-9.
3. Vezi Ghid pentru scripturi, „Ieremia”, scriptures.lds.org.
4. Vezi Ieremia 6; 1 Nefi 1:13, 18-20.
5. Ieremia 36:2.
6. Vezi Ieremia 36:23-32.
7. Vezi Ieremia 20:2; 26:8; 38:6.
8. Ieremia 31:33; 3:14.

VARZA DIN JADEIT

Ellen C. Jensen

În timpul misiunii mele în Taiwan, într-o zi de pregătire, colega mea și cu mine am petrecut puțin timp la Muzeul Palatului Național din Taipei. Atracția principală este o lucrare de artă intitulată Varza din jadeit. Erau atât de mulți oameni care o admirau, însă eu nu vedeam decât o varză sculptată din jad. Era drăguță, fără îndoială, dar trebuia să existe ceva în legătură cu Varza din jad ce eu nu reușeam să văd.

Când vizita noastră la muzeu s-a încheiat, am întrebat-o pe colega mea: „Ce părere ai despre Varza din jadeit?”

„Îmi place lucrarea aceea!”

„De ce?”, am întrebat eu. „Este doar o varză.”

„Glumești? Varza din jadeit este o metaforă a vieții mele!”, a exclamat ea.

„Varza?”

„Da! Nu știi povestea?”

„Se pare că nu.”

Ea mi-a spus povestea. Și a avut dreptate. Varza din jadeit a devenit metafora misiunii și a vieții mele.

Pentru ca o sculptură din jad să aibă valoare mare, jadul trebuie să aibă o culoare uniformă. Sculpturile făcute din jad perfect se vând la prețuri mari, deoarece este aproape imposibil să găsești jad perfect. Varza din jadeit are

culoarea verde într-o parte și albă în cealaltă, și are crăpături și încrețituri. Niciun sculptor talentat nu și-ar fi pierdut timpul cu o așa bucată de jad, până când a venit cineva pe care chinezii îl numesc sculptorul maestru.

Dacă acest jad ar putea vorbi, îmi pot imagina conversația pe care ar purta-o cu acest sculptor nou. Îmi imaginez cum sculptorul ar lua această bucată de jad în mână.

„Ce vrei?”, ar întreba jadul.

„Caut jad pentru a sculpta”, ar spune sculptorul.

„Atunci caută în altă parte. Eu nu am nicio valoare. Am două culori diferite, atât de amestecate încât nu ai reuși

niciodată să le separi. Am crăpături și încrețituri. Nu voi avea niciodată valoare. Nu-ți pierde timpul cu mine.”

„O, micuțele jad! Ai încredere în mine. Sunt un sculptor maestru. Voi face din tine o capodoperă.”

Ceea ce face ca Varza din jadeit să fie atât de uimitoare este faptul că acest sculptor maestru anonim a folosit părțile slabe ale jadului – cele două culori, crăpăturile și încrețiturile – pentru a face varza cât mai naturală. Partea albă, opacă, a devenit tulpina verzei, iar crăpăturile și încrețiturile au dat viață frunzelor. Dacă jadul nu ar fi avut aceste „slăbiciuni”, varza nu ar fi părut atât de reală.

DOMNUL SE UITĂ LA INIMĂ

„În lumea noastră de azi, caracterul moral pare să fie deseori mai puțin important decât frumusețea sau șarmul. Dar sfatul pe care Domnul i l-a dat lui Samuel cu mult timp în urmă continuă să răsune: «Domnul nu se uită la ce se uită omul; omul se uită la ceea ce izbește ochii, dar Domnul se uită la inimă» (1 Samuel 16:7).”

Președintele Thomas S. Monson, „Canaries with Gray on Their Wings”, *Liahona*, iun. 2010, p. 4.

Datorită frumuseții acestei opere de artă, ea a devenit un dar pentru unul dintre membrii casei regale din China și a decorat holurile unor palate frumoase din Asia până să ajungă la muzeul din Taiwan.

Îmi amintește de Eter 12:27: „Dacă oamenii vin la Mine, eu le voi arăta slăbiciunea lor... iar harul Meu este destul pentru toți oamenii care se umilesc în fața Mea; căci dacă ei se umilesc în fața Mea și au credință în Mine, atunci Eu voi face ca lucrurile slabe să devină puternice pentru ei”.

După ce am văzut Varza din jadeit, acest verset a căpătat o însemnătate nouă. Cu toții suntem ca această

bucată de jad, cu excepția faptului că noi suntem încă în proces de sculptare. Trebuie să avem încredere în sculptorul maestru, Isus Hristos, care va lua slăbiciunile noastre și le va face să fie puternice. Având o perspectivă imperfectă, noi ne concentrăm uneori pe defectele noastre și, apoi, ne pierdem speranța, deoarece credem că nu vom fi niciodată destul de buni. Dar Salvatorul nostru, Isus Hristos, ne vede așa cum putem deveni. Pe măsură ce permitem ispășirii Lui să aibă efect în viața noastră, El ne va modela și ne va face capodopere care vor trăi, într-o zi, alături de Împăratul împăraților. ■
Autoarea articolului locuiește în Utah, SUA.

CUM MĂ POT VEDEA PE MINE ÎNSUMI AȘA CUM MĂ VEDE ÎNVĂȚĂTORUL?

Este o provocare să ne vedem pe noi înșine așa cum ne vede Domnul. El ne vede ca fiind copii ai lui Dumnezeu, care au potențial mare și valoare mare. Însă, uneori, ne concentrăm asupra slăbiciunilor noastre. Tatăl nostru din Cer nu ne-a creat pentru a ne gândi constant la slăbiciunile noastre, ci pentru a deveni capodopere. Prin Evanghelia lui Isus Hristos și prin ispășirea Sa, ne putem învinge slăbiciunile.

Puteți să citiți următoarele versete pentru a învăța modul în care Domnul folosește oameni imperfecti pentru a realiza lucrarea Sa: Exodul 4:10-12; Ieremia 1:4-10; 1 Nefi 4:1-6; Alma 26:12; Doctrină și legăminte 35:17-18.

INIMA LIZOCHKĂI

Marina Petrova

Soțul meu și cu mine ne-am alăturat Bisericii în Rusia în anul 1995 și am fost pecetluiți după un an la Templul Stockholm, Suedia. Fiicele noastre tinere au fost, de asemenea, pecetluite cu noi. După doi ani, am fost binecuvântați să avem o altă fiică, Lizochka. Viețile noastre decurgeau bine. Eram cu toții fericiți. Dar, la două zile după nașterea micuței noastre, ea a început să întâmpine dificultăți în a mânca. Într-o lună, ea a luat în greutate doar 300 de grame.

Doctorii de la centrul medical pentru copii ne-au spus să o hrănim mai des. Eu am observat că ea voia să mănânce, dar nu putea. În cele din urmă, soțul meu a dus-o la spitalul municipal. Doctorul a stabilit imediat diagnosticul – un defect din naștere la inimă. O valvă a inimii nu funcționa și proasta circulație a sângelui către plămâni făcea să-i fie greu să respire sau să mănânce.

Ea avea nevoie de o operație dar, în Rusia, acea operație se putea face numai copiilor în vârstă de cel puțin doi ani. Fiica noastră avea doar o lună de zile. Doctorul i-a prescris un tratament și a spus că, mai târziu, după ce va mai crește, ei urmau să-i facă operația necesară.

O lună mai târziu, starea de sănătate a Lizochkăi s-a înrăutățit dramatic

și am dus-o de urgență la spital. În timp ce ne deplasam cu mașina, o țineam în brațe. Ea se uita la mine ca și cum ar fi cerut ajutor. Dacă nu aș fi fost membră a Bisericii, nu știu ce aș fi făcut. Dar soțul meu și cu mine am avut încredere în Domnul și am crezut cu tărie că totul avea să fie bine. Am încercat să o calmez, spunând: „Să nu-ți fie frică de nimic, micuțo. Dumnezeu ne iubește. El ne va ajuta și totul va fi bine”.

În cele din urmă, am ajuns. Ținând-o aproape de mine, am alergat spre sala de urgențe. Ochii Lizochkăi începuseră să se închidă. Abia mai respira. Deși abia mai puteam vorbi, i-am spus doctorului despre copilul meu și echipa medicală a luat-o și a dus-o la secția de terapie intensivă. Doctorul a spus că plămânii ei începuseră să se umfle și au conectat-o la un aparat pentru respirație artificială.

A doua zi, am stat de vorbă cu șeful secției de chirurgie cardiovasculară. El a spus: „Am mai făcut astfel de operații, dar doar unor copii mai mari. Ce vârstă are ea acum?”

„Două luni”, i-am spus.

„Ea suferă deja mult. Este atât de mică și faptul că plămânii ei s-au umflat complică lucrurile, dar nu trebuie să mai trăgăm lucrurile. Nu am mai

făcut o astfel de operație unui copilăș. Voi încerca să fac tot ce pot. Va trebui să cumpărați o valvă dublă artificială, dar este foarte scumpă – aproximativ 2.100 de dolari. Operația va avea loc peste patru zile.”

Ce puteam să facem? Nici noi nici cunoscuții noștri nu aveam acești bani. Totuși, situația noastră a atras atenția altora și, datorită generozității lor și a milei Domnului, am reușit să adunăm fondurile necesare. Soțul meu a cumpărat valva necesară pentru a salva viața copilului nostru.

Nu doar toți frații și surorile din ramura noastră s-au rugat și au postit pentru fiica noastră cea mică, ci și misionarii și mulți sfinți din zilele din urmă din tot orașul au făcut la fel. Am simțit sprijinul lor. Stând pe hol în ziua operației, am simțit prezența Duhului Sfânt și am simțit rugăciunile fraților și surorilor noastre. Am știut că ei erau alături de noi! Și Dumnezeu a fost alături de noi, îndrumându-i pe chirurghi. El nu avea să ne părăsească și totul avea să iasă bine.

Când chirurgul a ieșit după operație, el, cumva uimit, ne-a spus: „Totul a ieșit bine. Am atașat noua valvă. Nu știu cum, dar a mers”. Dar noi știam cum a reușit. Tatăl Ceresc l-a binecuvântat.

CÂND RUGĂCIUNILE PAR SĂ NU-ȘI PRIMEASCĂ RĂSPUNSUL

„Este foarte greu când, unei rugăciuni sincere despre ceva ce doriți foarte mult, nu i se răspunde în modul în care vreți. Este dificil de înțeles de ce exercitarea unei credințe profunde și sincere într-o viață de supunere, nu garantează rezultatele dorite. Salvatorul ne-a învățat: «Orice este potrivit și veți cere de la Tatăl în numele Meu, *vi se va da*» [D&L 88:64; subliniere adăugată]. Uneori este dificil de recunoscut ce este *cel mai bun* sau *potrivit* pentru dumneavoastră de-a lungul timpului. Viața dumneavoastră va fi mai ușoară când acceptați că, ceea ce vrea Dumnezeu să se întâmple, are importanță pentru binele dumneavoastră *etern*.”

Vârstnicul Richard G. Scott, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, „Să folosim darul divin al rugăciunii”, Liahona, mai 2007, p. 9-10.

Lizochka a mai stat în spital încă trei zile, timp în care umflătura inimii și plămânilor ei a dat înapoi. Ea a fost tăiată și închisă folosindu-se doar o membrană subțire și, după câteva zile, a fost operată din nou pentru a-i coase pieptul și organele. Aproape niciunul dintre doctori nu se aștepta ca ea să supraviețuiască. Dar noi am crezut în Tatăl Ceresc și în puterea Sa și am crezut că, dacă aceasta era voința Sa, ea își va reveni.

Doar Dumnezeu putea să ne-o dea înapoi pe Lizochka noastră. Cu fiecare zi care trecea, starea ei se îmbunătățea. Ea a mai stat în spital încă o lună, iar acum este cu noi acasă.

Dumnezeu este un Dumnezeu al miracolelor. El ne aude rugăciunile și, în momentele dificile, ne poartă de grijă. Încercările ne întăresc credința și ne învață să credem, să sperăm și să iubim. ■

Autoarea locuiește acum în Belgia.

Vârstnicul
David A. Bednar
din Cvorumul celor
Doisprezece Apostoli

Munca misionară, munca de întocmire a istoriei familiei și **munca**

în templu

La adunarea solemnă ținută în Templul Kirtland, în data de 9 aprilie 1837, profetul Joseph Smith a spus: „După ce toate acestea au fost spuse, cea mai mare și mai importantă îndatorire este să predicăm Evanghelia”¹.

După fix șapte ani, în data de 7 aprilie 1844, el a declarat: „Cea mai mare responsabilitate pe care Dumnezeu ne-a dat-o în această lume este aceea de a ne căuta morții. Apostolul spune: «Ei nu pot fi desăvârșiți fără noi» [vezi Evrei 11:40]; pentru că este necesar ca puterea de pecetuire să fie în mâinile noastre ca să pecetluim copiii noștri și morții noștri pentru plenitudinea dispensației timpurilor – o dispensație în care să găsim promisiunile făcute de Isus Hristos pentru salvarea omului înainte de întemeierea lumii”².

Unele persoane s-ar putea întreba cum se poate ca atât predicarea Evangheliei, *cât și* căutarea morților noștri să fie, simultan, cele mai mari îndatoriri și responsabilități pe care Dumnezeu le-a dat copiilor Săi.

Predicarea Evangheliei și căutarea morților noștri sunt părți complementare ale unei mari lucrări – o muncă făcută cu dragoste menită să schimbe, să întoarcă și să purifice inimile celor care caută în mod sincer adevărul.

Scopul meu este de a sugera că aceste învățături evidențiază unitatea și unicitatea lucrării de salvare din zilele din urmă. Munca misionară, munca de întocmire a istoriei familiei și munca în templu sunt aspecte complementare și corelate ale unei lucrări mărețe făcută „ca la plinirea vremilor, [El să-și unească] iarăși într-unul, în Hristos, toate lucrurile: cele din ceruri și cele de pe pământ” (Efeseni 1:10).

Mă rog ca puterea Duhului Sfânt să ne ajute, pe dumneavoastră și pe mine, în timp ce examinăm împreună minunata lucrare de salvare din zilele din urmă.

Inimile și rânduielile preoției

Predicarea Evangheliei și căutarea morților noștri sunt două responsabilități desemnate

de Divinitate, care sunt în legătură atât cu inimile noastre, cât și cu rânduielile preoției. Esența lucrării Domnului este schimbarea, întoarcerea și purificarea inimilor prin legăminte și rânduieli înfăptuite prin autoritatea corespunzătoare a preoției.

Cuvântul *inimă* este folosit de peste 1.000 de ori în lucrările canonice și simbolizează sentimentele unei persoane. Astfel, inimile noastre – suma totală a dorințelor, afecțiunilor, intențiilor, motivărilor și atitudinilor noastre – definesc cine suntem și determină ceea ce vom deveni.

Scopul Domnului cu privire la munca misionară este acela de a-i invita pe toți să vină la Hristos, să primească binecuvântările Evangheliei restaurate și să îndure până

Simpla îndeplinire și realizare supusă a tuturor lucrurilor din lunga noastră listă „de făcut”, cu privire la Evangheliile, nu ne dă posibilitatea să primim imaginea Lui în înfățișarea noastră sau să avem parte de măreața schimbare în inimă.

la sfârșit prin credință în Hristos.³ Noi nu împărtășim Evanghelia doar pentru a mări numărul membrilor și întări Biserica din zilele din urmă. Ci, căutăm să îndeplinim responsabilitatea desemnată de Divinitate de a proclama realitatea planului fericirii întocmit de Tatăl, divinitatea Singurului Său Fiu Născut, Isus Hristos, și eficacitatea sacrificiului ispășitor al Salvatorului. Invitarea tuturor să „vină la Hristos” (vezi Moroni 10:30-33), trăirea „[marii schimbări] în inimă” (vezi Alma 5:12-14) și oferirea rânduielilor necesare salvării oamenilor din viața muritoare care nu sunt încă sub legământ, sunt obiectivele fundamentale ale predicării Evangheliilor.

Scopul Domnului de a construi temple și de a înfăptui rânduieli în numele celor decedați este acela de permite exaltarea celor care sunt în viață și celor decedați. Noi nu preaslăvim în temple sfinte doar pentru a avea o memorabilă experiență personală sau a familiei. Ci, căutăm să îndeplinim responsabilitatea, desemnată în mod divin, de a oferi rânduielile necesare salvării și exaltării întregii familii umane. Sădirea în inimile copiilor a promisiunilor făcute strămoșilor, chiar lui Avraam, Isaac și Iacov, întoarcerea inimilor copiilor către strămoșii lor și efectuarea cercetărilor privind istoria familiei și înfăptuirea în templu a rânduielilor pentru și în folosul celor decedați sunt lucrări care binecuvântează persoane în lumea spiritelor care nu sunt încă sub legământ.

Rânduielile preoției sunt calea către puterea divinității:

„Și această preoție mai mare administrează Evanghelia și deține cheia tainelor împărăției, chiar cheia cunoașterii lui Dumnezeu.

De aceea, puterea divinității se manifestă în rânduielile ei.

Și, fără rânduielile ei și fără autoritatea preoției, puterea divinității nu se manifestă oamenilor în trup” (D&L 84:19-21).

Vă rog, aveți în vedere semnificația serioasă a acestor versete. O persoană *trebuie* să treacă mai întâi prin poarta botezului și să primească darul Duhului Sfânt – și, apoi, să continue să înainteze de-a lungul cărării legămintelor și rânduielilor care duce la Salvator și la binecuvântările ispășirii Sale (2 Nefi 31). Rânduielile preoției sunt esențiale pentru „[a veni] la Hristos și [a vă perfecționa] [în] El” pe deplin (vezi Moroni 10:30-33). Fără rânduieli, o persoană nu poate primi toate binecuvântările care au devenit posibile prin sacrificiul ispășitor nesfârșit și veșnic al Salvatorului (vezi Alma 34:10-14) – chiar puterea divinității.

Lucrarea Domului este o lucrare maiestrasă concentrată asupra inimilor, legămintelor și rânduielilor preoției.

Implicații

Această doctrină divină are două implicații importante pentru lucrarea noastră în Biserică.

În primul rând, deseori, ne preocupăm excesiv de separarea categoriilor lucrării de salvare și a regulilor și procedurilor asociate acestora. Mă tem că mulți dintre noi ne concentrăm într-un mod atât de exclusiv și intens pe aspecte concrete ale lucrării Domnului, încât nu izbutim să dobândim întreaga putere a acestei cuprinzătoare lucrări de salvare.

În timp ce Domnul caută să unească toate lucrurile „într-unul, în Hristos”, noi deseori segmentăm și intrăm în amănunte care ne limitează înțelegerea și viziunea. Când acest lucru este dus la extrem, prioritatea este acordată programelor de conducere și statisticilor de

creștere și nu invitării persoanelor de a face legăminte și de a primi, fiind demne, rânduiei. Un asemenea mod de abordare limitează purificarea, bucuria, convertirea continuă și puterea și protecția spirituale care vin datorită „suspunerii inimilor [noastre] [întru] Dumnezeu” (Helaman 3:35).

Simpla îndeplinire și realizare pusă a tuturor lucrurilor din lunga noastră listă „de făcut”, cu privire la Evanghelie, nu ne dă neapărat posibilitatea să primim imaginea Lui în înfățișarea noastră sau să avem parte de marea schimbare în inimă (vezi Alma 5:14).

În al doilea rând, spiritul lui Ilie este central și vital în lucrarea de proclamare a Evangheliei. Poate Domnul a subliniat acest adevăr prin însăși succesiunea evenimentelor la restaurarea plenitudinii Evangheliei pe pământ, în aceste zile din urmă.

În Dumbrava sacră, Joseph Smith l-a văzut și a vorbit cu Tatăl Etern și cu Isus Hristos. Această viziune a inaugurat dispensația plenitudinii timpurilor sau „plinirea vremilor” (Efeseni 1:10) și i-a îngăduit lui Joseph să descopere adevărata natură a Dumnezeirii și a revelației continue.

După aproximativ trei ani, ca răspuns la rugăciunea sinceră din seara zilei de 21 septembrie 1823, camera lui Joseph s-a umplut de lumină până când ea a fost „mai luminoasă decât ziua în amiaza-mare” (Joseph Smith – Istorie 1:30). Un personaj a apărut la marginea patului său, l-a chemat pe băiat pe nume și a declarat că „era un mesager trimis... din prezența lui Dumnezeu și că numele lui era Moroni” (Joseph Smith – Istorie 1:33). El l-a instruit pe Joseph cu privire la aducerea la lumină a Cărții lui Mormon. Apoi, Moroni a citat

Noi nu preaslăvim în temple sfinte doar pentru a avea o memorabilă experiență personală sau a familiei. Ci, căutăm să îndeplinim responsabilitatea, desemnată de Divinitate, de a oferi rânduielele necesare salvării și exaltării întregii familii umane.

din cartea lui Maleahi din Vechiul Testament, cu o mică modificare față de exprimarea folosită în versiunea King James a Bibliei:

„Iată, vă voi dezvălui preoția, prin mâna lui Ilie, profetul, înaintea sosirii măreței și groaznicei zile a Domnului. Și va sădi în inima copiilor promisiunile făcute strămoșilor și inima copiilor se va întoarce către strămoșii lor. Dacă nu ar fi așa, întreg pământul ar fi complet pustiit la venirea Lui” (Joseph Smith – Istorie 1:38-39).

În principiu, instrucțiunile date de Moroni tânărului profet includ două subiecte principale: (1) Cartea lui Mormon și (2) cuvintele lui Maleahi prevestind rolul lui Ilie în procesul restaurării „tuturor lucrurilor: despre... [care] a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi proroci din vechime” (Faptele apostolilor 3:21). Astfel, evenimentele introductive ale restaurării au revelat cunoașterea corectă a Dumnezeirii, au stabilit realitatea revelației continue, au subliniat im-

portanța Cărții lui Mormon și au pregătit lucrarea de salvare și exaltare atât pentru cei în viață, cât și pentru cei decedați.

Vă rog să aveți în vedere acum rolul Cărții lui Mormon în schimbarea inimilor – și al spiritului lui Ilie în întoarcerea inimilor.

Cartea lui Mormon, în combinație cu Spiritul Domnului, este „singurul și cel mai mare instrument pe care Dumnezeu ni l-a dat pentru a converti lumea”⁴. Acest volum de scriptură, făcut cunoscut odată cu restaurarea Evangheliei, este cheia de boltă a religiei noastre și este esențial pentru aducerea sufletelor la Salvator. Cartea lui Mormon este un alt testament al lui Isus Hristos – o mărturie de importanță vitală care confirmă divinitatea Mântuitorului într-o lume

*Predicarea Evan-
gheliei și căutarea
morților noștri sunt
două responsabili-
tăți desemnate de
Divinitate, care sunt
în legătură atât cu
inimile noastre,
cât și cu rânduielele
preoției.*

care este din ce în ce mai laică și cinică. Inimile sunt schimbate pe măsură ce oamenii citesc și studiază Cartea lui Mormon și se roagă cu intenție adevărată pentru a cunoaște adevărul acestei cărți.

Spiritul lui Ilie este „o manifestare a Duhului Sfânt depunând mărturie despre natură divină a familiei”⁵. Această influență distinctivă a Duhului Sfânt depune mărturie puternică despre planul fericirii întocmit de Tatăl și încurajează oamenii să-și caute și să-și prețuiască strămoșii și membrii familiei – atât din trecut, cât și din prezent. Spiritul lui Ilie are impact atât asupra oamenilor din cadrul Bisericii, cât și asupra celor din afara ei și determină inimile să se întoarcă spre strămoșii lor.

Acest articol cuprinde șase prezentări video. Scanați acest cod quick-response (QR) sau accesați lds.org/go/bednar1014 pentru a viziona prima prezentare video a unei povestiri care demonstrează acest principiu.

A sosit timpul ca noi să valorificăm într-un mod mai eficient legătura puternică dintre marea schimbare din inimă, posibilă în principal prin puterea spirituală a Cărții lui Mormon, și întoarcerea inimilor către strămoși, înfăptuită prin spiritul lui Ilie. Dorința de a avea o legătură cu trecutul poate pregăti o persoană să primească perfecțiunea cuvântului lui Dumnezeu și să-și întărească credința. O inimă care se întoarce către strămoși ajută în mod unic o persoană să se opună influenței dușmanului și să-și susțină convertirea.

Vizionați a doua prezentare video pentru a urmări o povestire care demonstrează acest principiu.

Principii

Acum, doresc să identific patru principii despre puterea spirituală care rezultă din schimbarea și întoarcerea inimilor.

1. **Inimile și convertirea.** Întoarcerea către strămoși trezește și pregătește o inimă pentru marea schimbare. Astfel, spiritul lui Ilie ajută în procesul de convertire.

Vizionați a treia prezentare video pentru a urmări o povestire care demonstrează acest principiu.

2. **Inimile și păstrarea.** Întoarcerea către strămoși susține și întărește inimile care au avut parte de marea schimbare. Astfel, spiritul lui Ilie ajută la păstrarea noilor convertiți.

Vizionați a patra prezentare video pentru a urmări o povestire care demonstrează acest principiu.

3. **Inimile și reactivarea** Întoarcerea către strămoși înduioșează o inimă care s-a împietrit după ce a avut parte de marea schimbare. Astfel, spiritul lui Ilie este cheia în reactivare.

Vizionați a cincea prezentare video pentru a urmări o povestire care demonstrează acest principiu.

4. **Inimi și misionari curajoși.** Un misionar care a trăit atât marea schimbare în inimă, cât și întoarcerea inimii, va fi un slujitor mult mai convertit, devotat și curajos.

Vizionați a șasea prezentare video pentru a urmări o povestire care demonstrează acest principiu.

În situația în care numărul misionarilor crește repede și ei sunt mai bine pregătiți, pur și simplu, nu ne putem bizui exclusiv pe succesele din trecut ale prozelitismului pentru a determina drumul și metodele noastre pentru viitor. Domnul are instrumente și tehnologii inspirate, care ne dau posibilitatea să beneficiem de unicitatea muncii misionare, a muncii

Spiritul lui Ilie este „o manifestare a Duhului Sfânt care depune mărturie despre natura divină a familiei”.

de istorie a familiei și a muncii din templu mai mult decât în oricare altă perioadă anterioară din această dispensație. Și nu este o coincidență că aceste inovații au apărut exact în perioada în care sunt atât de necesare pentru progresul muncii misionare în întreaga lume. Lucrarea Domnului este o lucrare maiestuoasă, concentrată asupra inimilor care se schimbă și se întorc, asupra legămintelor sacre și asupra puterii divinității manifestate prin rânduielile preoției.

Rezumat și mărturie

Domnul a declarat: „Eu sunt capabil să-Mi înfăptuiesc lucrarea” (2 Nefi 27:21) și „Voi grăbi lucrarea Mea, la timpul ei” (D&L 88:73). Noi suntem martori la grăbirea lucrării Sale.

Trăim și slujim în dispensația plenitudinii timpurilor. Recunoașterea importanței eterne a dispensației distincte în care trăim trebuie să influențeze tot ceea ce facem și ceea ce ne străduim să devenim. Lucrarea de salvare care trebuie înfăptuită în aceste ultime zile este mare, vastă, esențială și urgentă. Cât de recunoscător ar trebui să fie fiecare dintre noi pentru binecuvântările și responsabilitățile de a trăi în această perioadă aparte a dispensației finale! Cât de umili ar trebui să fim știind următoarele: „Cui i s-a dat mult i se va cere mult” (D&L 82:3).

Predicarea Evangheliei și căutarea morților noștri sunt părți complementare ale unei mari lucrări – o muncă făcută cu dragoste menită să schimbe, să întoarcă și să purifice inimile celor care caută în mod sincer adevărul. Linia graniței artificiale pe care atât de des o tragem între

munca misionară și munca de întocmire a istoriei familiei și munca din templu este ștearsă: aceasta este o singură lucrare mare de salvare.⁶

Putem începe să înțelegem rolul muncii din templu și al muncii de întocmire a istoriei familiei ajutând un simpatizant sau un membru mai puțin activ să dobândească o înțelegere mai profundă a planului salvării? Recunoaștem noi că spiritul lui Ilie are una dintre cele mai mari influențe în păstrarea convertiților? Putem aprecia pe deplin importanța momentelor de întoarcere a inimilor, prilejuite de împărtășirea poveștilor de familie ca metode de găsire a persoanelor cărora să li se propovăduiască atât de membri, cât și de misionari? Îi putem ajuta pe cei cărora le slujim să aibă mai des acces la puterea divinității prin participarea cu demnitate la rânduieli, cum ar fi împărtășania, botezul și confirmarea pentru cei morți?

Fie ca dumneavoastră să vedeți limpede, să auziți clar și să vă amintiți întotdeauna importanța slujirii dumneavoastră în lucrarea Domnului de schimbare, întoarcere și purificare a inimilor. ■

Dintr-o cuvântare rostită la seminarul pentru noii președinți de misiune, în data de 25 iunie 2013.

NOTE

1. *Învățăături ale președinților Bisericii: Joseph Smith* (2007), p. 348.
2. *Învățăături: Joseph Smith*, p. 502-503.
3. *Vezi Predicați Evanghelia Mea: un ghid pentru slujirea misionară* (2004), p. 1.
4. Ezra Taft Benson, „A New Witness for Christ”, *Ensign*, nov. 1984, p. 7.
5. Russell M. Nelson, „A New Harvest Time”, *Ensign*, mai 1998, p. 34.
6. *Vezi Spencer W. Kimball, „The Things of Eternity – Stand We in Jeopardy?”*, *Ensign*, ian. 1977, p. 3.

CĂMINUL

locul principal de învățare

Când procesul de învățare la biserică sprijină procesul de învățare de acasă, clădiți o temelie puternică pentru a trăi conform Evangheliei.

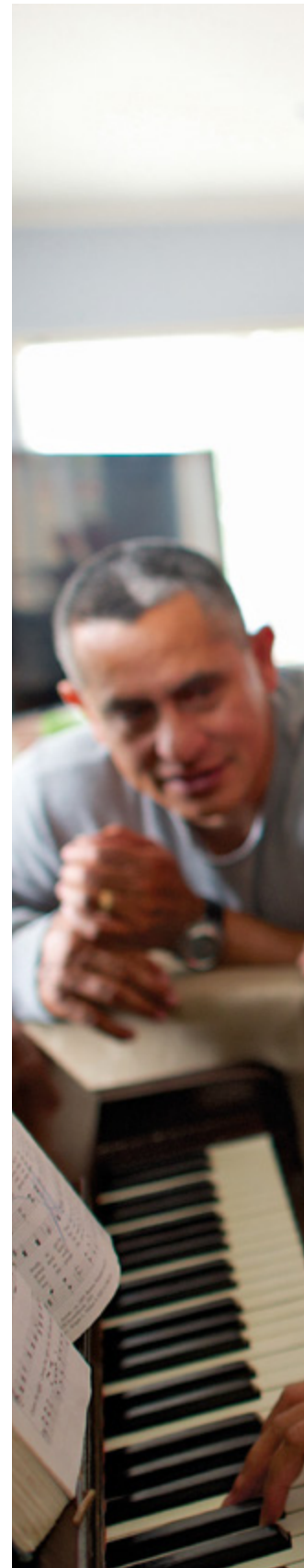
„**A**sigurați-vă că veți citi ce s-a stabilit pentru lecția de săptămâna viitoare.” Vă sunt cunoscute aceste cuvinte? Deseori, ele vin din partea unui învățător care vă roagă acest lucru la sfârșitul unei ore de clasă a Bisericii.

Deși este important să fiți pregătiți pentru lecțiile de duminică, simțiți uneori că principalul dumneavoastră scop, atunci când studiați și meditați, este doar acela de a putea fi complet pregătiți pentru duminică?

De fapt, lucrurile ar trebui să fie altfel.

Toate „programele de predare și activitățile Bisericii [au] ca punct central căminul și sunt sprijinite de Biserică”¹. Aceasta înseamnă că adunările Bisericii noastre sunt într-adevăr menite să sprijine învățarea individuală și în familie. După cum a spus președintele Gary E. Stevenson: „Locul principal de predare și învățare este căminul”². Atunci când învățarea și predarea se desfășoară în principal în cămin, ele ne oferă puterea care poate duce la convertire.

Acesta este mesajul instruirii organizațiilor auxiliare pentru anul 2014, *Învățarea și predarea în cămine și în biserică*, disponibil online pe annualtraining.lds.org. „Niciunul dintre noi nu minimalizează importanța predării în capele, în casele de întruniri”, spune vârstnicul Jeffrey R. Holland din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli. „Noi, toți, am făcut aceasta toată viața noastră, dar am vrea să fie 24/7, adică 24 de ore pe zi, 7 zile pe săptămână, din viețile pe care le trăim.”³ Dacă includeți acest mod de învățare de 24/7 în viața de zi cu zi a familiei dumneavoastră, puteți stabili o bază puternică pentru o „casă de învățătură” (D&L 88:119), care vă va asigura dumneavoastră și familiei dumneavoastră adăpost și protecție spirituale.

ÎNVĂȚAREA ÎN CADRUL CĂMINULUI

Poate nu veți vedea totdeauna rezultate imediate dar, când, în programul dumneavoastră zilnic, profitați de momentele simple pentru a învăța și preda, efectul poate fi puternic. Mai jos, se arată cum au observat mai multe familii această influență în viața lor.

Momente simple

„Uneori, putem să ne simțim stânjeniți având discuții protocolare despre subiecte cu privire la Evanghelie. Momentele de predare neprotocolare ne-au binecuvântat, cu adevărat, pentru a preda lecții importante

copiilor noștri. De asemenea, sunt cu mult mai multe momente de predare neprotocolare într-o zi decât momente protocolare de predare, astfel încât folosim, cu adevărat, aceste ocazii pentru a preda copiilor noștri principii

importante. De exemplu, eu predau despre cinste în timp ce fac cumpărături la magazin. Copiii mei învață mai ușor principiile când văd cum să le pună în practică.”

Mona Villanueva, Filipine

Socializare în timpul unei gustări

„Momentele de predare neprotocolare m-au ajutat să am o relație mai bună cu copiii mei. Când stăm la masa din bucătărie, la o gustare după orele de școală, discutăm ceea ce s-a întâmplat în timpul zilei lor de școală. Deseori, unul dintre ei va spune ceea ce a spus un prieten sau cum s-a simțit când cineva a spus sau a făcut ceva. Atunci, pot să împărtășesc o mărturie personală și să discut cu privire la felul în care s-a simțit copilul meu în acea situație. Cred că discutând deschis atunci când copiii sunt relaxați, ei sunt mai doriți să discute probleme importante când este nevoie, deoarece ei au încredere știind că părinții lor îi vor asculta.”

Alyson Frost, Grecia

Călătorii și conversații

„În fiecare dimineață, îmi duc fiicele la școală cu autobuzul, astfel că avem multe ocazii de a vorbi. Recent, am avut ocazia să observăm un soț și o soție care se certau. Fiicele mele s-au întors repede spre mine și au așteptat să comentez. Eu le-am întrebat, în schimb, ce părere au cu privire la ceea ce se întâmplase. Ele mi-au spus că se gândeau că un bărbat nu ar trebui niciodată să vorbească în acest mod cu soția lui. După aceasta, am avut o conversație cu privire la căsătorie și relații. Călătoria noastră de 30 de minute s-a încheiat fiind edificată și înălțată spiritual.”

Mario Lorenz, Guatemala

Cum să ne îngrijim copiii

„Soția mea și cu mine știm că este în primul rând responsabilitatea noastră să ne învățăm copiii și nu a conducătorilor, dar suntem recunoscători pentru ceea ce fac ei și îi sprijinim unde putem. Episcopia noastră are conducători minunați care, cu adevărat, se concentrează asupra tinerilor și copiilor și fac cât pot de mult pentru a-i ajuta să-și cunoască întregul potențial, bazându-se pe ceea ce au făcut părinții. M-am întâlnit cu episcopul în câteva ocazii și am comunicat bine cu conducătorii tinerilor și, deseori, am întrebat despre copiii mei și progresele lor. Faptul că întrebăm frecvent despre progresul copiilor noștri ne ajută pe toți să înțelegem cum să-l ajutăm pe fiecare dintre ei.”

Jesse N. Arumugam, Africa de Sud

HRISTOS A PROPO- VĂDUIT PE DEALURI ȘI ÎN CASE

„Salvatorul [a fost] Marele Învățător... În cea mai mare parte a slujirii Sale, aveam să-L vedem propovăduind. Și totuși, aproape niciuna dintre aceste propovăduiri nu a fost făcută într-o biserică. Propovăduirea Sa era afară, unde se aflau oamenii. Era pe drumuri principale și drumuri mai mici, pe dealuri, pe malul mării și în case.

Vârstnicul Jeffrey R. Holland din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, în *“Learning and Teaching in the Home and the Church—the Home”* (instruire video pentru organizațiile auxiliare, 2014), annualtraining.lds.org.

Tărie obținută din scripturi

„Studiul scripturilor mă ajută să învăț despre Hristos și însușirile Sale, astfel încât să devin asemănător Lui. De asemenea, îmi asigură din abundență Spiritul, care mă îndrumă și mă învață cum să aplic acele lucruri pe care le-am învățat, astfel încât să fiu pregătit să înfrunt provocările vieții și ispitele pe care Satana mi le trimite. Dacă nu aș avea această binecuvântare în viața mea, știu că nu aș putea beneficia de tot potențialul pe care îl am în calitate de fiu al lui Dumnezeu.”

Nathan Woodward, Anglia

ÎNVĂȚAREA ÎN BISERICĂ -

10 principii pe care fiecare învățător trebuie să le cunoască

Pe lângă întărirea capacității de învățare și predare în cămin, noi putem să îmbunătățim, de asemenea, calitatea orelor de clasă la biserică. Când învățătorii aplică aceste 10 principii, ei vor încuraja convertirea în viețile celor cărora le predau.

1. Consultați-vă cu părinții, care au rolul principal ca învățători, pentru a identifica nevoile membrilor clasei și, apoi, predați corespunzător acelor nevoi.
2. Pregătiți-vă și predați prin Spirit. Identificați întrebări și activități de învățare care vor asigura discuții îndrumate de Spirit și-i vor hrăni spiritual pe membrii clasei.
3. Predați concentrându-vă asupra oamenilor, nu asupra lecțiilor.
4. Concentrați-vă asupra esenței doctrinelor Evangheliei.
5. Predați unul sau două principii cheie în mod detaliat și nu încercați să parcurgeți tot materialul lecției.
6. Invitați Spiritul lăsând pe fiecare să participe (vezi D&L 88:122).
7. Includeți o invitație puternică de a acționa – nu ceva care implică doar să mergi acasă și să citești, ci să mergi acasă și să pui în aplicare.
8. Depuneți-vă mărturia cu privire la doctrină – la sfârșitul orei și ori de câte ori vă îndeamnă Spiritul.
9. Trăiți conform principiilor Evangheliei și „[puneți-vă] în ordine” propria casă (vezi D&L 93:43-44, 50).
10. Găsiți modalități pentru a permite ca predarea să continue în momente neprotocolare din viața de zi cu zi.

NOTE

1. *Manualul 2: Administering the Church* (2010), 1.4.
2. Gary E. Stevenson, în „The Ward Council – We’re All in This Together” (instruire video pentru organizațiile auxiliare, 2014), annualtraining.lds.org.
3. Jeffrey R. Holland, în *“Learning and Teaching in the Home and the Church—the Home”* (instruire video pentru organizațiile auxiliare, 2014), annualtraining.lds.org.

LA SUPRAFAȚA apelor

L-am implorat pe Tatăl Ceresc să îndeparteze de la mine anxietatea și deznădejdea dar, fără aceste încercări, probabil că nu aș fi ajuns la „țara făgăduită” spre care El mă conducea.

Jon Warner

La aproximativ șase luni de la absolvirea facultății, am început să am atacuri de panică, momente de anxietate și de depresie. Nu știam de unde veneau aceste sentimente, însă erau puternice și mă descurajau.

Reușeam cu greu să-mi păstrez concentrarea. La muncă, oricare nouă sarcină îmi provoca o asemenea anxietate, încât nu puteam sta locului. Mintea mea era plină de gânduri de necontrolat și inima îmi bătea atât de tare, încât credeam că avea să-mi sară din piept. Această situație dura zile întregi și, în fiecare zi, după ce mă întorceam acasă de la serviciu, mă prăbușeam pe canapea. Înainte să-mi dau seama, ziua se termina și o altă zi de muncă începea.

Aceste sentimente au durat luni întregi, chiar și după ce mi-am găsit un nou loc de muncă și am căutat ajutor de specialitate.

Mă rugam în fiecare dimineață pe drum spre serviciu pentru a avea puterea de a duce ziua la bun sfârșit și de a mă întoarce acasă la soția și la fiica mea. Nu vedeam un final al chinului meu și, de multe ori, am dorit să renunț. Multe zile am implorat cerul pentru ajutor în timp ce ochii mi se umpleau de lacrimi. M-am rugat cu mai multă sinceritate decât o făcusem vreodată, implorându-L pe Tatăl Ceresc să mă ajute să înțeleg această încercare și să o îndeparteze de la mine.

Când nu simțeam Spiritul, simțeam deznădejde și că sunt pierdut în întuneric. Dar, când Spiritul m-a ajutat să-mi depășesc situația lipsită de speranță, am găsit încrederea de a continua – chiar dacă numai până la următoarea rugăciune. Am ajuns să mă bazez pe Tatăl meu Ceresc mai mult timp decât doar cât durează o rugăciune înaintea mesei sau una

spusă fără prea mare tragere de inimă înainte de somn. Drept rezultat, m-am apropiat mai mult de El.

Împins pe valuri

În mijlocul anxietății și deznădejii mele, am recitat relatarea despre trecerea iarediților peste „[adâncurile] mari” (Eter 2:25). Nu pot decât să-mi imaginez nerăbdarea lor în momentul în care au intrat în corăbiile lor. Călătoria lor urma să fie periculoasă, dar ei știau că se îndreptau spre „o țară aleasă mai presus de toate celelalte țări” (Eter 2:15).

Despre călătoria lor, citim:

„Și s-a întâmplat că Domnul Dumnezeu a făcut ca un vânt furios să sufle pe fața apelor înspre țara făgăduită; și astfel, ei au fost împinși pe valurile mării înaintea vântului.

Și s-a întâmplat că au fost de multe ori îngropați în adâncurile mării, din cauza valurilor ca munții care s-au spart peste ei, precum și din cauza marilor și îngrozitoarelor furtuni care erau stârnite de vântul cel înspăimântător...

Atunci când ei au fost înconjurați de multe ape, ei L-au implorat pe Domnul și El i-a adus pe ei iarăși la suprafața apelor.

Și s-a întâmplat că vântul niciodată n-a încetat să bată înspre țara făgăduită în timp ce ei erau pe ape; și astfel au fost ei mânați înaintea vântului” (Eter 6:5-8).

Aceste versete au avut un efect deosebit asupra mea. Am simțit că mă aflu în propria mea corabie, iar vânturile anxietății băteau asupra mea și valurile depresiei se ridicau deasupra mea și mă îngropau în adâncurile deznădejii. Când am fost „înconjurat” și L-am implorat pe Domnul, am ajuns la suprafață și, apoi, am fost îngropat din nou.

Recitesc versetul 8: „Și s-a întâmplat că vântul niciodată n-a încetat să bată *înspre țara făgăduită*... și astfel au fost ei mânați înaintea vântului” (subliniere adăugată). Apoi mi-am dat seama. Acel vânt care a făcut ca valurile uriașe să îngroape corăbiile, a fost și cel care i-a binecuvântat pe iarediți în călătoria lor. L-am implorat pe Tatăl Ceresc să liniștească vântul și valurile dar, fără ele, probabil că nu aș fi ajuns la „țara făgăduită” spre care El mă conducea.

Aceste versete mi-au schimbat modul de a vedea viața. Anxietatea și depresia mi-au sporit bizuirea pe Tatăl Ceresc.

Fără vânt și fără valuri, probabil că nu aș fi ajuns niciodată să-L cunosc pe Dumnezeu așa cum Îl cunosc acum – și probabil că iarediții nu ar fi ajuns niciodată în țara făgăduită.

Acum, la câțiva ani după această experiență, vânturile anxietății mele nu mai bat asupra mea și valurile depresiei mele au încetat să mă îngroape. Dar, dacă va fi ca furtuna să revină, voi chema numele Domnului și voi fi recunoscător, știind că nu mările liniștite duc corăbiile spre țara făgăduită, ci mările furtunoase. ■

Autorul articolului locuiește în Utah, SUA.

NU VĂ PIERDEȚI NICIODATĂ CREDINȚA

„Care este cel mai bun mod de a reacționa când aveți parte de dificultăți psihice sau emoționale, dumneavoastră sau cei pe care îi iubiți?

Mai presus de toate, nu vă pierdeți niciodată credința în Tatăl din Cer, care vă iubește mai mult decât puteți înțelege ...

Puneți în practică actele de devoțiune, metodă verificată de-a lungul timpului, care aduc Spiritul Domnului în viața dumneavoastră! Căutați sfatul aceluia care deține cheile bunăstării dumneavoastră spirituale! Cereți binecuvântări ale preoției și prețuiți-le! Luați din împărtășanie în fiecare săptămână și țineți-vă strâns de promisiunile ispășirii lui Isus Hristos, care duc la desăvârșire ...

Mințile sfărâmate pot fi vindecate la fel cum sunt vindecate oasele sfărâmate și inimile sfărâmate. În timp ce Dumnezeu face acele reparații, noi putem ajuta având milă, necriticând și fiind buni.”

Vărstnicul Jeffrey R. Holland, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, „Ca un vas sfărâmat”, *Liahona*, nov. 2013, p. 40, 41, 42.

CONVERTIRE ȘI
SCHIMBARE ÎN

Chile

Primele botezuri au avut loc în anul 1956. Acum, Biserica are 1 templu, 9 misiuni, 74 de țărushi și aproape 600.000 de membri în Chile.

Néstor Curbelo

Consultant în domeniul istoriei Bisericii, Zona Sud, America de Sud

În timpul celor 58 de ani ai istoriei lor, membrii Bisericii din Chile și-au arătat capacitatea de a-și schimba cursul vieții, făcând mici ajustări în viața lor pentru ca aceasta să fie în acord cu direcția indicată de profeți. Acest spirit a contribuit la creșterea extraordinară a Bisericii în Chile în ultima jumătate de secol. Astăzi în Chile, există aproape 600.000 de membri, ceea ce înseamnă că un chilian din 30 este membru al Bisericii.¹

Un apostol vizitează Chile

În anul 1851, vârstnicul Parley P. Pratt (1807–1857), din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a ajuns în Valparaíso cu intenția de a stabili Biserica. Cu toate acestea, el și colegii lui nu vorbeau spaniola, aveau foarte puține resurse financiare și în țară nu exista libertate religioasă, prin urmare nu au putut stabili Biserica.

Învățătorii și elevii lor de clasa a patra la o școală sponsorizată de Biserică, Colegio A. D. Palmer, în jurul anului 1966.

Vârstnicul Pratt i-a recomandat președintelui Brigham Young (1801–1877): „Cartea lui Mormon și câteva publicații ieftine ar trebui traduse în spaniolă și tipărite și, apoi, Evanghelia va fi dusă acestor națiuni pe măsură ce preoția vie va fi însoțită de ceva ce ei vor putea citi – chiar acele scrieri care conțin promisiunile lui Dumnezeu, rugăciunile și credința celor din vechime și puterea Spiritului lui Dumnezeu pentru a lucra cu ei la restaurarea casei lui Israel”².

Biserica este stabilă

În pofida încercării din acele vremuri a vârstnicului Pratt, au trecut mai mult de 100 de ani înainte ca Biserica să fie stabilă permanent în Chile. În anul 1956, vârstnicii Joseph Bentley și Verle Allred au fost trimiși din misiunea Argentina să propovăduiască Evanghelia în Chile, țară în care, în acel moment, religia se bucura de o mai mare toleranță. În Santiago, acești misionari s-au bucurat de sprijinul familiei Fotheringham, membri care se mutaseră din Panama și speraseră în venirea misionarilor.

Primele botezuri au fost înlăptuite în Chile în data de 25 noiembrie 1956, într-o piscină a unui complex sportiv din Santiago. Vârstnicul Allred își amintește: „Am mers la complexul sportiv înainte de răsăritul soarelui și am desfășurat o ceremonie care a inclus o rugăciune și câteva cuvântări scurte. Am intrat în apă cu fratele Garcia; l-am botezat întâi pe el iar, apoi, pe încă opt persoane. Aceasta a fost o ocazie foarte specială. Nu vom uita niciodată ceea ce am simțit cu toții... Acești membri aveau să fie pionierii Bisericii din Chile și eu cred că fiecare dintre ei a rămas credincios până la moarte: familia García, familia Saldaños și sora Lanzarotti”³.

Chemarea de conducători

În luna februarie a anului 1959, Spencer W. Kimball (1895–1985), din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a vizitat Chile și a subliniat nevoia de a avea conducători locali. Unul dintre primii conducători locali a fost Carlos Cifuentes, care era consilier al președintelui de misiune,

Robert Burton. Vârșnicul Julio Jaramillo, care mai târziu a devenit autoritate a zonei-Cei Șaptezeci și președinte de templu, a relatat următoarea experiență: „Am primit primul îndemn în ceea ce-l privea pe fratele Cifuentes când am fost invitat la o adunare a preoției, după botezul meu. Când a început adunarea, dânsul a venit la pupitru și singurul lucru pe care l-am văzut au fost unghiile lui murdare și negre. M-am gândit: «Cum poate acest bărbat conduce o adunare alături de președintele de misiune cu mâinile murdare?». Aceste gânduri s-au risipit când a început să vorbească și am uitat totul când i-am simțit spiritul. Dânsul ne-a transmis concepte profunde folosind cuvinte simple.

► 1851: Vârșnicul Parley P. Pratt călătorește în orașul Valparaíso, dar nu reușește să stabilească Biserica în Chile.

► 1926: În timpul unei adunări de împărtășanie, vârșnicul Melvin J. Ballard vorbește despre creșterea și tăria pe care o va avea Biserica în America de Sud.

Referindu-se la programul educațional, vârșnicul Eduardo A. Lamartine, fostă autoritate a zonei-Cei Șaptezeci și, în prezent, consultant în domeniul istoriei Bisericii, în Chile, a remarcat: „Școlile din Chile au avut o influență mare în instruirea academică și spirituală a mii de tineri și au contribuit la pregătirea conducătorilor și misionarilor din anii care au urmat”⁵.

În Chile, programul seminarelor și institutelor a început în anul 1972. La început, cursanții au participat la un program de studiu de acasă, mergând la ore o dată pe săptămână. Mai târziu, s-au organizat ore de seminar și institut mai frecvent. Acest program i-a binecuvântat pe

► 1956: Primii misionari, Joseph C. Bentley și Verle M. Allred, ajung în Santiago; au loc primele botezuri:

Era mecanic de utilaje grele și sâmbăta lucra până târziu, apoi se spăla pe mâini, însă cu puținele resurse disponibile la atelierul său, nu reușea să înlăture toată unsoarea. În acel moment și în acel loc am învățat să nu judec oamenii după aparențe, ci să-i prețuiesc pentru ceea ce sunt cu adevărat”⁴.

Să întărim generația care se ridică

În anii '60 și '70, Biserica din Chile a fost întărită nu doar de conducătorii locali care aveau tot mai multă experiență, ci și de programe educative și de construcții noi. Aceste programe includeau construirea de capele și de școli, seminarii și institute sponsorizate de Biserică.

În luna martie a anului 1964, au fost înființate primele două școli primare administrate de Biserică. După aceea, au fost deschise mai multe școli în care au învățat peste 2.600 de elevi. Până la sfârșitul anilor '70, începutul anilor '80, școlile publice au devenit mai acceptabile și mai răspândite și Biserica a anunțat închiderea școlilor sale în Chile.

Institutul de religie din Temuco este unul dintre cele 50 de astfel de institute din Chile.

Președintele Gordon B. Hinckley vorbește în fața a 48.000 de sfinți din zilele din urmă chilieni în anul 1996 în cadrul unei conferințe din Santiago.

tinerii din țară și i-a ajutat să se pregătească pentru a sluji în calitate de misionari cu timp deplin. Vârstnicul Eduardo Ayala, fost membru al Cvorumului celor Șaptezeci, a fost unul dintre primii învățători de la seminar și, mai târziu, a lucrat în Sistemul Educațional al Bisericii în Chile. Dânsul a spus: „Domnul i-a ales pe tinerii de atunci și mulți dintre ei sunt foști misionari și conducători minunați care au familii bune... Pentru mine, seminarul și institutul au reprezentat un colac de salvare în timpuri grele, cu multe conflicte în țara noastră și sunt recunoscător că am fost chemat să lucrez în cadrul sistemului educațional”⁶.

Primul țarăș

În data de 19 noiembrie 1972, vârstnicul Gordon B. Hinckley (1910–2008), atunci membru al Cvorumului celor Doisprezece Apostoli, a organizat Țarășul Santiago, Chile, avându-l ca președinte pe Carlos Cifuentes.

Pregătirea pentru organizarea țarășului a demonstrat caracterul sfinților din Chile și dorința lor de a-i urma pe

profeți. Vârstnicul Hinckley ajunsese în Chile cu câteva luni mai devreme pentru a organiza țarășul. Dar, după interviuri, acest lucru a fost amânat. În acele vremuri, mulți oameni se confruntau cu probleme financiare și unora dintre membri le era greu să respecte legea zeciuielii.

Vârstnicul Hinckley a explicat: „M-am întors după șase luni și, în timp ce aveam interviuri, mi-am dat seama de înflorirea credinței sfinților; ei dădeau dovadă, din nou, de onestitate înaintea Domnului, țarășul a fost organizat și, de atunci încolo, a continuat să crească și să înflorească”⁷.

Pionieri la granițe

Astăzi, există doi țarăși în Arica, cel mai nordic oraș din Chile. Povestea lui Gladys și Juan Benavidez, primii convertiți din Arica, exemplifică spiritul de pionier și influența divină în stabilirea Bisericii în întreaga țară.

Fratele Benavidez a cunoscut Biserica în anul 1961, când vântul a suflat niște hârtii în direcția sa: „Acestea s-au dovedit a fi pagini ale revistei *Reader's Digest Selections*, cuprinzând

un articol detaliat despre «mormoni», care descria viața și crezurile lor», a spus el.

La scurt timp după aceea, el s-a îmbolnăvit de o boală grea care trebuia tratată în Santiago. „În timp ce eram acolo, am vizitat-o pe sora mea și am aflat că devenise membră a Bisericii”, a spus el. „M-a invitat la o conferință specială. În timp ce ascultam rugăciunea de deschidere și urmăream în minte cuvintele, am simțit o mare bucurie în tot corpul și am recunoscut influența Spiritului Sfânt. La sfârșitul conferinței, misionarii mi-au făcut cunoștință cu

și a stabilit guvernul marxist. Membrii Bisericii au suferit multe încercări din cauza lipsei hranei și a medicamentelor, hărțuirii frecvente a misionarilor și publicității negative din partea mass-mediei.

În anul 1973, criza financiară și socială a dus la o lovitură de stat militară și la dictatură care a durat până în anul 1990. Cu toate că, astăzi, Chile are parte de o democrație înfloritoare, acele două decenii au reprezentat o perioadă de mare dificultate pentru membri. Grupuri care se opuneau dictaturii militare

1957: Biserica este recunoscută în mod oficial în Chile.

1960: Are loc un cutremur puternic în Concepción; Biserica trimite ajutoare umanitare.

► 1961: Este organizată Misiunea Chile, avându-l ca președinte pe Asael Delbert Palmer.

1962: Au loc primele săpături pentru prima casă de întruniri SZU în Santiago.

autoritatea care se afla în vizită, vârstnicul Ezra Taft Benson (1899–1994), atunci membru al Cvorumului celor Doisprezece.”

Fratele Benavidez s-a întors în Arica și i-a împărtășit experiențele pe care le avusesese prietenei lui, Gladys Aguilar, care acum este soția lui. Câteva zile mai târziu, Gladys a văzut doi misionari trecând pe lângă casa ei. „Am mers repede să-i căutăm”, a spus fratele Benavidez. „În data de 1 iulie 1962, am fost botezați împreună cu familia soției mele. Astăzi, avem copii și nepoți în Biserică. Sunt atât de recunoscător Domnului pentru acea adiere de vânt care a suflat informațiile despre Biserică în mâinile mele”⁸.

O perioadă de încercare

În urma alegerilor din anul 1970, dr. Salvador Allende a devenit președinte

au atacat capelele și pe membri, deoarece credeau că Biserica susținea interesele guvernului Statelor Unite. Vârstnicul Ayala, atunci președinte de țară, a spus: „Ne întâlneam cu autoritățile generale și ne spuneau: «Vă rugăm, fiți înțelepți, rugați-vă mult, faceți ce este drept pentru ca membri să păstreze ordinea în congregații»”⁹.

În pofida dificultăților financiare în care se afla țara și antagonismului politic care a divizat societatea chiliană la începutul anilor '80, Biserica a crescut rapid. Între anii 1970 și 1985, numărul membrilor din Chile a crescut de la 15.728 la 169.361.

Templul Santiago

În anul 1980, sfinții au fost binecuvântați când a fost anunțată construirea unui templu în Santiago, Chile.

„Pe când eram un tânăr în vârstă de 12 ani, am auzit mesajul Evangheliei și, imediat, am ajuns să știu că este adevărat. Au trecut patruzeci și șase de ani de atunci, timp în care am fost binecuvântat datorită muncii devotate a nenumăraților conducători care și-au dat toată silința. Cunoscând noile generații și fiind în preajma lor, simt bucurie și încredere că Domnul va continua să binecuvânteze această țară pe măsură ce viziunea pe care au avut-o profeții cu privire la Chile continuă să se lărgască”¹².

Vârstnicul Jorge F. Zeballos, membru al Cvorumului celor Șaptezece din Chile

Când președintele Spencer W. Kimball a dedicat terenul pe care urma să fie construit templul, era foarte slăbit; dar prezența lui acolo a demonstrat dragostea lui pentru sfinții din America de Sud, cu care lucrase începând cu anul 1959. Sora Adriana Guerra de Sepúlveda, care traducea pentru sora Kimball în cadrul evenimentului, a spus: „Când l-am văzut pe profet, un om mic cu un chip angelic, am început să plâng și nu mi-am găsit cuvintele să-i vorbesc. A fost prima oară când mă afluam lângă un profet în viață. Faptul că

Prioritatea subliniată de vârstnicul Holland a fost aceea de a oferi un exemplu de conducere în felul Domnului. Dânsul a ajutat la instruirea de noi conducători și a vegheat la reorganizarea, închiderea și fuziunea a sute de episcopii și zeci de țaruși. Aceste reorganizări și instruirii au fost necesare datorită creșterii rapide a Bisericii în țară. Conducerea sa a ajutat la întărirea unităților și la pregătirea Bisericii din Chile pentru viitor.

Mai mult, vârstnicul Holland a creat relații importante în Chile. Vârstnicul Carl B. Pratt,

1972: Este organizat primul țaruș din Chile, în Santiago.

1977: Are loc prima conferință de zonă în Santiago, la care participă președintele Spencer W. Kimball și alte autorități generale.

◀ 1981: Este deschis un Centru de pregătire a misionarilor în Santiago.

◀ 1983: Președintele Gordon B. Hinckley dedică Templul Santiago Chile.

l-am văzut pe purtătorul de cuvânt al Domnului, de aici, de pe pământ, în țara mea a fost un lucru extraordinar”¹⁰.

Templul a fost dedicat în anul 1983, devenind cel de-al doilea templu din America de Sud și primul într-o țară vorbitoare de limba spaniolă.

Vârstnicul Jeffrey R. Holland în Chile

În luna august a anului 2002, Prima Președinție a desemnat doi membri ai Cvorumului celor Doisprezece Apostoli să prezideze asupra a două zone ale Bisericii: vârstnicul Dallin H. Oaks a fost trimis în Filipine și vârstnicul Jeffrey R. Holland, în Chile. Slujirea și influența vârstnicului Holland în Chile au fost incomensurabile și impactul său va fi resimțit de mai multe generații.

După cutremurul din anul 2010, tineri și adulți chileni pregătesc truse de igienă în cadrul programului O mână de ajutor de la mormoni.

CREȘTEREA BISERICII ÎN CHILE

BISERICA ÎN CHILE

Episcopii și ramuri: 622

Țăruși: 74

Misiuni: 9

Temples: 1 (încă unul anunțat)

Centre de istorie a familiei: 99

◀ 1990: Vârșnicul Eduardo Ayala, din Chile, este chemat în cel de-al Doilea Cvorum al celor Șaptezeci.

◀ 2002: Vârșnicul Jeffrey R. Holland, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, este chemat să slujească în calitate de președinte al Zonei Chile.

▶ 2008: Vârșnicul Jorge F. Zeballos, din Chile, este chemat în Primul Cvorum al celor Șaptezeci.

2009: Este anunțat Templul Concepción, Chile.

din Cei Șaptezeci, consilier în Președinția acelei zone, a descris unele dintre aceste relații importante: „Vârșnicul Holland a stabilit o relație apropiată cu Ricardo Lagos [președintele statului Chile] și cu soția dânsului; dâșii au realizat multe proiecte umanitare. Vârșnicul Holland l-a cunoscut pe nunțul apostolic [un oficial catolic de rang înalt] și pe alte personalități importante din Chile”¹¹.

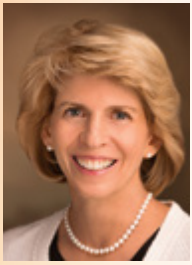
Încredeți-vă în viitor

Eforturile vârșnicilor Parley P. Pratt și Jeffrey R. Holland, sacrificiile primilor misionari care au ajuns în Santiago, devotamentul conducătorilor precum Carlos Cifuentes și al altor pionieri de la începuturile Bisericii în Chile, combinate cu credința și devotamentul a sute de mii de oameni care s-au alăturat Bisericii în timpul a peste o jumătate de secol, au creat o temelie puternică a Bisericii din Chile. Astăzi, în țară există un templu (și a fost anunțat încă unul), un Centru de

pregătire a misionarilor, 9 misiuni și 74 de țăruși. Viitorul nu are limite în ceea ce privește lucrarea spirituală de a-i invita pe toți să vină la Hristos. ■

NOTE

1. Vezi *Deseret News 2013 Church Almanac*, p. 454.
2. *Autobiography of Parley P. Pratt*, editată de Scot Facer Proctor și Maurine Jensen Proctor (2000), p. 504.
3. Verle Allred, în Néstor Curbelo, *LDS in South America: Chile Sur*, vol. 1 (2008), p. 6.
4. Julio Jaramillo, în Néstor Curbelo, *LDS in South America: Chile*, vol. 1 (2006), p. 4-5.
5. Eduardo Adrian Lamartine Aguila, rezumat istoric redat autorului, nov. 2013.
6. Eduardo Ayala, în Néstor Curbelo, *LDS in South America: Chile*, vol. 1 (2006), p. 44, 45.
7. Gordon B. Hinckley, în Rodolfo Acevedo A., *Alturas Sagradas: Templo de Santiago de Chile*, p. 100.
8. Néstor Curbelo, „Blossoming in the Desert”, *Church News*, 9 nov. 1996, p. 8-9.
9. Eduardo Ayala, în Néstor Curbelo, *LDS in South America: Chile*, vol. 1 (2006), p. 33.
10. Adriana Guerra de Sepúlveda, în Néstor Curbelo, *LDS in South America: Chile* (2006), p. 16.
11. Carl B. Pratt, în Néstor Curbelo, *Colombia: investigación histórica*, vol. 1 (2010), p. 16.
12. Jorge F. Zeballos, într-o scrisoare trimisă autorului, ian. 2014.

Carol F. McConkie
prima consilieră în
Președinția generală
a Tinerelor Fete

CURAJUL DE A **ALEGE** **DECENȚA**

Ce îi putem învăța pe fiii și pe fiicele noastre pentru a-i ajuta să aibă curajul de a alege decența într-o lume care îi va batjocori din cauza alegerilor lor virtuozose?

De ce este decența atât de importantă? De ce ar conta pentru Domnul un tiv, un decolteu sau un tricou? Sunt mama a cinci fiice și doi fii și, după cum vă puteți imagina, subiectul decenței a fost abordat din când în când în căminul nostru. Însă, de-a lungul anilor, am învățat că decența este predată cel mai bine predând doctrina și dând un exemplu pozitiv. Doctrina îi va ajuta pe copiii noștri să înțeleagă motivul pentru care decența este atât de importantă și exemplul nostru le va demonstra binecuvântările decenței în moduri fericite.

Ce este decența?

Decența este un principiu dat de Dumnezeu care ne poate ajuta să învățăm să ne folosim trupurile în mod corespunzător, aici, în viața muritoare. Definiția decenței în *Fideli credinței* este: „o atitudine de smerenie și [modestie] în îmbrăcăminte, înfățișare, limbaj și comportament”¹. Decența nu este vanitoasă sau arogantă. Oamenii decenți nu își folosesc trupurile sau comportamentul pentru a căuta aprobarea lumii sau pentru a atrage atenția asupra propriilor realizări reale sau presupuse ori asupra însușirilor dezirabile.

Vă rog să nu uitați că principiile decenței împărtășite aici sunt valabile atât pentru bărbați, cât și pentru femei, atât pentru fii, cât și pentru fiice și nu uitați că, în timp ce predăm și oferim exemple privind decența, noi nu le condamnăm niciodată pe acelea care aleg fustele scurte sau „părul ca un curcubeu și cu mulți cercei în nas și în urechi”². Întotdeauna noi suntem exemple de compasiune și dragoste pentru oameni asemănătoare celei a lui Hristos în timp ce rămânem loiali standardelor pe care Domnul le-a stabilit.

Depun mărturie că alegerile pe care le facem pentru a fi decenți în înfățișare și în comportament transmit un mesaj puternic despre faptul că ne înțelegem identitatea de fii și fiice ai lui Dumnezeu și că am ales să stăm în locuri sfinte.

Îndrăgesc următorul verset din scripturi: „Nu știți că voi sunteți Templul lui Dumnezeu, și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi?... Templul lui Dumnezeu este sfânt: și așa sunteți voi” (1 Corinteni 3:16-17). Trupurile noastre sunt temple ale spiritelor noastre. În acest templu trupesc, noi Îl invităm pe Duhul Sfânt să ne însoțească. Cred că atunci când alegem să purtăm îmbrăcăminte decentă și să avem un comportament decent, *noi purtăm și trăim mărturia noastră* despre Dumnezeu, Tatăl Etern și despre Fiul Său, Isus Hristos. Noi depunem mărturie prin înfățișarea noastră fizică că suntem ucenici ai lui Hristos și că trăim conform Evangheliei Lui.

De ce este importantă decența?

Trăim într-o lume a binelui și a răului, și trupul fizic poate fi folosit fie pentru scopuri neprihănite, fie pentru scopuri ticăloase. Însă noi știm că trupurile noastre prețioase sunt un dar de la Dumnezeu oferit fiecăruia dintre noi. Ele sunt sacre. Vărstnicul David A. Bednar, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat: „Pentru cei care cunosc și înțeleg planul salvării, pângărirea trupului este un act de răzvrătire [vezi Mosia 2:36-37] și o negare a adevăratei noastre identități de fii și fiice ai lui Dumnezeu”³. Noi alegem să ne îngrijim de trupurile noastre și să le protejăm, astfel încât ele să fie instrumente în mâinile lui Dumnezeu pentru a duce la îndeplinire scopurile Sale glorioase (vezi Alma 26:3). Dacă dorim să fim alături de Salvator și să facem lucrarea Sa, trebuie să ne întrebăm:

Dacă Salvatorul ar fi lângă noi, ne-am simți confortabil în îmbrăcămintea pe care o purtăm?

Decența în îmbrăcămintă, înfățișare și comportament este o dovadă a faptului că înțelegem legămintele pe care le-am făcut, care ne binecuvântează, ne protejează și ne oferă putere în timpul pregătirii noastre în vederea întoarcerii în prezența Sa. Când am fost botezați, am ieșit din lume și am pășit în împărăția lui Dumnezeu. Totul trebuie să fie diferit pentru noi. Vârșnicul Robert D. Hales, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat: „Alegând să fim în împărăția Lui, noi ne separăm – nu ne izolăm – de lume. Îmbrăcămintea noastră va fi decentă, gândurile noastre pure, limbajul nostru curat”⁴.

Decența este un principiu care ne va ține în siguranță pe calea legământului, în timp ce mergem înainte pentru a ajunge în prezența lui Dumnezeu. Decența în îmbrăcămintă și înfățișare, în gândire și comportament ne va ajuta să ne pregătim să facem și să ținem legămintă sacre în templu. Pentru a-i binecuvânta și proteja pe Adam și Eva, Dumnezeu le-a dat haine din piele pe care să le îmbrace înainte de a-i alunga din grădină. În același fel, Dumnezeu ne-a dat în viața muritoare un acoperământ de legămintă, simbolizat prin veșmintele noastre sacre din templu.

Care sunt binecuvântările decenței?

Ce îi putem învăța pe fiii și pe fiicele noastre pentru a-i ajuta să aibă curajul de a alege decența într-o lume care îi va batjocori din cauza alegerilor lor virtuozose? Ne vād ei folosindu-ne trupurile pentru a atrage atenția asupra lui Dumnezeu sau pentru a-L slăvi?

Decența în gând, cuvânt, înfățișare și în comportament ne ajută să dobândim trei binecuvântări care ne oferă putere și ne înnobilează.

1. Decența invită însoțirea constantă a Duhului Sfânt. Vârșnicul Hales ne-a învățat: „Decența este vitală faptului de a fi demn de a avea Spiritul”⁵.

Să-i ajutăm pe copiii noștri să înțeleagă că nu ar dori să facă niciun lucru care să-i lipsească de „darul nespuse de mare al Duhului Sfânt” (D&L 121:26)! Ajutați-i să știe că însoțirea Lui sacră este acompaniată de daruri spirituale prețioase și puternice. Dumnezeu a promis: „Îți voi da din

Spiritul Meu, care va lumina mintea ta, care va umple sufletul tău cu bucurie... Prin aceasta vei cunoaște, toate lucrurile pe care le dorești de la Mine, care se referă la lucrurile drepte, crezând cu credință în Mine că le vei primi” (D&L 11:13-14). Cunoaștere, înțelepciune și mărturie; bucurie, pace și fericire – acestea sunt câteva dintre marile binecuvântări pe care le putem promite copiilor noștri în timp ce îi invităm să trăiască decent și să fie demni de însoțirea Duhului Sfânt.

Una dintre provocările privind purtarea de haine decente este aceea că moda și comportamentul acceptat în societate se schimbă cu regularitate. Standardele Domnului nu se schimbă niciodată. Învățați-i pe tinerii băieți și pe tinerele fete să fie atenți la Duhul Sfânt atunci când fac alegeri cu privire la ceea ce îmbracă, ceea ce spun sau ceea ce fac. În timp ce trăiesc aproape de Spirit, ei nu trebuie să fie precum lumea.

Copiii noștri au primit darul Duhului Sfânt și călătoresc pe calea legământului care îi duce la templu și îi va duce înapoi în prezența lui Dumnezeu. Ei au nevoie să îi asigurăm și să le oferim exemple care să îi îndrume, să îi protejeze, să îi aline și să îi purifice în timp ce trăiesc demni de însoțirea Duhului Sfânt.

2. Îi putem învăța pe fiii și pe fiicele noastre că înfățișarea și comportamentul decente ne ajută să ne protejăm de influențele distructive ale lumii. Una dintre armele cele mai înșelătoare utilizate împotriva noastră, a tuturor, este atitudinea acceptată de societate că moralitatea este

Învățați-i pe tinerii băieți și pe tinerele fete să fie atenți la Duhul Sfânt atunci când fac alegeri cu privire la ceea ce îmbracă, ceea ce spun sau ceea ce fac. În timp ce trăiesc aproape de Spirit, ei nu trebuie să fie precum lumea.

demodată. Decența este un mod de apărare împotriva unor astfel de influențe malefice și o protecție a castității și virtuții. Ascultați aceste cuvinte din broșura *Pentru întărirea tineretului*: „Înainte de căsătorie... nu faceți nimic... ce poate trezi dorințe sexuale”⁶. Înfățișarea și comportamentul indecente vor trezi adesea dorințe sexuale, vor doborâi barierele și vor înlesni ispita sporită de a încălca legea castității.

Vârșnicul Hales ne-a învățat: „Decența stă la baza faptului de a fi pur și cast, atât în gând cât și în faptă. Așadar, deoarece ne ghidează și ne influențează gândurile, comportamentul și deciziile, decența stă la baza caracterului nostru”⁷. Predați și oferiți un exemplu de decență pentru a-i ajuta pe tinerii noștri băieți și pe tinerele noastre fete să fie pregătiți să apere și să protejeze puterile de procreare pe care le dețin. Ajutați-i să considere sacră și să păstreze exprimarea dragostei dintre soț și soție pentru căsătorie.

3. Decența ne permite „să [fim] martorii lui Dumnezeu în toate timpurile” (Mosia 18:9). Salvatorul ne-a învățat: „Țineți sus lumina, pentru ca aceasta să lumineze lumea. Iată, Eu sunt lumina pe care voi o veți ține înălțată” (3 Nefi 18:24). Avem mandatul divin de a fi un far pentru lume, pentru a arăta bucuria ce rezultă din viața trăită conform Evangheliei, pentru a preda neprihănirea și pentru a clădi împărăția lui Dumnezeu pe pământ. Fiecare dintre noi reflectă lumina lui Hristos când suntem decenți și puri și când ținem poruncile. Decența este o dovadă a mărturiei noastre despre Salvator și despre Evanghelia lui Isus Hristos.

Cât de frumoși și cât de binecuvântați sunt cei care sunt îndrumați de Duhul Sfânt, care se protejează de lucrurile lumești și care sunt martorii lui Dumnezeu în fața lumii. Binecuvântați sunt și cei care exemplifică și predau doctrina decenței tuturor fiilor și fiicelor Sionului.

În măsura în care am făcut legământ să Îl urmăm pe Salvator și dorim să primim plenitudinea binecuvântărilor ispășirii Sale în viața noastră, există doar o singură ținută care contează. Moroni a consemnat: „Trezește-te și ridică-te din țărână... da, și îmbracă-ți *veșmintele tale cele frumoase*, o, fiică a Sionului... pentru ca legămintele Tatălui Veșnic... să poată fi împlinite” (Moroni 10:31; subliniere adăugată).

Veșmintele frumoase sunt mantiile dreptății, purtate de cei care și-au respectat legămintele. Îi pregătim pe copiii noștri să îmbrace aceste veșminte frumoase?

Depun mărturie că salvarea este în Hristos și că cei care și-au respectat legămintele vor „avea o cunoaștere desăvârșită despre bucuria și dreptatea lor, fiind înveșmântați cu puritate, da, chiar cu mantia dreptății” (2 Nefi 9:14). ■

Dintr-o cuvântare adresată în cadrul Conferinței Femeilor desfășurată la Universitatea Brigham Young, în data de 2 mai 2013.

NOTE

1. *Fideli credinței: referințe pentru Evanghelia* (2004), p. 110.
2. Jeffrey R. Holland, „Israel, Domnul te cheamă”, adunare de devoțiune desfășurată de Sistemul Educațional al Bisericii, 9 sept. 2012, cesdevotionals.lds.org.
3. David A. Bednar, „Noi credem în păstrarea castității”, *Liahona*, mai 2013, p. 43.
4. Robert D. Hales, „Legământul botezului: a fi în împărăție și din împărăție”, *Liahona*, ian. 2001, p. 8.
5. Robert D. Hales, „Modesty: Reverence for the Lord”, *Liahona*, aug. 2008, p. 18.
6. *Pentru întărirea tineretului* (2011), p. 36.
7. Robert D. Hales, *Liahona*, aug. 2008, p. 19.

RUGĂCIUNEA MEA DIN MAREA NORDULUI

Când aveam 17 ani, locuiam pe o insulă din sudul Norvegiei numită Andabeløy. Tatăl meu s-a convertit și s-a alăturat Bisericii în Andabeløy, iar eu am fost botezat în marea din apropiere.

La acea vreme, eram pescar și eram foarte îndemânat în folosirea unei bărci. Tatăl meu m-a însărcinat să am grijă de taxiul nostru maritim, folosit de locuitorii din zonă.

Într-o zi a anului 1941, am primit un telefon de la doctorul din orașul Flekkefjord, aflat înspre nord. O femeie care locuia la circa două ore distanță de mers cu barca avea

nevoie de îngrijire medicală urgentă. Dr. Hoffman m-a întrebat dacă puteam să-l duc să o vadă, dar părinții mei erau îngrijorați în legătură cu furtuna puternică care avea loc în Marea Nordului. Am decis să ne rugăm, întrebându-L pe Tatăl Ceresc ce să facem. Am primit răspunsul că ar trebui să merg.

Când am împins-o în mare pe *Tryg*, barca mea pentru pescuit de 10 metri lungime, vremea era rea și valurile mari. După ce am fost să-l iau pe doctor, am plecat prin fiord înspre largul mării. Trebuia să călătorim către o comunitate aflată la nord de

Lista, un oraș aflat pe coasta stâncoasă de sud a Norvegiei – faimos pentru vremea furtunoasă și pentru epavele de nave.

Am navigat prin furtună până când am ajuns la un canal navigabil stâncoș, lat de circa 12 metri, care ducea la locul unde trebuia să ajungem. Valurile, care erau atât de mari, încât nu puteam conduce barca prin canal, înaintau cu viteză spre interiorul canalului, zdrobindu-se de stânci.

„Ce facem?”, a întrebat doctorul, vorbind din mijlocul furtunii.

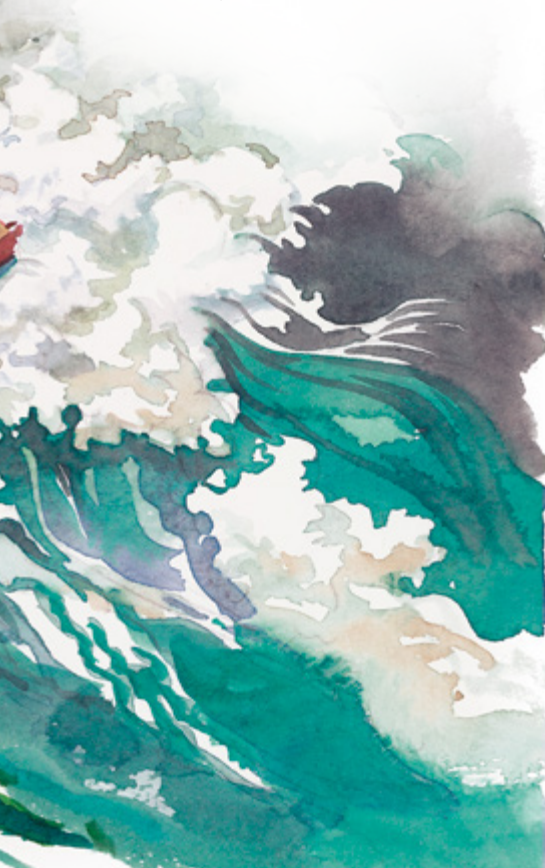
„Trebuie să ne rugăm pentru a afla”, am răspuns eu.

Am făcut o pauză și m-am rugat cerându-i îndrumare Tatălui Ceresc. De îndată ce am spus amin, am primit un răspuns clar. Dintr-o dată, mi-am adus aminte o poveste pe care un pescar bătrân mi-o spusese. El pescuia odată în aceeași zonă în timpul unei furtuni puternice și nu putea ajunge la mal. Când timp a așteptat ca furtuna să treacă, a observat că valurile se mișcau conform unui model. După trei valuri mari, urma o perioadă scurtă de acalmie – suficient de lungă pentru ca el să intre pe canal.

Am pescuit de multe ori în această zonă, dar nu am observat niciodată că valurile se mișcau conform unui

Valurile erau atât de mari, încât nu puteam conduce barca prin canal.

model. Cu toate acestea, am dus barca în fața canalului, unde am așteptat și am privit cum veneau cele trei valuri mari. Apoi, brusc, o perioadă de acalmie a urmat. Am condus barca înainte prin apa liniștită a golfului și l-am adus pe doctorul Hoffman la mal în siguranță. El s-a grăbit să ajungă la femeia bolnavă, în timp ce eu am așteptat în barcă, mulțumind Tatălui Ceresc pentru că mi-a răspuns la rugăciune.

Când doctorul s-a întors, după aproximativ o oră, el a spus: „Noi i-am salvat viața!”.

Fiind ușurat de auzul veștii și de faptul că vremea se îmbunătățea, am condus barca spre casă fără incidente.

Eu depun mărturie că, atunci când avem nevoie de ajutor, trebuie să ne rugăm. Știu că Tatăl Ceresc va răspunde. ■

Olaf Thorlief Jensen, Utah, SUA.

EL TE IUBEȘTE!

În timpul dedicării Templului Memphis, Tennessee, eu stăteam într-un colț al camerei celestiale, lângă orgă. Președintele James E. Faust (1920–2007), membru al Primei Președinții în perioada 1995–2007, venise să dedice templul. El și ceilalți conducători erau așezați în spatele microfonului. Un cor local al Bisericii stătea în spatele lor.

O tânără pe care am vizitat-o în calitate de învățătoare vizitatoare făcea parte din cor. În timpul întregii adunări, m-am rugat ca ea să primească lucrul pentru care venise. Mi se

confesase că, în acea zi, venise la sesiunea de dedicare a templului pentru a afla care era situația ei în fața Domnului. Comisese păcate grave în trecut și, deși se pocăise, încă se chinuia să aibă o părere bună despre ea însăși și chiar despre faptul de a cânta în cor.

M-am uitat fix la președintele Faust, considerând că dânsul, în calitate de reprezentant al Domnului în Prima Președinție, trebuia să poată face ceva. Dar cum puteam să-i spun și ce putea face? După adunare, urma să iasă din încăperea așa cum intrase, fără prezentări, fără strângeri de mână și fără să se adreseze cuiva. Am înțeles că era ocupat și avea planuri de călătorie, dar am continuat să mă rog.

Președintele Faust, îngândurat, s-a uitat la mine câteva momente și și-a încruntat fruntea. Când adunarea a luat sfârșit, a zâmbit și chipul dânsului s-a umplut de lumină.

S-a uitat din nou la mine și, apoi, s-a ridicat brusc, s-a întors și și-a întins brațul înainte. A arătat direct spre prietena mea. Apoi, a spus cu fermitate și cu glas tare: „Domnul te iubește!”.

Gestul președintelui Faust a fost mic și simplu și totuși atât de puternic, încât nu puteam veni decât de la Duhul Sfânt, care îi comunica ceea ce eu nu puteam să-i comunic. Acele câteva cuvinte au binecuvântat-o pe prietena mea și continuă să vină în sprijinul credinței mele că Domnul este atent la detaliile vieții noastre și că „prin lucruri mici și simple lucruri mari sunt înfăptuite” (Alma 37:6). ■

Alice Victoria Weston-Sherwood,
Arkansas, SUA.

I-AM AUZIT PE COPII

Depresia clinică era ceva cu care nu mi-aș mai fi dorit să mă confrunt. Dar, după ce nu mai avusem parte de ea timp de 12 ani, aceasta a revenit.

Am fost speriată și extrem de îngrijorată. M-am îndoit de Tatăl Ceresc și m-am rugat pentru tăria de a trece cu bine prin încercarea mea. De asemenea, L-am rugat ca depresia mea să nu dureze cinci ani, așa cum a durat ultima dată.

Soțul meu și cu mine avem trei copii, doi fii și o fiică, care ne-au binecuvântat cu 13 nepoți. Cunoscând disperarea cu care mă confruntam, fiica mea a organizat o zi de post și rugăciune în familie. Toți nepoții, cu vârste cuprinse între 1 și 10 ani au dorit să se roage pentru bunica, iar cei care erau botezați au dorit să postească. Mă simțeam atât de bine să știu că soțul, copiii și nepoții mei aveau să postească și să se roage pentru mine.

A doua zi, când m-am trezit după un pui de somn, sentimentul de

Toți nepoții, cu vârste cuprinse între 1 și 10 ani au dorit să se roage pentru bunica, iar cei care erau botezați au dorit să postească.

depresie nu părea atât de intens. În ziua următoare, intensitatea sa a scăzut și mai mult. În a cincea zi, depresia mea dispăruse complet. În aceea seară, în timp ce reflectam la felul în care se produsese acest miracol, un glas mi-a atins sufletul și mi-a spus: „I-am auzit pe copii”. Tatăl Ceresc îi auzise în inocența lor și a răspuns rugăciunilor lor pline de umilință, credință și dragoste.

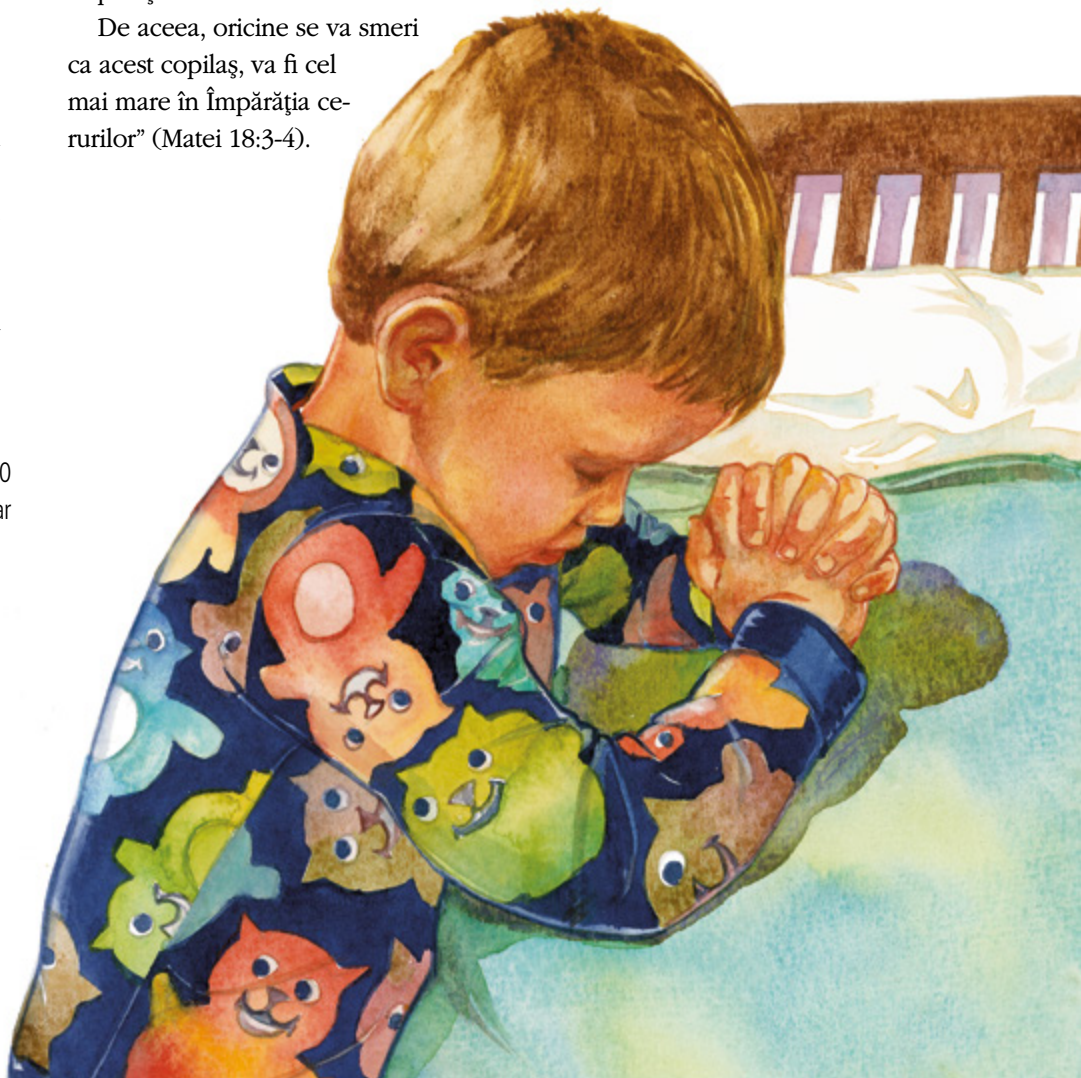
Salvatorul ne-a învățat:

„Dacă nu vă veți întoarce la Dumnezeu și nu vă veți face ca niște copilași, cu niciun chip nu veți intra în Împărăția cerurilor.

De aceea, oricine se va smeri ca acest copilaș, va fi cel mai mare în Împărăția cerurilor” (Matei 18:3-4).

Am corespondat cu nepoții mei și le-am mulțumit pentru că au postit și s-au rugat pentru mine. Le-am spus cât de mult îi iubesc. Le-am spus că Tatăl Ceresc i-a auzit și le-a răspuns la rugăciuni.

În timp ce nepoții mei progresează în cadrul Evangheliei, sper că ei își vor aminti momentul în care Tatăl Ceresc i-a spus bunicii lor: „I-am auzit pe copii”. Și sper că acea experiență le va întări mărturia și îi va ajuta să rămână puternici în Evanghelie. ■
Joy Cromar, California, SUA.

OTRAVĂ EXTREM DE ISPITITOARE

Când am ieșit afară, în fața casei, pentru a lua ziarul, am văzut o priveliște neplăcută. Un mușuroi roșiatic de furnici roșii se formase peste noapte, ivindu-se prin crăpătura dintre gazon și bordură.

Deși soțul meu și cu mine nu am trăit mult timp în Texas, SUA, știam dintr-o experiență dureroasă că mușcătura usturătoare a furnicilor, nu culoarea, a fost cea care le-a câștigat renumele. M-am îndreptat către garaj, locul unde țineam pesticidul. Apoi, am citit instrucțiunile de pe etichetă.

„[Acest pesticid] este foarte ispititor pentru furnicile roșii”, scria pe etichetă. „Îl vor căra în mușuroiul lor, își vor hrăni regina cu el și colonia va muri”. Eticheta mă instruia să împrăștii câteva granule pe și în jurul mușuroiului. Furnicile se vor ocupa de restul.

Am fost sceptică. Furnicile roșii îmi păreau foarte inteligente, fiind în stare să construiască mușuroaie înalte într-o singură noapte. Mă îndoiam că vor fi păcălite de această otravă mascată, dar totuși am împrăștiat-o.

După puțin timp, mușuroiul devenise foarte activ și agitat. Nu m-am apropiat, dar m-am oprit pentru a urmări agitația. Furnicile erau așa de extaziate ca și cum ar fi picat mană din cer. Ridicau granulele albe cu cleștii lor minusculi și se ciocneau

una de alta în graba lor de a duce otrava în mușuroi.

Am privit cu o mirare îngrozită. Ele duceau de bunăvoie otravă în casa lor. Aparent, cuvintele „foarte ispititor” nu erau o exagerare. Cumva, compania de pesticide a reușit să facă ceva care este rău – letal chiar – să arate foarte bine.

Nu am mai văzut vreodată un exemplu mai frapant al modului în care un lucru rău poate fi făcut să pară bun. M-a făcut să mă gândesc la cum face Satana același lucru. M-am liniștit când mi-am dat seama că, deși își poate împrăștia otrava mascată în jurul casei mele, el nu o poate duce înăuntru – decât dacă îi permit eu. Și cum pot să o țin afară?

Mi-a venit în minte unul dintre pasajele mele preferate din scripturi: „Căci iată, Spiritul lui Hristos este dat fiecărui om pentru ca el să poată deosebi binele de rău”. Cu acel Spirit, explică Mormon, noi vom „putea cunoaște cu o cunoaștere perfectă” dacă ceva este de la Dumnezeu sau de la Satana (Moroni 7:16).

Acea experiență de a privi acele furnici condamnate m-a făcut să fiu foarte recunoscătoare că soțul meu și cu mine putem discerne și ști cu siguranță dacă să permitem sau nu unui lucru să intre în casa noastră. Datoria noastră era de a-i învăța pe copiii

noștri să urmeze Spiritul lui Hristos, astfel încât și ei să poată să identifice otrava când dau peste ea.

Cât timp am stat acolo, privind cum acele insecte transportau fiecare granulă în mușuroiul lor, mi-am promis să fac tot ceea ce pot pentru a ține otrava departe de casa mea. ■

Alison L. Randall, Utah, SUA.

Eticheta mă instruia să împrăștii câteva granule pe și în jurul mușuroiului. Furnicile se vor ocupa de restul.

Să ne susținem convingerile

Trăim într-o lume în care mulți văd răul ca fiind bine și binele ca fiind rău și trebuie să luăm atitudine pentru a susține binele. În cele ce urmează vă prezentăm mărturii ale unor tineri adulți care și-au susținut convingerile. Ei nu s-au certat sau nu au reacționat cu mânie sau impolitețe. Ei s-au dovedit a fi „atât curajoși, cât și civilizați”¹ și astfel i-au întărit pe alții (vezi 3 Nefi 12:44-45).

FRATELE MEU A REFUZAT SĂ BEA ȘAMPANIE

În Franța, serviciul militar este obligatoriu. Fratele meu mai tânăr, Loïc, în vârstă de 20 de ani, a decis să meargă la școala de ofițeri pentru a deveni locotenent. La terminarea școlii, trebuia să participe la o ceremonie de depunere a jurământului pentru noi ofițeri. Fiecare, pe rând, trebuia să recite sloganul regimentului. Apoi, el trebuia să bea o cupă de șampanie cu un trandafir în interior – consumându-le pe amândouă. Această tradiție a început cu Napoléon Bonaparte, și, de atunci, toți ofițerii au luat parte la ea.

Loïc i-a spus colonelului că principiile sale religioase nu îi permit să bea alcool. O tăcere de gheață a urmat cererii lui Loïc de a se accepta o excepție. Colonelul s-a ridicat în picioare. În loc să îl oblige pe Loïc să bea șampania, el l-a felicitat pentru păstrarea principiilor în pofida presiunii, spunându-i că este mândru să ureze bun venit acestui bărbat integru în cadrul regimentului său. Ei au înlocuit șampania și Loïc a participat la ceremonia de depunere a jurământului.

Pierre Anthian, Franța

AM FOST INVITATĂ LA O PETRECERE

După terminarea facultății, eu și sora mea, Grace, am lucrat pentru o companie împreună cu alți membri ai Bisericii. Angajatorii noștri nu erau membri ai Bisericii. Când sora mea s-a logodit, angajatoarea noastră a planificat o petrecere surpriză pentru ea. Am sperat că ea va respecta standardele noastre dar, în loc de aceasta, ea a comandat băutură alcoolică, un dansator și un film indecent.

Înainte de petrecere, am simțit șoapta Duhului Sfânt în interiorul meu încurajându-mă să îi amintesc șefei noastre despre standardele noastre. Am prins în mână medalionul meu de la Tinerele Fete și m-am gândit la toate eforturile și sacrificiile pe care le-am făcut când eram la Tinerele Fete pentru a-mi finaliza progresul personal. M-am rugat să fiu îndrumată să îmi pot susține convingerile în acel moment. I-am scris angajatoarei mele un mesaj, crezând că s-ar putea simți jignită. Cu toate acestea, cea mai mare dorință a mea era să-L mulțumesc pe Tatăl Ceresc.

Când petrecerea a început, șefa mea nu a vorbit cu mine, nici măcar nu mi-a zâmbit. Cu toate acestea, ea a renunțat la dansator și la film.

În zilele care au urmat petrecerii, șefa mea nu a vorbit și nici nu a râs cu mine așa cum o făcea înainte de petrecere. Cu toate acestea, m-am simțit bine, deoarece am știut că Dumnezeu era mulțumit de ceea ce făcusem. După aproximativ o săptămână, relația cu șefa mea a revenit la normal. Am știut că Dumnezeu îi înmuiașe inima și a ajutat-o să înțeleagă că trăiam conform crezurilor mele.

Lemy Labitag, Cagayan Valley, Filipine

AM AUZIT LIMBAJ VULGAR ÎN CLASĂ

Când aveam aproape 18 ani, am participat la un curs de cusut. Într-o zi, la câțiva metri distanță de mine, trei fete au început să vorbească vulgar. Nu știam dacă să le ignor pentru a evita un conflict sau dacă trebuia să îmi apăr standardele și să le cer să înceteze. În cele din urmă, le-am spus cât de frumos am putut: „Scuzați-mă, puteți, vă rog, să vă controlați limbajul?”.

Cea mai mare dintre fete s-a holbat supărată la mine și spus: „Vorbim cum vrem”.

I-am spus: „Dar trebuie neapărat să înjurați? Mă deranjează”.

Ea a spus: „Atunci nu asculta”.

Am început să mă supăr și am spus: „Este dificil să nu ascult când voi vorbiți atât de tare”.

„Este problema ta”, a spus ea.

Am renunțat. Eram frustrată din cauza fetelor, dar și mai frustrată din cauza mea. Nu îmi venea să cred că am permis tonului meu să devină conflictual. Fetele au continuat să înjure și, acum, eram toate supărate.

După ce m-am calmat, am văzut că fetele aveau probleme cu mașina lor de cusut. Știam care era problema, deoarece avusem aceeași problemă mai devreme. Prin urmare, le-am arătat cum să o rezolve. Am văzut cum s-a schimbat expresia de pe fața fetei celei mai mari. „Hei”, a spus ea, „ne pare rău”. Nu îmi venea să cred – își cerea scuze. „Și mie îmi pare rău”, i-am spus eu. „Nu trebuia să mă supăr așa de tare.”

M-am întors la mașina mea de cusut și nu am mai auzit nicio înjurătură. Acea experiență m-a învățat că este posibil ca vorbele noastre să nu poată schimba atitudinea altora, însă adeseori amabilitatea și slujirea o pot face.

Katie Pike, Utah, SUA.

AM SUSȚINUT DORINȚA DE A SLUJI ÎN MISIUNE

M-am alăturat Bisericii când aveam 19 ani, fiind al doilea dintre cei trei fii și singurul sfânt din zilele din urmă din familie. La puțin timp după ce am fost botezat, am început să simt dorința de a sluji în misiune. După un an, Spiritul mi-a spus că ar trebui să mă duc. Am vorbit cu mama mea, care a simțit că nu era bine să mă duc în misiune. Am amânat un an, dar dorința de a sluji în misiune nu m-a părăsit niciodată. În timpul aceluiași an, am studiat scripturile, am economisit bani, mi-am pregătit actele, am făcut toate analizele medicale și – după ce toate celelalte lucruri au fost îndeplinite – am așteptat chemarea Domnului. La scurtă vreme, am primit chemarea de a sluji în Misiunea Campinas, Brazilia.

Părinții mei continuau să se opună. Am postit și m-am rugat, în mod deschis, spunându-i Tatălui Ceresc toate temerile mele. L-am rugat să îndoioșeze inima tatălui meu de pe pământ. A făcut acest lucru. Spre surprinderea mea, tatăl meu a participat la petrecerea de rămas bun pe care prietenii mei au pregătit-o pentru mine în sâmbăta premergătoare plecării mele. Iar, luni, tatăl meu m-a dus la aeroport.

În timpul misiunii, am simțit dragostea lui Dumnezeu în timp ce predicam Evanghelia. Mama mea nu a încetat să fie mamă și, când m-am întors acasă, ea a fost prima persoană care m-a îmbrățișat.

Am învățat că slujirea într-o misiune este mai mult decât o datorie; este un privilegiu și o perioadă minunată de dezvoltare și învățare.

Cleison Wellington Amorim Brito,
Paraiba, Brazilia

AM DEPUȘ MĂRTURIE DESPRE DUMNEZEU

În calitate de boboc la cea mai bună universitate din țară, am simțit că trebuia să dau tot ce aveam mai bun. Am fost persecutat și am început să-mi pun la îndoială credința în Evanghelia în timp ce mulți dintre profesorii mei explicau ceea ce ei afirmau a fi „realitatea”. Mulți dintre colegii de clasă erau afectați. Acest mediu a îngreunat păstrarea valorilor creștine. M-am gândit să renunț, dar am decis că era mai bine să rămân. Motivul meu a fost acela că existau doar câțiva studenți care au reușit să fie admiși la această universitate și, printre aceștia, erau doar câțiva sfinți din zilele din urmă, prin urmare, trebuie să rămân pentru a apăra adevărul.

Profesorul meu de biologie, un ateu autodeclarat, a predat materia fără nicio credință în vreun Creator Suprem. Cu toate acestea, cu cât azeam mai mult, cu atât mai mult știam că există o Ființă Supremă – Dumnezeu, Tatăl nostru – care a creat toate lucrurile. Ceilalți au susținut că această idee nu are niciun sens. Discuțiile noastre au devenit mai intense. Eram nerăbdător să-mi ridic mâna și să explic că eu cred că Dumnezeu este Creatorul.

A sosit timpul să putem comenta. La mine la facultate, era normal ca oamenii să aplaude, să strige sau să protesteze față de cei care își prezentau ideile. Am fost curajos și am spus clar celelalte părți: „Poate că faptul de a crede în Dumnezeu nu are sens pentru voi, în acest moment, dar va veni ziua în care totul va avea sens pentru voi la fel de clar precum are pentru mine acum”.

De atunci, nu mi s-a mai adresat niciun cuvânt de protest când mi-am apărat crezurile. Din acel moment, am progresat din punct de vedere educațional, social și spiritual. Am început să devin activ în cadrul activităților studentești și am fost ales în câteva funcții din cadrul facultății.

Am învățat că, dacă apărăm adevărul chiar și numai odată, acest lucru are o influență mare asupra deciziilor noastre viitoare.
Vince A. Molejan jr., Mindanao, Filipine

NOTĂ

1. Vezi Jeffrey R. Holland, „Costul și binecuvântările uceniciei”, *Liahona*, mai 2014, p. 6.

MĂRTURIA

mea întretesută

Ivy Noche

Misionarii i-au învățat pe membrii familiei mele Evanghelia în casa noastră din Singapore. Tatăl meu nu s-a alăturat Bisericii, însă mama mea s-a alăturat. Ea ne-a învățat despre Isus Hristos și despre Evanghelia Lui. De când eram copil, le-am spus cu mândrie prietenilor mei că eram o sfântă din zilele din urmă.

Întotdeauna am avut încredere în învățăturile mamei mele. Dar când am devenit o tânără adultă, un misionar m-a întrebat de câte ori citisem Cartea lui Mormon. Am mai fost întrebată acest lucru, dar de data aceasta am realizat că, din cauză că nu citisem Cartea lui Mormon, nu știam dacă era adevărată.

Un fapt incontestabil

Nu mai puteam tergiversa un fapt incontestabil: adevărul Evangheliei

Pentru mine, adevărul Evangheliei lui Isus Hristos și adevărul Cărții lui Mormon sunt întretesute. Dacă Evanghelia este adevărată, atunci Cartea lui Mormon este adevărată.

lui Isus Hristos și adevărul Cărții lui Mormon sunt întretesute. Dacă Evanghelia este adevărată, atunci Cartea lui Mormon este adevărată. Pentru că nu știam dacă scriptura Cartea lui Mormon este adevărată, mă simțeam, în acel moment, nesigură cu privire la tot ceea ce ajunsesem să cred. Mîntea mi-a fost cuprinsă de confuzie și întrebarea „Este

adevărată Cartea lui Mormon?” mi-a rămas în inimă.

De asemenea, relația mea tot mai profundă cu Salvatorul Isus Hristos m-a făcut să doresc să cunosc adevărul. Ziua în care am înțeles că nu puteam afla suficiente lucruri despre Isus Hristos fără a citi Cartea lui Mormon cu seriozitate a fost ziua în care am dorit în mod profund să știu dacă aceasta este adevărată.

Chemată să slujesc în calitate de învățătoare

M-am rugat pentru îndrumare. În această perioadă, președintele meu de ramură m-a chemat să predau din Cartea lui Mormon în clasa de doctrină a Evangheliei. Am acceptat chemarea, deoarece am simțit că putea fi răspunsul Domnului pentru a mă ajuta să cunosc adevărul despre

Cartea lui Mormon și să mă apropiez mai mult de Salvator.

A fost greu să predau. După primele câteva duminici, știam că nu aveam să fiu niciodată eficientă până nu credeam în Cartea lui Mormon.

Povestiri dezvăluite capitol după capitol

Am început să studiez Cartea lui Mormon în fiecare săptămână și, curând, simțeam bucurie în timp ce citeam. Povestirile din Cartea lui Mormon se dezvăluiau capitol după capitol și m-au făcut să mă apropiez mai mult de Isus Hristos.

Am citit despre nașterea lui Hristos, pe care Nefi a văzut-o într-o viziune:

„Și am văzut orașul Nazaret; iar în orașul Nazaret am văzut o fecioară și ea era foarte frumoasă și albă ...

Iar [îngerul] mi-a spus: Iată, fecioara pe care o vezi este mama Fiului lui Dumnezeu, după trup” (1 Nefi 11:13, 18).

Am citit despre planul fericirii și am învățat despre credința în Isus Hristos că este necesară pentru salvarea noastră. Amulec ne-a învățat:

„Eu știu că Hristos va veni printre copiii oamenilor ca să ia asupra Sa păcatele poporului Său și că El

va ispăși pentru păcatele lumii; căci Domnul Dumnezeu a vorbit aceasta.

... Căci în acord cu marele plan al Dumnezeului cel Veșnic, o ispășire trebuie să fie înfăptuită sau altfel toată omenirea trebuie să dispară fără scăpare” (Alma 34:8-9).

Am citit despre slujirea lui Isus Hristos oferită celorlalte oi ale Sale pe străvechiul continent american și am ajuns să știu că El este Dumnezeuul tuturor națiunilor. El le-a spus neftiilor: „Voi sunteți aceia despre care Eu am spus: Alte oi am Eu care nu sunt din stâna aceasta; pe ele, de asemenea, trebuie Eu să le aduc, iar ele Îmi vor auzi glasul Meu; și atunci va fi numai o stână și un Păstor” (3 Nefi 15:21).

Mi-am dobândit mărturia puțin câte puțin

În timp ce citeam Cartea lui Mormon, credința mea în Isus Hristos a fost întărită și înțelegerea mea despre planul Său a crescut (Alma 32:28).

Depun mărturie că scriptura Cartea lui Mormon este cheia de boltă a religiei noastre. Duhul Sfânt mi-a revelat că Joseph Smith este un profet adevărat care a restaurat Biserica lui Dumnezeu pe pământ și care a tradus Cartea lui Mormon

de pe plăcile de aur. Cartea lui Mormon depune mărturie despre Isus Hristos și este în armonie cu Biblia. Împreună ele mărturisesc că Isus Hristos este într-adevăr Fiul lui Dumnezeu și că El este Dumnezeul *tuturor* națiunilor, nu doar al uneia. ■

Autoarea locuiește în Singapore.

CHEIA DE BOLTĂ A RELIGIEI NOASTRE

„Așa cum bolta se prăbușește dacă îndepăr-

tăm cheia de boltă, tot așa s-ar întâmpla cu Biserica în cazul în care Cartea lui Mormon nu ar fi adevărată... În cazul în care Cartea lui Mormon este adevărată – și milioane de oameni au depus mărturie până acum că au primit mărturia Spiritului că ea este adevărată – atunci oamenii trebuie să accepte declarațiile cu privire la restaurare și la tot ce implică aceasta.”

Președintele Ezra Taft Benson (1899-1994) în *Predicați Evanghelia Mea: un ghid pentru slujirea misionară* (2004), p. 108.

LIBERTATEA DE A ALEGE SAU LIBERTATEA MORALĂ DE A ALEGE?

Folosirea înțeleaptă a libertății de a alege ne permite să putem să continuăm să alegem și să ne îmbunătățim capacitatea de a alege corect.

Michael R. Morris

Revistele Bisericii

Îmi amintesc cât de nerăbdător am fost când așteptam să mă întâlnesc cu episcopul meu în legătură cu slujirea în misiune. Mă întrebam dacă eram suficient de bun. Asemenea profetului Joseph Smith, nu eram „vinovat de vreun păcat mare sau răutăcios” (Joseph Smith – Istorie 1:28), dar totuși eram agitat.

Eram agitat, deoarece nu puteam să mă abțin să nu mă gândesc la prietenul meu Danny (numele a fost schimbat).

Țiimp de multe luni de zile, Danny a vorbit despre cât de nerăbdător era să slujească în misiune. Dar acest lucru s-a schimbat după ce s-a întâlnit cu episcopul.

Deoarece Danny se implicase în acțiuni necorespunzătoare alături de mai multe tinere fete, conform spuselor sale ulterioare, nu a mai fost demn să slujească într-o misiune cu timp deplin. El nu mai era liber să aleagă să meargă în misiune.

Danny, așa cum a spus și președintele Boyd K. Packer, președintele Cvorumului celor Doisprezece Apostoli, căzuse în ispita lui

Satana de a „[folosi] greșit libertatea morală de a alege”¹.

Adevărata libertate, așa cum învățăm din broșura *Pentru întărirea tineretului*, rezultă atunci când ne folosim libertatea de a alege pentru a alege supunerea. Pierderea libertății, așa cum a învățat Danny, rezultă când alegem nesupunerea.

„Deși sunteți liberi să alegeți modul în care veți acționa, nu sunteți liberi să alegeți consecințele acțiunilor voastre. Fie că sunt bune sau rele, consecințele sunt rezultatul alegerilor pe care le faceți.”²

Liberi să alegem pentru noi înșine

Deoarece scripturile ne învață că suntem „liberi să [alegem],” „liberi să [acționăm]” și liberi să acționăm „pentru [noi]” (2 Nefi 2:27; 10:23; D&L 58:27; Helaman 14:30), noi folosim deseori expresia „libertatea de a alege”.

Dar știți că expresia „libertatea de a alege” nu apare în scripturi? În schimb, scripturile ne învață că „fiecare om [poate] acționa potrivit doctrinei și a principiilor... potrivit *libertății morale de a alege*, pe care i-am dat-o, pentru ca fiecare om să poată fi răspunzător pentru propriile păcate în ziua judecății” (D&L 101:78; subliniere adăugată).

Vârstnicul D. Todd Christofferson, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat: „Cuvântul *alege* apare [în scripturi] fie neînsoțit, fie împreună cu adjectivul *morală*... Când folosim expresia *libertatea morală de a alege*, noi subliniem în mod corespunzător răspunderea pe care o avem, care este o parte importantă a darului

divin privind libertatea de a alege. Noi suntem ființe morale și suntem liberi să alegem pentru noi înșine, liberi să alegem dar, de asemenea, responsabili pentru alegerile noastre”³.

Președintele Packer a spus: „Libertatea de a alege este definită în scripturi ca fiind «libertatea morală de a alege», ceea ce înseamnă că putem alege între bine și rău”⁴. Acest dar de la Dumnezeu înseamnă faptul că noi suntem „liberi să [alegem] libertatea și viața veșnică, prin intermediul marelui Mijlocitor al tuturor oamenilor sau să [alegem] robia și moartea, potrivit robiei și puterii diavolului” (2 Nefi 2:27).

Războiul lui Satana împotriva libertății de a alege

Deoarece libertatea morală de a alege are un rol important în planul salvării, Satana a căutat să o distrugă în lumea premuritoare. El a fost alungat din cauza răzvrătirii sale și acum caută să „[îi înșele] și [să-i orbească] pe oameni și [să-i înrobească] după voința lui” (Moise 4:3-4).

Satana dorește ca noi să facem alegeri care ne îngădesc libertatea, care duc la obiceiuri nesănătoase și la dependențe și care ne lasă fără puterea de a ne împotrivi ispitelor sale. Frumusețea Evangheliei ne face conștienți de alegerile noastre și de consecințele acelor alegeri. Folosirea înțeleaptă a libertății de a alege ne permite să putem să continuăm să

alegem și să ne îmbunătățim capacitatea de a alege corect.

Exemplul Salvatorului

Când planul salvării a fost prezentat în marele Consiliu din cer, Salvatorul ne-a arătat cum să ne folosim libertatea morală de a alege în mod corespunzător. El a spus: „Tată, făcă-se voința Ta și slava să fie a Ta în veci” (Moise 4:2). Deoarece El a dorit să acționeze conform voinței Tatălui atunci și, mai târziu, în Grădina Ghetsimani și pe cruce (vezi Matei 26:39; Luca 22:42), Isus a plătit prețul alegerilor noastre greșite și ne-a oferit calea de a putea primi iertare prin intermediul pocăinței.

Dacă vom urma exemplul Salvatorului, în loc să spunem „fac ce vreau”, atunci vom declara: „Fac ceea ce Tatăl vrea ca eu să fac”⁵. Folosirea în acest mod a libertății noastre morale de a alege ne va aduce libertate și fericire.

Când am avut primul interviu cu episcopul meu în legătură cu misiunea mea, am fost recunoscător că făcusem alegeri bune. Câteva luni mai târziu, îl slujeam pe Domnul în Guatemala – învățându-i pe alții despre planul salvării și despre rolul vital pe care libertatea morală de a alege îl are în acest plan. ■

NOTE

1. Boyd K. Packer, „Aceste lucruri pe care le cunosc”, *Liahona*, mai 2013, p. 8.
2. *Pentru întărirea tineretului* (2011), p. 2.
3. D. Todd Christofferson, „Moral Agency”, *Ensign*, iun. 2009, p. 47.
4. Boyd K. Packer, „Aceste lucruri pe care le cunosc”, p. 8.
5. Vezi Wolfgang H. Paul, „Darul libertății de a alege”, *Liahona*, mai 2006, p. 35.

„Încerc să-mi controlez gândurile, dar sunt atât de multe ispite. Cum pot avea gânduri mai curate?”

Avă controla gândurile este ceva greu de realizat, dar *este* posibil și aduce binecuvântări: „Pe măsură ce învățați să vă controlați gândurile, veți putea scăpa de obiceiuri, mai precis de obiceiuri personale degradante. Puteți să dobândiți curaj, să învingeți teama și să aveți o viață fericită.”¹

De asemenea, aveți în vedere aceste binecuvântări:

- gândurile curate vă vor ajuta „încrederea... [să crească] puternic în prezența lui Dumnezeu” și „Duhul Sfânt va fi tovarășul [vostru] permanent” (D&L 121:45-46);
- gândurile curate vă vor ajuta să recunoașteți inspirația, deoarece Duhul Sfânt vorbește inimii și minții voastre (vezi D&L 8:2-3);
- gândurile curate vă vor ajuta să țineți cea dintâi și cea mai mare poruncă: să iubești pe Dumnezeu cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot *cugetul* tău (vezi Matei 22:37).

Sunt multe lucruri pe care le puteți face pentru a avea gânduri mai curate, după cum veți vedea din ideile menționate în aceste pagini. Dar unul dintre lucrurile principale pe care le puteți face – și este un proces treptat – este acela de a învinge „omul firesc”. Omului, prin firea lui, îi plac gândurile care nu sunt curate. Iată cum putem depăși această situație: „Omul prin firea lui este un dușman al lui Dumnezeu... și va fi în vecii vecilor, dacă el nu se supune chemărilor Spiritului Sfânt și înlătură omul firesc și devine un sfânt prin ispășirea lui Hristos Domnul și devine ca un copil, ascultător, blând, umil, răbdător, plin de dragoste” (Mosia 3:19).

Ce ați putea face astăzi pentru a permite ispășirii Salvatorului să aducă această schimbare în viața voastră?

NOTĂ

1. Boyd K. Packer, „Worthy Music, Worthy Thoughts”, *Liahona*, apr. 2008, p. 31.

Media și prietenii

Un punct bun de pornire este acela de a alege filme, muzică și literatură care înalță

spiritual. Alegeți prietenii în a căror companie puteți avea conversații decente și activități neprihănite. Dacă aveți mai multe lucruri bune la care să vă gândiți, veți constata, în mod treptat, că este mai ușor să alungați gândurile rele și acestea vă vor veni în minte mai rar.

Amber S., 18 ani, Columbia Britanică, Canada

Rugăciune

Rugăciunea mă aduce mai aproape de Tatăl nostru Ceresc și mă ajută să mă concentrez asupra gândurilor bune. Studiul zilnic din scripturi îmi dă încredere să înving ispitele; în scripturi, pot să găsesc exemple despre ucenici credincioși ai lui Hristos. De asemenea, depunerea mărturiei mele mă ajută să-mi mențin curate gândurile.

Dasha M., 17 ani, Kiev, Ucraina

Scripturi

Studierea scripturilor în fiecare dimineață înainte de a merge la școală mă ajută. Când

am un gând rău, îl înlocuiesc imediat cu ceva mai bun. În loc de a spune doar: „Nu, nu te gândi la asta” (ceea ce este bine de făcut), înlocuiți gândul rău cu unul bun. Amintiți-vă, dumnea-voastră vă controlați mintea, nu Satana. Noi suntem fiice și fii curajoși ai Tatălui

Ceresc și avem misiunea constantă de a ne îmbunătăți.

Nick C., 16 ani, Arkansas, SUA

Bine sau corect?

Nu puteți controla totdeauna dacă vine un gând, dar puteți controla dacă rămâne. Puteți să vă întrebați: Îmi va face acest gând un bine? Mă va ajuta să merg în direcția corectă? Când un gând ispititor vă vine în minte, cântați un cântec frumos, gândiți-vă la o amintire dragă sau rugați-vă. Totul este să înlocuiți gândurile rele cu ceva bun.

Lisa P., 17 ani, Danemarca

Exemplul lui Lehi

În 1 Nefi 15:27, Nefi le povestește fraților lui că tatăl lor, în viziunea despre pomul vieții, era înconjurat de necurăție. Dar Lehi nu a văzut necurăția, deoarece „mintea lui era așa de absorbită de alte lucruri”. Acest lucru este valabil și pentru noi în zilele noastre. Dacă dorim să fim plini de neprihănire, să ne rugăm pentru aceasta și să ne concentrăm asupra lucrurilor neprihănite, atunci mintea noastră va fi atât de plină de neprihănire și virtute, încât gândurile care nu sunt curate nu vor avea putere să rămână.

Hattie W., 16 ani, Arizona, SUA

Imnuri

Imnurile ne pot ajuta să avem gânduri mai curate. Muzica bună înalță spiritul. Când pot să ascult imnuri, ele mă înalță, întotdeauna, într-o sferă mai

calmă și mai celestială. Ele mă ajută să-mi amintesc de dragostea pe care Tatăl Ceresc o are pentru fiecare dintre noi și devine mai ușor să evit ispita.

Amanda A., 18 ani, Amazonas, Brazilia

Studiul scripturilor în familie

Când îmi vin în minte gânduri care nu sunt curate, încerc să-mi amintesc scripturile pe care le-am citit cu familia mea dimineața. În fiecare dimineață, la ora 6:00, citim din scripturi, împreună, în familie. Este devreme, dar este o binecuvântare și acest lucru mă face să mă simt mai puternică în timpul zilei.

Elena W., 16 ani, Elveția

Împărtășanie

În rugăciunea pentru împărtășanie se afirmă că, dacă luăm asupra noastră numele lui Hristos, ținem poruncile Sale și ne amintim totdeauna de El, vom avea totdeauna Spiritul Său cu noi.

GÂNDIȚI-VĂ LA ACESTE LUCRURI

„În timpul acestei călătorii, uneori nesigure, prin viața muritoare, fie ca

noi să urmăm acel sfat al apostolului Pavel care ne va ajuta să fim protejați și să rămânem pe direcția cea bună: «Tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună și orice laudă, aceea să vă însuflețească» [Filipeni 4:8].”

Președintele Thomas S. Monson, „Să ne uităm în urmă și să mergem înainte”, *Liahona*, mai 2008, p. 90.

Amintindu-ne de El, noi facem efortul de a îndepărta gândurile lumești și de a ne concentra pe cele eterne. Când ne amintim permanent de El, gândurile, dorințele și faptele noastre se vor schimba în bine.

McKay M., 18 ani, Utah, SUA

ÎNTREBAREA VIITOARE

„Când mama mea a fost bolnavă, noi am postit și ne-am rugat pentru ea, dar ea tot a murit. Cum pot să fiu împăcată cu acest lucru?”

Trimiteți răspunsurile voastre și, dacă doriți, o poză cu rezoluție mare până la data de 15 noiembrie 2014 la liahona.lds.org (apăsați pe „Submit Your Work”), prin email la liahona@ldschurch.org sau prin poștă (vezi adresa la pagina 3).

Următoarele informații și permisiuni trebuie incluse în e-mailul sau scrisoarea voastră: (1) numele întreg, (2) data nașterii, (3) episcopia sau ramura, (4) țărâșul sau districtul, (5) acordul vostru scris și, dacă aveți sub 18 ani, acordul scris al părinților voștri (se acceptă prin e-mail) pentru a publica răspunsul vostru și fotografia.

Răspunsurile pot fi corectate pentru a fi mai clare sau a se încadra în spațiul rubricii.

LECȚII DE DUMINICA

.....
Subiectul acestei luni:

Să devenim mai
asemănători
lui Hristos

Cum să adresați întrebări eficiente

Adresarea întrebărilor potrivite îi poate ajuta pe oameni să-și deschidă inima unei mărturii despre adevăr.

David A. Edwards

Revistele Bisericii

Aveți ocazii de a propovădui în jurul vostru, fie într-o conversație de un minut într-un autobuz, în timpul unei lecții la Biserică, prin comentarii online sau într-o conversație aprofundată față în față cu un prieten.

Iată un sfat pentru o propovăduire eficientă în orice situație: adresați întrebări.

Întrebările bune duc la o cunoaștere bună și, din fericire, adresarea de întrebări bune este ceva ce puteți studia, exersa și învăța cum să o faceți bine. Iată cum:

Adresați întrebări eficiente

Întrebările eficiente sunt cele care vă fac să gândiți și să simțiți profund, cele care vă duc spre adevăr, mărturie și schimbare. Ele pot acoperi o gamă largă de subiecte, dar au, de obicei, câteva lucruri în comun: (1) ele nu sunt superficiale sau doar fac referire la fapte (cu toate că pot fi o consecință a unor întrebări cu privire la fapte reale), (2) ele au unele legături cu viața noastră de zi cu zi și (3) ele ne provoacă să dăm mai mult decât un răspuns care nu necesită multă gândire.

Amintiți-vă de ce adresăm întrebări

Întrebările ne implică prin introducerea unui gol pe care mintea noastră dorește, apoi, să-l umple. Mai concret, adresarea de întrebări care îndeamnă la o reflecție personală poate permite apariția următorului proces:

1. oamenii devin interesați de ceea ce spuneți;
2. ei își folosesc libertatea de a alege pentru a se gândi la un răspuns și a-l exprima;
3. această folosire a libertății de a alege permite Duhului Sfânt să le depună mărturie despre adevăr.¹

Cu acest proces în gând, vă veți da seama ce fel de întrebări să adresați și ce fel de întrebări să evitați.

Exemplu: În loc să întrebați: „De ce este important să citiți scripturile?”, ați putea întreba: „Cum v-a schimbat viața studiul scripturilor?”.

Amintiți-vă, voi le predați oamenilor, nu doar țineți lecții

Dacă îi cunoașteți pe cei cărora le predați și vă gândiți la nevoile lor, veți alege întrebări destinate să-i ajute, nu doar pentru a comunica unele idei.

Exemplu: În loc să întrebați doar: „Care sunt pașii în procesul pocăinței?”, ați putea întreba: „Cum îndreptați lucrurile când știți că ați făcut ceva greșit?”.

Studiați și gândiți profund

Pentru a vă pregăti să predicați Evanghelia, studiați scripturile și învățăturile profeților și apostolilor din zilele noastre și rugați-vă ca Spiritul Sfânt să fie cu voi și cu cei cărora le predați (vezi D&L 42:14; 50:21-22).

De asemenea, dacă doriți să adresați oamenilor întrebări care, într-adevăr, să-i facă să gândească, trebuie să depuneți același efort de gândire. Meditați la ceea ce studiați. Veți învăța că ceea ce vă face să gândiți cel mai profund sunt întrebările pe care vi le adresați vouă înșivă în timp. Acordați atenție genurilor de întrebări care vă fac să gândiți cu adevărat. Acestea sunt întrebările care duc la o înțelegere și o mărturie mai mari, același gen de întrebări pe care ați putea să le adresați când îi ajutați pe alții să învețe despre Evanghelie.

Exemplu: În loc să întrebați: „Cum dobândim caritate?”, ați putea întreba: „Ce credeți că înseamnă sfatul din Moroni 7:48 care spune să ne rugăm pentru caritate «cu toată puterea inimii?»”.

Progreseți, pas cu pas, către întrebări mai profunde

Uneori, cel mai bine este să progresați, pas cu pas, către întrebări care solicită o gândire mai profundă și o reflecție personală, astfel că puteți adresa o întrebare introductivă la care este ușor de răspuns și, apoi, puteți continua cu una sau mai multe întrebări suplimentare, care duc la răspunsuri mai profunde. Mai jos sunt unele exemple simple:

Întrebare introductivă	Întrebare suplimentară
Ce vârstă avea Joseph Smith când s-a dus în Dumbrava Sacră?	Când v-ați rugat Tatălui Ceresc cu o dorință sinceră asemănătoare celei pe care a avut-o Joseph?
Credeți în Dumnezeu?	Ce rol joacă Dumnezeu în viața dumneavoastră?
Ce ați făcut recent pentru a sluji celorlalți?	În ce mod cunoașterea faptului că suntem copii ai lui Dumnezeu schimbă felul în care gândiți despre slujire?

Dacă voi căutați îndrumarea Duhului Sfânt în timp ce adresați întrebări, va fi mult mai probabil să adresați întrebarea potrivită la timpul potrivit. Nu se știe niciodată. Ar putea schimba viața cuiva. ■

NOTĂ

1. „Pentru a autoriza Spiritul să vă învețe, trebuie să vă exersați libera alegere” (Richard G. Scott, „Să obținem îndrumare spirituală”, *Liahona*, nov. 2009, p. 8).

SFATURI PENTRU ADRESAREA ÎNTREBĂRILOR

- Așteptați răspunsurile.
- Folosiți întrebări suplimentare pentru a încuraja o gândire mai profundă.
- Evitați întrebări care creează controverse sau care încurajează cearta.
- În mod ocazional, adresați întrebări care îndeamnă la meditare.

Pentru mai multe sfaturi, vezi *Predarea, nu este chemare mai mare: un îndrumar al resurselor pentru predarea Evangheliei* (1999), p. 68-69.

ALĂTURAȚI-VĂ CONVERSAȚIEI

Lucruri asupra cărora să meditați duminica

- V-a adresat cineva, vreodată, o întrebare care v-a făcut să doriți să cunoașteți mai multe despre Evanghelie sau să vă schimbați viața într-un anumit mod?
- În ce mod a folosit Salvatorul întrebări când a propovăduit?

Lucruri pe care le-ați putea face

- În timp ce studiați scripturile în această săptămână, întocmiți o listă cu unele întrebări.
- La Biserică, adresați o întrebare ca parte a unei discuții în clasă.

Vârstnicul
Jeffrey R. Holland
din Cvorumul celor
Doisprezece Apostoli

CUM SĂ AM TĂRIE ȘI SUCCES

Unii dintre voi știu ceea ce vor să devină sau unde vor să ajungă în viață, iar ceilalți nu știu. Unii dintre voi pareți să aveți atât de multe binecuvântări și atât de multe alegeri minunate de făcut în viitor. Alții dintre voi se simt, pentru o perioadă și din cine știe ce motiv, mai puțin norocoși și cu mai puține căi atractive înaintea lor.

Dar oricine ați fi și oriunde vă aflați în timp ce vă căutați rostul în viață, vă ofer „calea, adevărul și viața” (Ioan 14:6). Oriunde credeți că ați merge, vă rog să „veniți la [El]” (vezi Matei 11:28-30), acesta fiind primul pas vital pentru a ajunge acolo, pentru a vă găsi fericirea, tăria și succesul personal.

Când Andrei și Filip L-au auzit pentru prima dată pe Hristos vorbind, au fost atât de impresionați, atât de fascinați, încât ei **L-au urmat** în timp ce

El se îndepărta de mulțime. Simțind că cineva îl urma, Hristos S-a întors și i-a întrebat pe cei doi bărbați: „Ce căutați?” (Ioan 1:38). Cu alte cuvinte, i-a întrebat: „Ce doriți?”

Ei au răspuns: „Unde locuiești?”

Iar Hristos a spus: „**Veniți de vedeți!**”. Puțin mai târziu, El i-a chemat în mod oficial pe Petru și pe ceilalți noi apostoli cu același spirit de invitare, „**Veniți după Mine**” (vezi Matei 4:19).

Mi se pare că esența vieții noastre se reduce la aceste două elemente scurte din aceste scene de la începutul slujirii Salvatorului în viața muritoare. Unul dintre elemente este întrebarea, adresată fiecăruia dintre noi: „Ce căutați? Ce doriți?”. Al doilea element este răspunsul Lui despre cum putem dobândi ceea ce dorim. Oricine am fi și oricare ar fi problemele noastre, răspunsul Lui este întotdeauna la fel, pentru totdeauna: „**Veniți la Mine!**”. Veniți să vedeți ceea ce fac și modul în care îmi petrec timpul. **Învățați de la Mine**, urmați-Mă și, în timp ce faceți aceste lucruri, vă voi oferi răspunsuri la rugăciunile voastre și odihnă sufletului vostru.

Preaiubiții mei tineri prieteni, nu cunosc altă cale prin care să aveți succes sau să fiți fericiți ori în siguranță. Nu cunosc altă cale prin care voi să puteți să vă purtați poverile sau să găsiți ceea ce Iacov a numit „acea fericire care este pregătită pentru sfinți” (2 Nefi 9:43). Acesta este motivul pentru care noi **facem legăminte solemne** bazate pe sacrificiul ispășitor al lui Hristos și acesta este motivul pentru

care noi **luăm numele Lui asupra noastră**.

Isus este Hristosul, Fiul Dumnezeului cel Viu. Aceasta este Biserica Sa adevărată și vie. El dorește ca noi să venim la El, să îl urmăm, să **fim alinați de El**. Apoi, El dorește ca noi să **oferim alinare altora**. Fie ca noi să avem suficientă credință pentru a **accepta bunătatea lui Dumnezeu** și mila Singurului Său Fiu Născut! Fie ca noi să venim la El și la Evanghelia Sa și să fim vindecați! ■

Dintr-o cuvântare rostită în cadrul seriei la gura sobei desfășurată la Universitatea Brigham Young în data de 2 martie 1997.

CUM AȚI PUS ÎN PRACTICĂ ACEASTA?

„Isus Hristos dorește să îl urmăm. Trebuie să îi ajutăm pe alții și să nu uităm că El nu ne va uita niciodată.”

Cecilia E., Filipine

„Pentru a veni la Hristos, trebuie să trăim, pe cât de bine putem, conform exemplului Său și să îi permitem să fie cu noi neîncetat, în fiecare moment al zilei.”

Allyson L., Arizona, SUA

- ISTORIA FAMILIEI -

LUCREZ LA EA

Începerea acestei munci poate fi ușoară și distractivă. Tineri din toată lumea lucrează la istoria familiei și aduc o mare contribuție.

De unde să începeți? Poate credeți că rudele dumneavoastră au făcut deja tot ce era de făcut. Sau poate istoria familiei este ceva nou pentru dumneavoastră și pare copleșitor. Fie că începeți prin a ține un jurnal personal, a pregăti nume pentru templu sau a primi informații de la rudele în viață, *dumneavoastră* puteți participa la realizarea istoriei familiei în moduri distractive și de mare însemnătate.

Ținerea unui jurnal personal: să ne amintim de binecuvântările noastre

Tinerea unui jurnal nu este ușoară. Deseori ne spunem că suntem prea ocupați sau prea oboșiți ori că evenimentele din viețile noastre nu sunt destul de importante pentru a le consemna. În urmă cu câțiva ani, am înțeles că ținerea unui jurnal nu trebuie să fie un lucru greu și că ar putea ajunge să-mi placă.

Am început prin a scrie un lucru pe zi. Nu conta dacă era foarte lung sau extraordinar; am scris orice îmi trecea prin minte sau orice se întâmplase în acea zi. Acest fapt mi-a binecuvântat deja viața.

Într-o zi, o membră a familiei mele trecea printr-o perioadă grea și nu eram sigur ce trebuia să-i spun dar, apoi, am simțit îndemnul să-i citesc ceva ce scrisesem în jurnal. Am putut să-i împărtășesc o experiență personală pe care o consemnasem în micul meu jurnal negru și am văzut modul în care acest lucru a consolatat-o.

Vă garantez că, dacă veți începe prin a scrie un lucru pe zi, veți fi binecuvântați. Indiferent cât de mici sau mari sunt binecuvântările din viața dumneavoastră, consemnarea lor vă poate ajuta să vă aduceți aminte de ele.

Gentry W., Utah, SUA.

Găsirea bucuriei în istoria familiei: să-i căutăm pe strămoșii noștri

Când am fost botezat, am auzit multe lucruri despre istoria familiei, dar nu știam cum să fac această muncă sau dacă puteam să o fac. M-am hotărât să mă rog cu privire la aceasta și am simțit că trebuia să încep să lucrez la istoria familiei imediat. Am simțit că strămoșii mei erau nerăbdători ca eu să încep și că ei aveau să mă ajute să găsesc informațiile necesare pentru a înfăptui rânduielele.

Am început prin a participa la un curs de istoria familiei și, la scurt timp după aceea, am fost chemat în calitate de consultant în domeniul istoriei familiei. Am avut emoții pentru că nu cunoșteam prea multe despre aceasta, dar am acceptat chemarea.

Într-o zi, am vizitat-o pe sora bunicii mele, care avea documente despre străbunica mea. Nu dorea să împărtășească prea multe informații, deoarece ei aveau o tradiție, aceea de a nu vorbi despre rude decedate. Mi-a spus că, în ziua următoare, avea să fie comemorarea morții străbunicii mele și avea de gând să ardă documentele. Am întrebat-o dacă puteam să copiez niște informații înainte și ea m-a lăsat. Atunci am știut că Tatăl Ceresc avea să mă ajute să-mi continui cercetările.

Slujind în Centrul de istorie a familiei de lângă templu, am continuat să descopăr mai multe lucruri despre familia mea. Am aflat că doi dintre bunicii străbunicii mele au fost imigranți din Italia care au deținut o fermă în apropiere de São Paulo, Brazilia. Familia mea pierduse contactul cu rudele de la fermă, dar am găsit un văr care scria o carte despre genealogia familiei noastre. El mi-a dat cartea, pe care o scrisese timp de nouă ani. A spus că nu a știut de ce trebuia să o scrie, dar a simțit că aceasta urma să-i fie de folos cuiva, în viitor. Știu că spiritul lui Ilie l-a inspirat.

Am învățat din experiențele mele că noi facem o lucrare sacră. Strămoșii noștri așteaptă ca noi să-i ajutăm și sunt alături de noi pentru a ne ajuta.

Gabriel D., Brazilia

Să facem munca în templu: rânduielei sacre

Eu sunt convertit și sunt singurul membru al Bisericii din familia mea. Am învățat că una dintre rânduielele sacre este botezul pentru cei morți. Am mers să fac turul templului și, în timp ce ascultam gazda noastră vorbind despre rânduiele, am simțit un glas slab, liniștit care îmi spunea să merg la Centrul de istorie a familiei și să completez o cerere pentru a se efectua o rânduială în templu pentru mama mea, care decedase. Am fost atât de fericit când mi s-a confirmat pe contul de pe FamilySearch că fusese făcută munca în templu pentru ea. Acest lucru mi-a întărit mărturia și știu că unul dintre motivele pentru care ne aflăm aici, pe pământ, este de a-i ajuta pe strămoșii noștri să primească ade-vărata Evanghelie a lui Isus Hristos.

Marvin S., Filipine

Urmarea îndemnului: să aflăm informații de la rudele în viață

După ce am absolvit liceul, am simțit îndemnul de a-i vizita pe toți cei patru bunici ai mei. Am avut timp liber și mi-am dat seama că s-ar putea să nu mai am această ocazie din nou, așa că am petrecut o săptămână cu fiecare pereche de bunici.

Mi-am petrecut timpul scotocind prin cutii, citind scrisori vechi și uitându-mă la fotografii vechi. Am

PARTICIPAȚI LA CEVA CARE ARE CONSECINȚE ETERNE

„V-ați rugat în legătură cu munca pentru strămoșii dumneavoastră? Dați deoparte acele lucruri din viața dumneavoastră care nu contează cu adevărat. Decideți să faceți ceva care va avea consecințe eterne ...

Oriunde v-ați afla în lume, cu rugăciune, credință, hotărâre, sânguință și puțin sacrificiu, puteți avea o contribuție însemnată. Începeți acum. Vă promit că Domnul vă va ajuta să găsiți o cale. Și vă va face să vă simțiți minunat.”

Vărstnicul Richard G. Scott, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, „Bucuria de a-i mântui pe cei morți”, *Liahona*, nov. 2012, p. 95.

consemnat povestirile din viața bunicilor mei, am mers prin cimitire și am vizitat locurile în care bunicii mei și rudele lor au locuit și au muncit. A fost distractiv! Am aflat atât de multe lucruri despre strămoșii mei, bunicii mei, părinții mei și despre mine. Mi-am dat seama că nu așa avea viața pe care o am dacă nu ar fi fost strămoșii mei.

După călătoria mea, m-am întors cu aproximativ 1.000 de nume ale strămoșilor mei și am putut să fac munca în templu pentru mulți dintre ei. Faptul de a urma îndemnul lui Dumnezeu Sfânt și de a-i vizita pe bunicii mei a fost una dintre cele mai bune decizii pe care le-am luat vreodată.

Shenley P., California, SUA

M-am simțit ca acasă: să ducem nume la templu

Când l-am rugat pe tatăl meu să-mi dea idei cu privire la istoria familiei pentru a-mi completa Progresul Personal, el mi-a explicat că, în urmă cu mai mulți ani, găsisese câteva nume ale membrilor familiei pe care nu reușise să le ducă la templu din cauza cerințelor din vremea lui. Cu ajutorul meu, acei membri ai familiei ar fi putut primi binecuvântările templului.

În următoarele luni, mi-am petrecut după-amiezile și serile de duminică introducând nume în calculator și aflând povestiri despre familie de la tatăl meu. Am comandat chiar și microfise pentru a afla mai multe informații. Uneori, când îmi era greu să citesc filmele vechi, spuneam o rugăciune în gând și, apoi, scoteam hârtia pentru a trasa contururile literelor. Numele apăreau din obscuritate.

În cele din urmă, am adunat o mare colecție de nume ale membrilor familiei și tinerii din episcopia mea au ajutat la înfăptuirea botezurilor. După aceea, părinții mei și alți membri ai episcopiei au luat cartonașele cu nume pentru a înfăptui celelalte rânduieli din templu.

Mi s-a părut că a mai trecut doar puțin timp până m-am trezit pregătindu-mă să merg la templu pentru propria mea înzestrare. Am fost entuziasmată, dar și emoționată.

Pe drum spre templu, tatăl meu mi-a explicat că găsisese câteva cartonașe cu nume ale membrilor familiei pe care le pregătisem pentru proiectul meu din Progresul Personal. Fuseseră rătăcite, așa că tatăl meu le adusese cu el, pentru ca el, mama mea și logodnicul meu să înfăptuiască rânduielile rămase. El mi-a spus numele lor și eu mi-am amintit de ele din proiectul meu.

Pe măsură ce am făcut legăminte sacre în templu, m-am simțit înconjurată de cei dragi de ambele părți ale vălului. Am simțit o pace profundă știind că pot avea o legătură eternă cu familia mea. ■

Holly P., Idaho, SUA

ÎMPĂRTĂȘIȚI EXPERIENȚA DUMNEAVOASTRĂ

Împărtășiți experiențele dumneavoastră legate de istoria familiei pe lds.org/youth/family-history/experiences.

DESCOPERINDU-I PE EI, **VĂ DESCOPERIȚI PE VOI**

Ceea ce este viața voastră astăzi se datorează și generațiilor trecute.
Aflați unde a început povestea voastră.
Accesați [FamilySearch.org](https://www.familysearch.org).

După ce am fost interviuat pentru a sluji în misiune, președintele meu de țarăș a spus: „Lucruri ciudate ți se vor întâmpla în viață pentru a te determina să te răzgândești”.

OPOZITIE

FAȚĂ DE MISIUNEA MEA

Alcenir de Souza

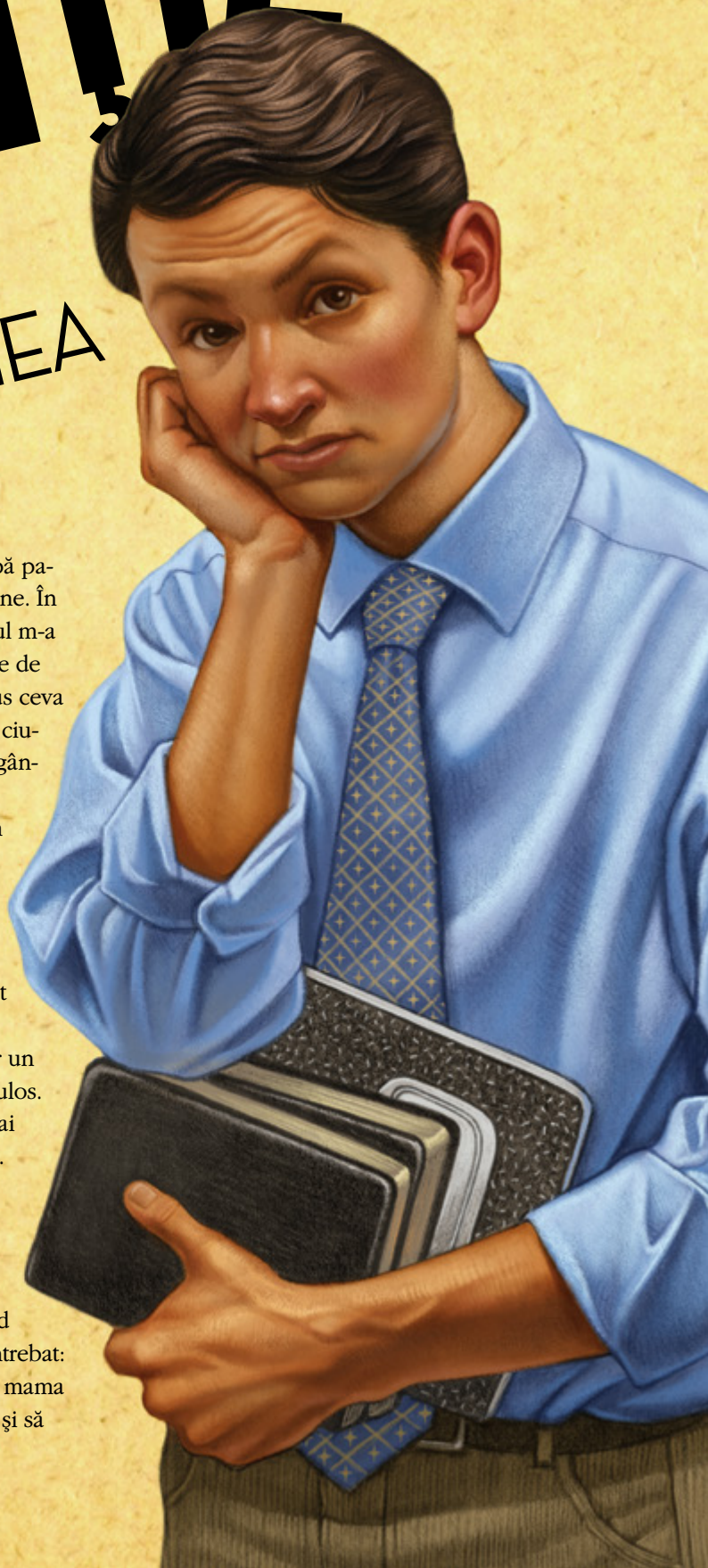
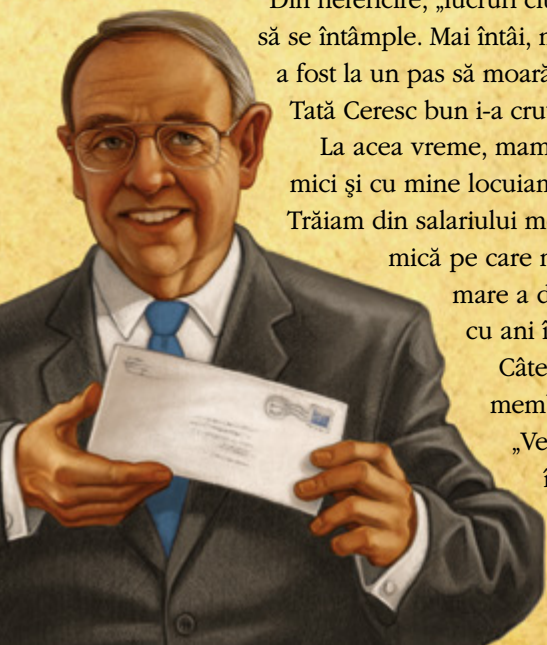
M-am alăturat Bisericii când aveam 15 ani și, acum, după patru ani, mi-am depus cererea pentru a merge în misiune. În cadrul interviului cu președintele meu de țarăș, dânsul m-a felicitat pentru că am hotărât să-L slujesc pe Domnul în calitate de misionar cu timp deplin. Apoi, acest conducător inspirat a spus ceva care m-a impresionat profund: „Frate, de acum încolo, lucruri ciudate ți se vor întâmpla în viață pentru a te determina să te răzgândești în legătură cu decizia ta de a-L sluji pe Domnul”.

Cât am așteptat să-mi primesc chemarea în misiune, lucram ca stagiar la compania Xerox. Datorită acestui serviciu am putut să-mi procur câteva dintre lucrurile de care urma să am nevoie în câmpul misiunii și am putut să o ajut pe mama cu cheltuielile casei. Lucrurile mergeau foarte bine.

Din nefericire, „lucruri ciudate” chiar au început să se întâmple. Mai întâi, mama a fost atacată și a fost la un pas să moară din cauza rănilor, dar un Tată Ceresc bun i-a cruțat viața în mod miraculos.

La acea vreme, mama mea, două surori mai mici și cu mine locuiam într-o casă închiriată. Trăiam din salariului meu și dintr-o pensie mică pe care mama o primea ca urmare a decesului tatălui meu cu ani în urmă.

Câteva persoane, incluzând membri ai Bisericii, m-au întrebat: „Vei avea curajul să-ți lași mama într-o astfel de situație și să

NU RENUNȚA

„Opoziția apare aproape în orice loc unde ceva bun se întâmplă. Poate apărea atunci când

încerci să dobândești o educație. Te poate afecta după doar o lună petrecută în noul tău câmp al misiunii ...

Cu fiecare decizie importantă de luat, sunt lucruri de care trebuie să avem grijă și la care trebuie să reflectăm dar, atunci când ați primit îndrumare, împotriviți-vă ispitei de a vă retrage dintr-un lucru bun. Dacă a fost bun atunci când v-ați rugat în legătură cu el și ați avut încredere și ați trăit pentru acesta, este bun și acum. Nu renunțați când presiunea crește.”

Vârstnicul Jeffrey R. Holland, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, „Cast Not Away Therefore Your Confidence”, *Liahona*, iun. 2000, p. 38.

pleci în misiune?”. Auzind această întrebare în repetate rânduri, în inima mea au început să apară îndoieli.

Într-o zi, președintele de țară m-a sunat și mi-a spus că îmi sosise chemarea în misiune și m-a rugat să vin la biroul său în acea seară pentru a-mi da mult așteptatul plic, sosit de la sediul central al Bisericii. Eram deopotrivă emoționat și fericit la auzirea vestei.

În aceeași zi, șeful meu m-a rugat să vin să vorbesc cu el înainte de prânz. Când am intrat în biroul lui, am fost întâmpinat într-un mod prietenos și am vorbit timp de câteva minute despre instruirea mea și despre ceea ce învățasem în companie. Apoi, acel om important al organizației a spus ceva ce era visul majorității oamenilor din oraș: „Ai făcut o treabă bună aici ca stagiar și dorim să te angajăm și să te păstrăm în echipă. Ce zici?”.

Aceasta a fost una dintre cele mai grele decizii pe care a trebuit să le iau în viața mea. Secundele păreau o eternitate. Parcă auzeam oamenii care mă întrebau dacă îmi voi lăsa mama fără ajutor financiar și voi pleca în câmpul misiunii.

Cu toate acestea, mi-am adus aminte de lucrurile pe care le-am învățat din scripturi și de la conducătorii mei din cadrul Bisericii și, simțind influența Spiritului, am știut cu o siguranță de neclintit că Dumnezeu dorea ca eu să slujesc ca misionar cu timp deplin al Bisericii Sale. Am știut că El urma să aibă grijă de familia mea, că puteam să am încredere în El și că totul avea să fie bine.

I-am explicat situația șefului meu, iar răspunsul său este încă viu în mintea mea: „Credeam că ești un tânăr foarte matur, și totuși tu irosești șansa vieții tale”.

I-am mulțumit din toată inima pentru oferta sa și, după 28 de zile, m-am prezentat la Centrul de pregătire a misionarilor din São Paulo, Brazilia.

În timpul misiunii mele, Domnul S-a îngrijit de nevoile familiei mele prin intermediul prietenilor din Biserica și în moduri miraculoase. Mama s-a însănătoșit și ocazii de a se angaja s-au ivit atât pentru ea, cât și pentru surorile mele.

Chiar se petrec „lucruri ciudate” atunci când hotărăști să Îl slujești pe Domnul. În continuare, îmi voi depune mărturia, ca și alte mii de persoane care s-au dedicat slujirii Domnului, că slujirea misionară mi-a schimbat viața în mod profund. ■

Autorul locuiește în Manaus, Brazilia.

SĂ AFLĂM MAI MULTE DESPRE CE VĂ AȘTEAPTĂ

Tinerii din Oslo, Norvegia, au petrecut o zi pregătindu-se pentru viața de misionar cu timp deplin.

Cathrine Apelseth-Aanensen

De când președintele Thomas S. Monson a anunțat modificarea vârstei pentru începerea slujirii misionare, tineri din întreaga Biserică au răspuns cu nerăbdare nu doar la invitația de a sluji dar, de asemenea, la invitația de a se *pregăti* să slujească. Și un mod de a te pregăti este să afli mai multe despre ceea ce te așteaptă atunci când devii misionar cu timp deplin.

Câțiva tineri din Norvegia au făcut exact acest lucru, timp de o zi, într-o „Experiență misionară” organizată de Episcopia Fredrikstad din Țărușul Oslo, Norvegia.

Prezentarea la „CPM”

Tinerii s-au adunat la casa de întruniri într-o sală care reprezenta un centru de pregătire a misionarilor. „Am primit responsabilitatea de a învăța despre o țară”, spune Jakob R. din Episcopia Moss. „Acest lucru ne-a ajutat să simțim cum este să primești o chemare de a sluji în misiune și să știm că există posibilitatea de a fi chemați să slujim într-un loc diferit de cel cu care suntem obișnuiți.”

Întâlnirea cu „președintele de misiune”

„Apoi, am mers în camera alăturată pentru a întâlni un fost misionar care juca rolul unui președinte de misiune”, spune Simon W. din Episcopia Oslo. Fostul misionar și alți foști misionari au vorbit despre lucrurile la care trebuie să te aștepți în timp ce slujești în misiune. „M-am gândit că este foarte bine să învăț de la foști misionari lucrurile la care trebuie să mă aștept în timpul unei misiuni cu timp deplin”, spune Simon. De asemenea, participanții au primit un ecuson cu propriul nume, li s-a desemnat un coleg și au fost instruiți să rămână cu colegul lor tot timpul.

Dezvoltarea abilităților

În cadrul atelierelor de lucru, tinerii au învățat atât despre dezvoltarea

CEA MAI IMPORTANTĂ PREGĂTIRE

„Cel mai important lucru pe care-l puteți face pentru a vă pregăti pentru o chemare de a sluji este acela de a deveni un misionar cu mult timp înainte de a merge în misiune.”

Vârstnicul David A. Bednar, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, „Să devenim misionari”, *Liahona*, nov. 2005, p. 45.

spirituală, cât și despre administrarea nevoilor lumești precum spălarea hainelor, încadrarea într-un anumit buget și menținerea condiției fizice.

„Mi-a plăcut în mod special atelierul de lucru despre cum să începi conversații pe tema Evangheliei”, spune Inger Sofie J. din Episcopia Oslo. „Pot începe să fac acest lucru chiar acum.”

„Mi-a plăcut să discut despre cum să folosesc *Predicați Evanghelia Mea*”, spune Karl Frederik O. din Episcopia Fredrikstad. „Întotdeauna am crezut că misionarii au de învățat propria listă de scripturi, însă am aflat că ceea ce fac la seminar mă va ajuta atunci când voi fi misionar, cum de altfel o va face și ceea ce studiez în *Predicați Evanghelia Mea*.”

Mulți tineri băieți au spus că unul dintre atelierele de lucru de neuitat a cuprins experiența de a călca o cămașă albă. „Acest lucru mi-a amintit că există multe abilități practice pe care trebuie să le dezvolt pentru a mă pregăti să slujesc într-o misiune cu timp deplin”, spune Jakob.

„Am învățat că există multe lucruri pe care aș putea să le fac acum pentru a mă alătura misionarilor cu timp deplin care slujesc aici, astfel încât să facem parte din aceeași echipă”, spune Sarah R. din Episcopia

Sandvika. „Membrii sunt, de asemenea, misionari.”

Pentru a ne aminti că misionarii slujesc în toată lumea, am avut gustări ce prezentau rețete din diferite țări. „Acest lucru mi-a amintit că trebuie să încerc feluri de mâncare noi pentru a fi obișnuit să încerc mâncăruri noi pe care nu le mănânc mereu. Acest lucru mă va ajuta să mă adaptez mai repede în cazul în care sunt chemat într-un loc în care oamenii mănâncă mâncăruri cu care eu nu sunt obișnuit”, spune Simon.

Să ne pregătim

„La finalul zilei, după ce am ascultat mărturiile a doi dintre tineri și a doi foști misionari, am cântat imnul «Chemați să slujim», spune Liss Andrea O. din Episcopia Fredrikstad. „Am simțit că dacă voi cânta acest imn tot timpul, îmi voi aminti în mod constant că atunci când suntem misionari, noi Îl slujim pe Tatăl Ceresc și El ne va binecuvânta.”

La sfârșitul zilei, tinerii din cadrul țărâșului au înțeles că ei se pregătesc nu doar pentru experiența misiunii cu timp deplin, ci că ei pot avea experiențe misionare chiar acum și de-a lungul întregii lor vieți. ■

Autoarea trăiește în Oslo, Norvegia.

CUM ESTE VIAȚA ÎN TIMPUL MISIUNII?

Descoperiți mai multe lucruri despre pregătirea pentru slujirea misionară prin intermediul prezentărilor video, altor resurse și răspunsurilor la întrebările adresate frecvent pe youth.lds.org (apăsați pe „Missionary Preparation”).

SĂ SLUJIM acum pentru A SLUJI mai târziu

Miche Barbosa

Bazată pe o întâmplare adevărată

„Slujiți Domnului din toată inima
voastră” (1 Samuel 12:20).

Să facem întrecere până la
biserică!”, a spus Mórmon,
arătând spre turla bisericii
care se înălța deasupra palmierilor.
Apoi, a fugit cât a putut de repede

pentru a rămâne înaintea fratelui său
mai mic, Morian.

Băieții, împreună cu părinții lor,
merseseră deja peste un kilome-
tru și jumătate pe jos, de acasă,

dar Mórmon și Morian încă se mai
întreceau când au ajuns la poarta
de metal a casei de întruniri a epis-
copiei lor. Ei s-au oprit să-și tragă
răsuflarea.

Înainte de a hotărî cine a câștigat,
i-a strigat un băiat: „Vreți să jucați
fotbal?”

Lui Mórmon îi plăcea *fotbalul*,
însă el și membrii familiei lui urmau
să se ocupe de curățenie în clădirea
episcopiei, pentru ca aceasta să fie
pregătită pentru ziua următoare.

Mórmon a dat din cap. „Nu acum;
poate mai târziu!”, i-a răspuns.

În scurt timp, Mórmon și Morian au
început să lucreze din greu. Mórmon
a dat scaunele la o parte și a mătu-
rat împreună cu tatăl lui, în timp ce
Morian a spălat pe jos împreună cu
mama lui.

După aceea, băieții au șters
împreună oglinzile din baie. „Nu
am crezut că-mi va plăcea să fac
curățenie în biserică, dar este dis-
tractiv”, a spus Morian. „Dar tu,

Mórmon? De aceea ai venit, în loc să joci *fotbal* ?”

Mórmon s-a gândit la tatăl lui. Era episcopul congregației, dar tot își făcea timp să ajute la curățenia casei de întruniri.

„Sunt aici pentru că vreau să fiu ca tata”, a spus Mórmon.

După aceea, s-a gândit la misionarii din episcopia lui. Ei erau ocupați cu bătutul la uși și împărtășirea Cărții lui Mormon altora. Ei urmau să invite oameni să vină la Biserică în clădirea în care băieții făceau curățenie.

„Sunt aici și pentru că, într-o zi, vreau să slujesc în misiune”, s-a gândit Mórmon. „Îi pot ajuta pe misionari pregătind clădirea pentru adunările Bisericii.”

Mórmon s-a gândit la ziua următoare când el și fratele lui urmau să se trezească la ora 6 dimineața, să meargă pe jos la biserică îmbrăcați în cămășile lor albe și purtând cravate și să pregătească scaunele și cărțile de

cântece în camera Societății Primare.

„Sunt aici pentru că vreau să slujesc într-o chemare în cadrul Bisericii”, a gândit el.

Mórmon s-a gândit că, în curând, urma să fie diacon. Urma să împartă împărtășania și să facă multe alte lucruri pentru a sluji.

„Sunt aici pentru că, anul viitor, voi primi preoția și vreau să fac tot ce îmi stă în putință acum pentru a mă pregăti.”

Mórmon făcuse deja ceva pentru a se pregăti pentru preoție: primise Diploma Credință în Dumnezeu. Învăța deja să trăiască potrivit Evangheliei și să le slujească altora.

În final, s-a uitat la reflexia fratelui său în oglindă și a zâmbit.

„Sunt aici pentru că-L iubesc pe Domnul”, a spus el, „și pentru că faptul de a sluji acum mă va ajuta să mă pregătesc să slujesc mai târziu”. ■

Autorul trăiește în Utah, SUA.

SĂ NE PREGĂTIM PENTRU PREOȚIE

Sfaturi de la David L. Beck, președintele general al Tinerilor Băieți:

- invitați Spiritul în viața voastră și alegeți-vă prieteni care să vă ajute să alegeți ce e drept. Trăiți potrivit standardelor enunțate în broșura *Pentru întărirea tineretului*;
- învățați care vor fi îndatoririle voastre în calitate de diacon. Citiți despre preoție în *Să-mi îndeplinesc Datoria față de Dumnezeu*

și *Fideli credinței*. Participați la activitatea „Trecere în revistă a preoției” în episcopia sau ramura voastră;

- pregătiți-vă să mergeți la templu pentru a înfăptui botezuri pentru cei morți;
- participați cu entuziasm la activități distractive și adunări de devoțiune cu alți tineri;
- știți că Tatăl Ceresc are încredere în voi și se bazează pe voi. Aflați câte puteți face cu ajutorul Lui!

MATHILDE

se pregătește să meargă la Tineretele Fete

Jenn Wilks, Utah, SUA

Mathilde era entuziasmată că va putea să meargă în curând la Tineretele Fete, dar nu era sigură la ce să se aștepte. Așa că s-a dus să discute cu bunica ei. Bunica ei este sora Bonnie Oscarson, președinta generală a Tineretelor Fete. Ea a avut câteva sfaturi bune de dat!

Întrebați pe mama sau pe bunica voastră sau pe una dintre femeile din episcopia voastră ce își amintesc despre Tineretele Fete. S-ar putea să aflați lucruri amuzante.

UN LUCRU AMUZANT!

Mathilde i se adresează bunicii sale spunându-i „Mo”, apelativ care vine de la prescurtarea cuvântului suedez *moder*, care înseamnă mamă.

Atunci...

Când sora Oscarson era la Tineretele Fete, ea a câștigat simboluri din pânză ducând la bun sfârșit diferite sarcini. Ea le-a cusut pe o panglică specială, împreună cu o floare care reprezenta credința.

SFATURILE SURORII OSCARSON PENTRU A VĂ PREGĂTI!

- Dezvoltați o relație cu Tatăl vostru Ceresc rugându-vă și citind scripturile.
- Informați-vă în legătură cu programul Progresul personal.
- Citiți broșura *Pentru întărirea tinerețului* și revista *Liahona*.
- Începeți să învățați crezul Tinerelor Fete. Îl veți repeta în fiecare săptămână împreună cu toate tinerele fete.

... și Acum

Acest medalion îți va aminti să fii o sursă de lumină pentru alții și să stai neclintită în adevăr și neprihănire.

Vei câștiga, de asemenea, panglici ducând la bun sfârșit sarcini și proiecte din Progresul personal.

Apoi vei primi medalionul Tinerelor Fete.

NOI ÎNCEPUTURI

Mathilde a fost la o activitate specială numită Noi Începuturi. Au avut o lecție plăcută și au învățat despre Progresul personal.

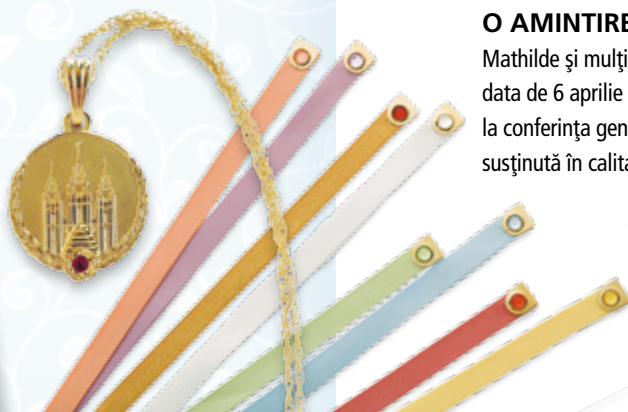
Mathilde muncește, de asemenea, pentru a obține diploma Crediință în Dumnezeu și pentru a memora Articolele de credință.

MATHILDE ABIA AȘTEAPTĂ...

- să participe la activități în fiecare săptămână;
- să le cunoască pe celelalte fete de la Tinerele Fete;
- să meargă în tabăra Tinerelor Fete.

O AMINTIRE SPECIALĂ

Mathilde și mulți dintre verii ei se aflau în Centrul de conferințe în data de 6 aprilie 2013. Dar nu știau de ce i-a invitat bunica lor să vină la conferința generală. Au fost surprinși și entuziasmați când ea a fost susținută în calitate de președintă a organizației Tinerelor Fete!

A sosit momentul să strălucim!

Cu înflăcărare ♩. = 58-68

Textul: Jan Pinborough
Muzica: Janice Kapp Perry

F C F Gm7 C7 F

Fete
1. Ca-n - te-leap-ta Es - te - ra, _____ Ce-i drept voi a - pă - ra. _____ Cu
2. Ca A - biș eu voi slu - ji, _____ Ce-i drept voi răs - pân - di, _____ Lu -

B♭ C7 A7 Dm G7 C7

Băieți
cre-din - ță și cu - raj al Ta - tă - lui Ce - resc plan eu voi ur - ma. _____ Ca
mi - na E - van - ghe - li - ei și - a - de - vă - rul eu voi îm - păr - tă - și. _____ Ca

F C F Gm7 C7 F

Ne - fi voi a - ju - ta _____ și bi - ne - cu - vân - ta, _____ Pla -
Mo - ro - ni voi lup - ta _____ și nu voi re - nun - ță. _____ Mă

B♭ C7 A7 Dm Gm7 C7 F *Refren*

Fete și băieți
nul Ta - tă - lui Ce - resc voi pro - te - ja, me - reu îl voi o - no - ra. _____ A so -
voi stră - du - i să fiu no - bil și drept, Stea - gul meu voi ri - di - ca. _____

B♭ F C F B♭ F Gm7 C7 F

sit mo - men - tul să stră - lu - cim! Cu - vân - tul Dom - nu - lui să - m - păr - tă - șim!

© 2013 Jan Pinborough și Janice Kapp Perry. Toate drepturile rezervate.
Acest cântec poate fi copiat pentru a fi folosit ocazional, în Biserică sau acasă, în scopuri necomerciale.
Această notă trebuie inclusă pe fiecare copie.

Vârșnicul
Quentin L. Cook
din Cvorumul celor
Doisprezece Apostoli

*Membrii Cvorumului
celor Doisprezece
Apostoli sunt martori
speciali ai lui Isus
Hristos.*

Cum pot să ajut în munca de întocmire a istoriei familiei?

*Vârșnicul Cook sugerează
să avem o „Adunare pe
Family Tree”. Iată cum:*

Rugați membrii
familiei voastre să aducă istorisiri,
povești și fotografii legate de familie.
Includeți și lucruri speciale care
au aparținut bunicilor și
părinților voștri.

Este palpitant să învățăm despre
viețile membrilor familiei – de unde
provin și cum au trăit.

Aflați ce rânduieli în templu
mai trebuie îndeplinite și desemnați
responsabilități pentru îndeplinirea
muncii din templu.

Ajutați la scanarea și
încărcarea acestor povești și
fotografii în secțiunea Family Tree
(Arborele genealogic) a site-ului Family-
Search.org.

Din „Rădăcini și ramuri”, Liahona, mai 2014, p. 47.

„Familia: o declarație oficială către lume” a fost trimisă de Dumnezeu pentru a-mi ajuta familia

Erin Sanderson și Jean Bingham

Copiii au multă putere – puterea de a face schimbări în bine în cadrul familiilor! Nu toate familiile sunt la fel, dar fiecare familie este importantă pentru Tatăl Ceresc. El dorește ca familiile noastre să fie puternice, așa că ne-a dat „Familia: o declarație oficială către lume”, pentru a ne ajuta. Tatăl Ceresc știe că **voi** vă puteți ajuta familia să fie puternică.

Voi faceți parte dintr-o familie eternă care are nevoie de ajutorul vostru.

Voi puteți aduce fericire, bunățate și dragoste în familia voastră.

Voi puteți să vă ascultați unul pe celălalt, să munciți și să vă jucați împreună, să vă iertați și să vă ajutați unul pe celălalt.

Voi puteți citi scripturile cu familia voastră.

Voi puteți fi un exemplu bun pentru familia voastră atunci când vă rugați și țineți poruncile. ■

FAMILIA: O DECLARAȚIE OFICIALĂ CĂTRE LUME

PRIMA PREȘEDINȚIE ȘI CONSILIUL CELOR DOISPREZECE APOSTOLI
AI BISERICII LUI ISUS HRISTOS A SFÎNȚILOR DIN ZILELE DIN URMĂ

NOI, PRIMA PREȘEDINȚIE ȘI CONSILIUL CELOR DOISPREZECE APOSTOLI AI BISERICII LUI ISUS HRISTOS A SFÎNȚILOR DIN ZILELE DIN URMĂ, declarăm cu solemnitate căsătoria dintre un bărbat și o femeie ca fiind rânduită de Dumnezeu, familia fiind esențială pentru planul Creatorului cu privire la destinul etern al copiilor Lui.

TOATE FINTELE UMANE – bărbați și femei – sunt făcute după chipul lui Dumnezeu. Fiecare este în spirit un fiu sau o fiică iubită ai unor părinți cerești și, datorită acestui lucru, fiecare are o natură și un destin divin. Faptul că o persoană este bărbat sau femeie reprezintă o caracteristică fundamentală pentru scopul și identitatea individului în existența lui premuitoare, muritoare și eternă.

ÎN EXISTENȚA LOR PREMURTOARE, fiii și fiicele de spirit L-au cunoscut și L-au preaslăvit pe Dumnezeu ca Tatăl lor Etern și au acceptat planul Lui prin care copiii Lui puteau obține un trup fizic ca să câștige experiență pământească pentru a progresa către perfecțiune și în final, pentru a împlini destinul lor divin ca moștenitori ai vieții eterne. Planul divin al fericirii lor divin ca relațiile de familie să continue și după moarte, face posibil ca relațiile de familie să continue și după moarte. Rânduielile și legămintele sacre ce se fac în templul sfânt dau posibilitatea fiecărei persoane să se întoarcă în prezența lui Dumnezeu, iar familiilor lor să fie unite pentru eternitate.

PRIMA PORUNCĂ pe care Dumnezeu a dat-o lui Adam și Evei a fost cu privire la capacitatea lor de a deveni părinți ca soț și soție. Noi declarăm că porunca lui Dumnezeu către copiii Lui de a se înmulți și de a umple pământul este încă valabilă. De clarăm în continuare că Dumnezeu a poruncit ca sacrele puteri de procreare să fie întrebunătate numai între bărbat și femeie, căsătorii legal ca soț și soție.

DECLARĂM că viața pe pământ este creată prin îndrumare divină. Noi afirmăm că viața este sfântă și că este importantă în planul etern al lui Dumnezeu.

SOȚUL ȘI SOȚIA au o responsabilitate sacră, aceea de a se iubi și de a se îngriji unul de celălalt și de copiii lor. „Fiii sunt o

moștenire de la Domnul” (Psalmii 127:3). Părinții au datoria sacră de a-și crește copiii cu dragoste și dreptate, de a satisface nevoile lor fizice și spirituale, de a-i învăța să se subiește unul pe altul, să respecte poruncile lui Dumnezeu și să respecte legile țării în care sunt cetățeni, oriunde ar trăi. Soții și soțiile – mamele și tații – vor fi făcuți răspunzători în fața lui Dumnezeu pentru neîmplinirea acestor responsabilități.

FAMILIA este rânduită de Dumnezeu. Căsătoria dintre un bărbat și o femeie este esențială pentru planul Lui etern. Copiii au dreptul de a se naște din părinți căsătoriți și au dreptul de a fi crescuți de un tată și o mamă care-și onorează jurămintele căsătoriei cu deosebită fidelitate. Fericirea în viața de familie poate fi obținută cel mai bine atunci când aceasta se bazează pe învățăturile Domnului Isus Hristos. Căsătoriile și familiile reușite sunt stabilite și menținute pe principiile credinței, rugămintei, pocăinței, iertării, respectului, dragostei, muncii și ale activităților de recreere sănătoase. Planul divin pentru tați este de a conduce familiile lor cu dragoste și dreptate și ei sunt răspunzători de satisfacerea nevoilor pentru viața și protejarea familiilor lor. Mamele sunt în primul rând responsabile pentru îngrijirea copiilor. În aceste responsabilități sacre, tații și mamele sunt obligați să se ajute unul pe celălalt ca parteneri egali. Invaliditatea, moartea sau alte situații pot duce la adaptarea sau schimbarea rolurilor în familie. Rudele ar trebui să ofere ajutor atunci când este nevoie.

NOI LE AVERTIZĂM pe acele persoane care încalcă legămintele căsătoriei, care abuzează de partener ori de copii sau care nu își îndeplinesc responsabilitățile față de familie, că vor da socoale întru o bună zi în fața lui Dumnezeu. Mai departe, avertează întru o bună zi în fața lui Dumnezeu, moartea sau alte situații pot duce la adaptarea sau schimbarea rolurilor în familie. Rudele ar trebui să ofere ajutor atunci când este nevoie.

FĂCEM UN APEL CĂTRE toți cetățenii responsabili și către guvernării de pretutindeni, să promoveze acele măsuri menite să mențină și să întărească familia ca unitate fundamentală a societății.

Acestă declarație a fost citită de către președintele Gordon B. Hinckley ca parte a mesajului său din cadrul Adunării generale a Societății de Alinare din 23 septembrie 1995, desfășurată în orașul Salt Lake, Utah.

Scriptură

- Ioan 15:11

Idei pentru conversații în cadrul familiei

Tatăl Ceresc dorește ca toate familiile să fie puternice și să se întoarcă la El. Discutați despre ceea ce poate face fiecare membru al familiei pentru a vă ajuta familia să fie puternică.

Eu pot să-mi întăresc familia

Eu pot să-mi întăresc familia

Eu pot să-mi întăresc familia

Eu pot să-mi întăresc familia

Eu pot să-mi întăresc familia

Eu pot să-mi întăresc familia

Eu pot să-mi întăresc familia

Eu pot să-mi întăresc familia

Puteți!

Decorați o cutie de conserve curată și goală cu această etichetă (din dreapta) și cu câteva desene sau fotografii. Completați benzile cu idei despre modul în care puteți să vă întăriți familia. Tăiați benzile și puneți-le în cutie. În fiecare zi, alegeți o bandă din cutie și faceți ceea ce scrie pe ea. În timp ce încercați să trăiți conform ideilor voastre, puteți face schimbări în bine în familia voastră!

EU POT!

Eu sunt Barbara din Chile

Dintr-un interviu realizat
de Amie Jane Leavitt

Barbara locuiește în Chile, o țară situată pe coasta de vest a Americii de Sud. Este lunguiață, mică și are forma unei panglici. Unele zone sunt foarte calde și uscate (cum este Deșertul Atacama) și altele au climă tropicală și umedă (cum este Insula Paștelui). Ea locuiește în Santiago, capitala statului Chile. ■

Autoarea trăiește în Utah, SUA.

Sunt singura membră a Bisericii din clasa mea de la școală. Acest lucru îmi dă ocazii să le vorbesc prietenilor mei despre Isus Hristos și Cartea lui Mormon. Odată, prietena mea cea mai bună m-a rugat s-o învăț cum să se roage. Am învățat-o. După aceea, am spus împreună la școală o rugăciune pentru a binecuvânta mâncarea pe care am servit-o la prânz.

Sunt în vârstă de nouă ani și am doi frați mai mici decât mine. Încerc să fiu o soră mai mare bună, să am grijă de ei și mă joc cu ei. Îmi place să am grijă de copii. Vreau să devin învățătoare când o să cresc.

În anul 2013, am împlinit opt ani și am fost botezată și confirmată de către tatăl meu. Am fost foarte emoționată! A fost o experiență specială pe care am să mi-o amintesc întotdeauna.

*¡Hola,
amigos!**

**„Bună, prieteni!”, în limba spaniolă.*

Celebrăm cu bucurie sărbătorile în Chile. 18 septembrie este Ziua Națională și 19 septembrie este Ziua Forțelor Armate. În timpul acestor două zile, dansăm dansul nostru național numit „La Cueca” și mâncăm delicioasele plăcinte cu carne numite empanadas.

În weekenduri, familiei mele îi place să facă excursii și să conducă mașini de teren pe munții din apropierea casei noastre. De asemenea, ne place să mergem la plajă.

Avem un fel de mâncare specială pentru Crăciun – roșii umplute cu ton. În Chile, Moș Crăciun vine exact la miezul nopții în ajunul Crăciunului. Noi chiar stăm treji până când vine!

ÎMI PLEACE SĂ VĂD TEMPLUL

Templul Santiago din Chile a fost primul templu construit într-o țară în care se vorbește limba spaniolă. Templul a fost dedicat în data de 15 septembrie 1983. A fost cel de-al doilea templu construit în America de Sud.

SĂ NE PREGĂTIM DE PLECARE!

Geanta de voiaj a Barbarei are în ea unele dintre lucrurile ei preferate. Care dintre aceste lucruri le-ați pune în geanta voastră de voiaj?

PAGINA NOASTRĂ

Într-o zi, la scurt timp după ce am fost botezat, am mers acasă la bunica mea și, în timp ce eram acolo, ea a mers să ia ceva din pivniță. A alunecat, a căzut și nu s-a putut ridica. M-a strigat, dar eu mă uitam la televizor și nu am auzit-o. După vreo 10 minute, am auzit numele meu, rostit încet: „Tom!”. Am mers să o caut și am găsit-o zăcând pe jos. Nu am putut s-o ridic, așa că am fugit la o vecină. Ea a venit și a ajutat-o pe bunica să se ridice.

Bunica mi-a spus: „Tom, glasul pe care l-ai auzit a fost Duhul Sfânt. Eu eram prea departe ca să mă poți auzi”.

Știu că Duhul Sânt a fost Cel care mi-a șoptit. Acum sunt botezat și mă bucur să am darul Duhului Sfânt.

Tom R., 8 ani, Germania

**Liu C., 7 ani,
Ecuador**

Natalia A., 10 ani, Columbia

Lui Thierry M., în vârstă de 7 ani, din Brazilia, îi place să participe la Societatea Primară și să cânte imnuri. Ea știe că templul este casa Domnului.

Oliviei I., în vârstă de 8 ani, din România, îi place să o ajute pe mama ei la curățenie. Mama ei este învățătoarea ei și a altor 13 prieteni de-ai ei iar, când este pauză, Oliviei îi place să se joace de-a învățătoarea. Îi place să meargă în excursii cu părinții ei și să petreacă timp cu bunicii ei. Când a fost botezată, s-a simțit foarte aproape de Tatăl Ceresc și este recunoscătoare că îl poate avea pe Duhul Sfânt să o ajute să ia decizii. Cântecele ei preferat de la Societatea Primară este „Urmați profetul” (Children’s Songbook, p. 110).

Puteți trimite un desen, o fotografie, o experiență pe liahona.lds.org, pe e-mail la liahonaldschurch.org, scriind la subiect „Our Page”, sau trimiteți-le prin poștă la:

Liahona, Our Page
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

Fiecare articol trimis trebuie să includă numele întreg al copilului, genul și vârsta (de la 3 la 11 ani), precum și numele părintelui, numele episcopiei sau ramurii, țării și districtului și aprobarea scrisă a părintelui (se acceptă și prin e-mail) de a folosi fotografia și articolul copilului. Articolele pot fi corectate pentru a fi mai clare sau a se încadra în spațiul rubricii.

Vârstnicul
Adrián Ochoa
din Cei Șaptezeci

Priviți în sus

„Vegheați dar în tot timpul, și rugați-vă” (Luca 21:36).

Când aveam opt ani, am fost trimis împreună cu doi veri într-un oraș din vecinătate să cumpărăm alimente. Când mă gândesc la această experiență, sunt uimit de cât de multă încredere au avut în noi bunica mea, mătușa mea și unchiul meu. În acea dimineață cerul era senin când am plecat cu micul nostru grup de trei cai.

În mijlocul câmpului, ne-am hotărât să descălecăm și să jucăm marbles (joc cu bile). Eram atât de acaparați de jocul nostru, încât nu ne-am uitat în sus pentru a vedea norii negri care acopereau cerul. Când ne-am dat seama că furtuna

se apropia, nu am avut timp nici măcar să încălecăm. Picăturile mari de apă și grindina ne loveau atât de tare, încât tot ce am putut face a fost să dăm jos șeile de pe cai și să ne adăpostim sub păturile mici de sub ele. Apoi, caii noștri au fugit.

Fără cai, uzi și pătrunși de frig, am început să mergem cât de repede puteam către cel mai apropiat oraș. Era noaptea târziu când am găsit o casă și am bătut la ușa acesteia. Familia care locuia acolo ne-a ajutat să ne uscăm, ne-a hrănit cu delicioase burritos cu fasole și pe urmă ne-a oferit un pat în care să dormim, aflat într-o cameră cu podeaua din pământ nivelat.

Verii mei și cu mine ne-am trezit dimineața, iar soarele strălucea pe cerul senin. Un bărbat a bătut la ușă căutându-i pe cei trei băieți pierduți. Nu voi uita niciodată ce am văzut pe drumul spre casă – o mulțime de oameni care ne căutase toată noaptea. În fața tuturor se aflau iubita mea bunică, unchiul meu și mătușa mea. Ne-au îmbrățișat și au plâns, fericiți că-și găsiseră copiii pierduți.

Tatăl nostru Ceresc iubitor ne poartă de grijă. El așteaptă cu nerăbdare întoarcerea noastră acasă. Există semne ale furtunilor spirituale care se formează peste tot în jurul nostru. Haideți să privim în sus și să ne pregătim întărindu-ne mărturiile în fiecare zi! ■

O echipă formată din membrii familiei

Este mai ușor să câștigi când toți lucrează împreună.

Sheralee Hardy

Bazătă pe o întâmplare adevărată

„Când ajutăm, suntem fericiți”
(Children’s Songbook, p. 198).

Amon ofta în timp ce el și tatăl său părăseau terenul de fotbal. „Nu înțeleg”, a spus el. „Avem atât de mulți jucători buni. De ce nu putem înscrie?”

Tatăl era un jucător bun de fotbal. Probabil că el putea ajuta.

„Cred că trebuie să învățați să acționați ca o echipă”, a spus tata.

„Toți vreți să înscrieți goluri, nu-i așa?”

„Da”, a spus Amon. „Însă nu putem fii toți acea persoană care înscrie. Asta vrei să spui?”

Tata a dat din cap. „Nu poți înscrie un gol de unul singur. Mai întâi, fundașii trebuie să ia mingea de la cealaltă echipă, nu-i așa?”

Amon a râs. „Este destul de greu să înscrii dacă nu ai mingea.”

„Exact”, a spus tata.

„Apoi, fundașii pasează mingea cuiva care poate înscrie. Nimeni n-o poate face de unul singur.”

„Cred că așa este”, a spus Amon.

Când au ajuns acasă, mama ținea copilul în brațe în timp ce pregătea cina. „Cum a fost meciul?”, a întrebat ea.

„Am pierdut din nou”, a spus Amon. „Dar ne vom descurca mai bine data viitoare.”

„Aceasta este o atitudine

bună”, a spus mama.

„Îmi este foarte foame!”, a strigat Miguel în timp ce el, Samuel și Lucas au intrat fugind în casă.

„Băieți, mă puteți ajuta să aranjez masa și să strâng jucăriile?”, a întrebat mama.

Toți cei patru băieți au oftat.

„Dar eu nu m-am jucat cu jucăriile”, a spus Samuel.

„Va dura o veșnicie!”, s-a plâns Miguel.

Tatăl a râs. „Cred că familia noastră are aceeași problemă ca echipa lui Amon.”

„Care este acea problemă?”, a întrebat Samuel.

„Nu lucrăm împreună”, a spus Amon. „Toți vrem să înscriem un gol prin faptul că vrem să mâncăm la cină. Dar lăsăm totul pe umerii mamei.”

„Exact!”, a spus tata. „Cum putem lucra împreună ca o echipă?”

Amon a avut o idee. „Ce ar fi dacă Samuel și cu mine am aranja masa? Ceilalți băieți pot aduna jucăriile.”

„Ce idee bună!”, a spus tata.

Nu după mult timp, cina a fost gata. Amon și-a încrucișat brațele pentru rugăciune. Era bucuros că familia sa a lucrat împreună ca o echipă. El spera ca echipa sa de fotbal să poată face la fel. ■

Autoarea locuiește în Alberta, Canada.

**Vârstnicul
M. Russell Ballard**
din Cvorumul
celor Doisprezece
Apostoli

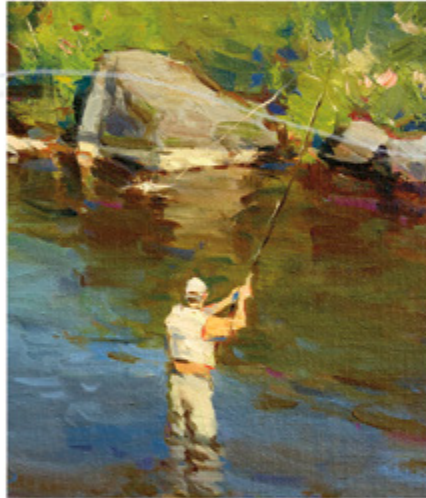
INDUCERI ÎN EROARE

Toamna este o perioadă deosebită, în special pentru pescarii care pescuiesc cu muscă artificială, deoarece acesta este sezonul când păstrăvii sunt forțați de o foame aproape de nepotolit să se ospăteze pentru a-și întări trupurile ca măsură de protecție împotriva lipsei de hrană din perioada iernii.

Obiectivul acestor pescari este de a prinde păstrăvi prin intermediul inducerii în eroare ingenioase. Un pescar experimentat este atent la comportamentul păstrăvului, la vreme, la curentul apei, la tipul de insecte pe care păstrăvul le mănâncă și la perioada când aceste insecte eclozează. Deseori, el își face manual momeala pe care o folosește. El știe că aceste insecte artificiale legate pe cârlige mici trebuie să fie o imitație perfectă, deoarece păstrăvul va găsi chiar și cel mai mic defect și va ocoli musca.

Ce senzație este să vezi păstrăvul tăind suprafața apei, mușcând musca și împotrivindu-se până când, în cele din urmă, este epuizat și prins. Provocarea constă în confruntarea dintre cunoștințele și abilitățile pescarului și nobilul păstrăv.

Folosirea momelilor artificiale pentru a păcăli și prinde un pește este o exemplificare a modului în care Lucifer,

deseori, ne ispitește, ne înșală și încercă să ne prindă în capcană.

Asemenea pescarului care pescuiește cu muscă artificială, care știe că păstrăvii sunt forțați de foame, Lucifer ne cunoaște „foamea” sau slăbiciunile și ne ispitește cu momeli false care, dacă mușcăm din ele, pot duce la scoaterea noastră din curentul vieții și expunerea la influența lui nemiloasă. Și, spre deosebire de pescarul care prinde și eliberează peștele nevătămat, înapoi, în apă, Lucifer nu va renunța de bunăvoie. Obiectivul lui este de a face ca victimele lui să fie la fel de nefericite ca el.

Una dintre metodele principale pe care el le folosește împotriva noastră este abilitatea lui de a minți și de a înșela pentru a ne convinge că răul

este bine și binele este rău. Încă de la început, în marele consiliu din cer, Satana „a căutat să distrugă libertatea de a alege a omului pe care Eu, Domnul Dumnezeu, i-o dădusem” (Moise 4:3).

Lupta asupra libertății de a alege a omului dată de Dumnezeu continuă și astăzi. Satana și slujitorii lui au momeli peste tot în jurul nostru, sperând că noi vom șovăi și vom mușca din muștele sale pentru ca el să ne poată prinde cu ajutorul momelilor false.

Dragi frați și surori, fie ca noi toți să fim atenți la muștele artificiale care ne sunt prezentate de către falsul pescar de oameni, Lucifer. Fie ca noi să avem înțelepciunea și înțelegerea spirituală de a discerne și refuza numeroasele lui oferte periculoase.

Și, pentru aceia dintre dumnea-voastră care ați căzut pradă oricărui gen de dependență, să știți că există speranță, deoarece Dumnezeu îi iubește pe toți copiii Săi și deoarece ispășirea Domnului Isus Hristos face toate lucrurile posibile. ■

M. Russell Ballard, „O, acel plan șiret al celui rău”, Liahona, nov. 2010, p. 108-10.

CUGETĂRI

Sunt eu astăzi un pionier?

„În timp ce-i onorăm pe acei pionieri care au traversat câmpiile către Valea Salt Lake, există și mai mulți pionieri în viață în ziua de astăzi. Ei nu împing cărucioare, însă se aseamănă foarte mult cu ceilalți în foarte multe feluri: ei au auzit glasul Domnului prin intermediul Cărții lui Mormon și al rugăciunii personale. Prin intermediul credinței și al pocăinței, au pășit în apele botezului și au luat hotărârea fermă de a studia Evanghelia și a o pune în practică în viețile lor. Ca ucenici ai lui Hristos, au avut dorința de a face sacrificii pentru ceea ce este neprihănit și adevărat. Și, având darul Duhului Sfânt, ei își urmează neclintiți calea către viața veșnică.”

De asemenea, în acest număr

PENTRU TINERI ADULȚI

p. 44

Să ne susținem convingerile

Cinci tineri adulți împărtășesc cum și-au apărât credința în fața opoziției.

PENTRU TINERI

Cum să adresați întrebări eficiente

Întrebările pot fi instrumente de predare importante – dacă le formulați într-un mod corespunzător. Acest articol vă va arăta cum să adresați astfel de întrebări.

p. 54

PENTRU COPII

p. 68

Bun venit la Tinerele Fete

Sora Bonnie L. Oscarson și nepoata ei, Mathilde, împărtășesc unele lucruri pe care poate le așteptați cu nerăbdare de la Tinerele Fete.